په ناورین پسې ناورین

Ketabton.com

درویش دُرانے

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ناورين پسې ناورين

درويش دُراني

Published by
Sahaf Book Publishing Institution
Quetta
2005

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقوق ئې د مصنف دي

کتاب	::	په ناورين پسې ناورين
شاعِر	::	درويش دُرانے
د چاپ کال	::	۲۰۰۵ء لومړے چاپ
د چاپ شمېر	::	(۱۱۰۰) ټوکه
کمپوز/ ډيزاين	::	صحاف کمپيوټر کوټه
کمپوزر	::	لطف الله " صحاف"
د پښتي انځور	::	نصرت " منګي"
د چاپ ځاى	::	الحق پريس لاهور
بيه	::	(۱۵۰) روپۍ

چاپوونکے او خپروونکے صحاف نشراتي مؤسسه کوټه

کاسي روډ نور مسجد ته مخامخ

فون ـ ۶۶۴۲۳۶ ـ ۰۸۱

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

نو بيان كړه (دوى ته) دغه قصې. بنايي چې دوى فكر وكړي.

القرآن (٧ـ١٧٦)

كـتابـتـون ټـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلق واړه د اندوه په درياب ډوب دي

کله کله له دريابه سر بلند کا

(خوشحال خټک)

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

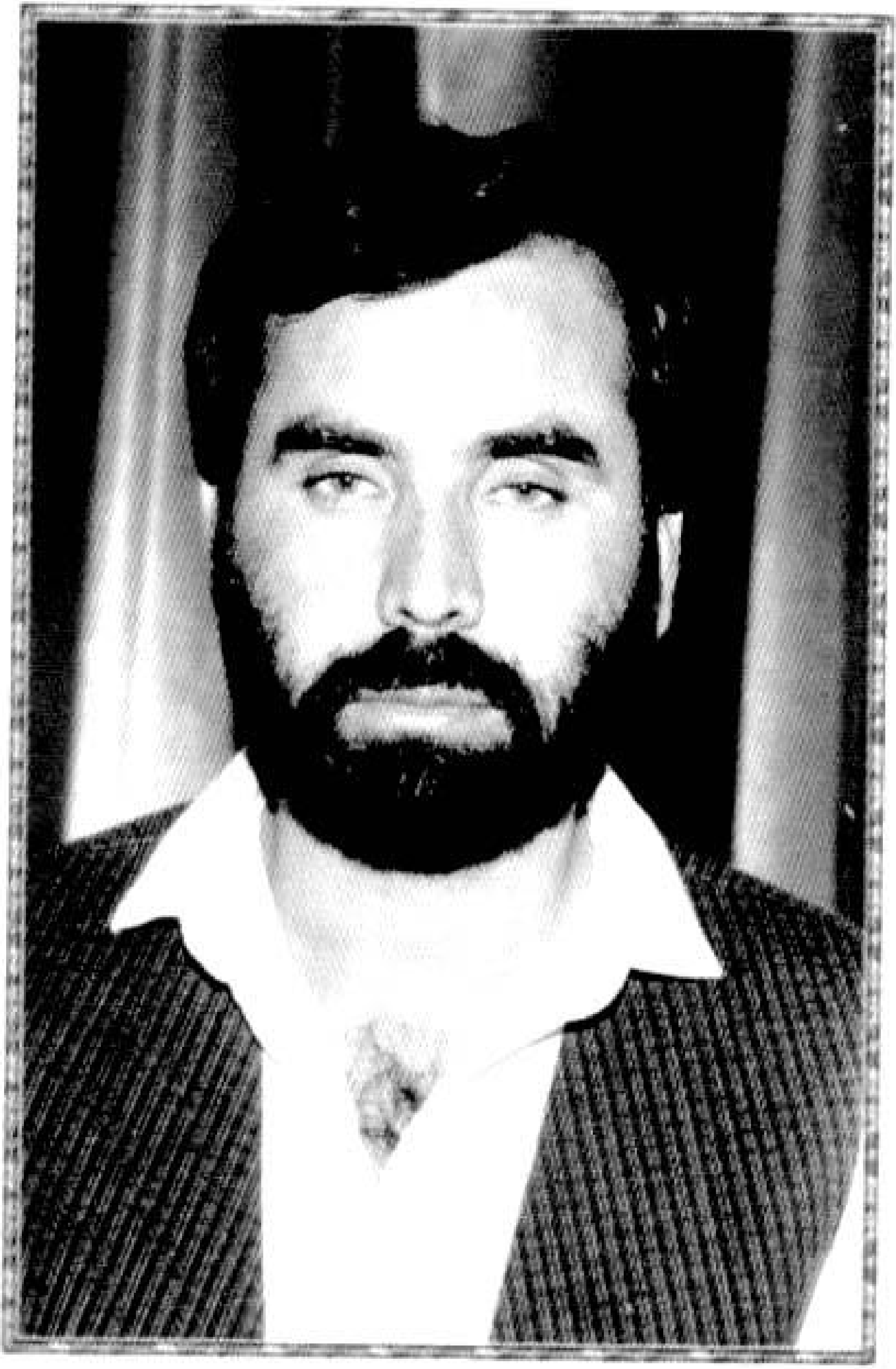

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

شمیره	سرلیک	مخ
۱	ویر لړلې داستان	۹
۲	حوالې	۳۱
۳	وور سر	۳۵
۴	د ښمنۍ تراخۀ	۴۱
۵	د ونې ډډ	۴۷
۶	د مار سر	۵۳
۷	ایره	۵۹
۸	زړسوې	۶۵
۹	دریم زوی	۷۱
۱۰	بلا پر بلا وا ونښته	۷۷
۱۱	خوب	۸۳
۱۲	د رندوګزار	۸۹
۱۳	خواست	۹۵
۱۴	عذاب	۱۰۱
۱۵	سورسترګې	۱۰۷
۱۶	شاګرد	۱۱۳
۱۷	اووم سر	۱۱۹
۱۸	یو رسم	۱۲۵
۱۹	د سرونو دوه خلې	۱۳۱

کتابتون تولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۰. ګوده پېغله ۱۳۷
۲۱. خط ۱۴۳
۲۲. آخره خاتمه ۱۴۹
۲۳. شاعِر ۱۵۵
۲۴. لعلونه او سکروټي ۱۶۱
۲۵. پر مځکه پروت زړګے ۱۶۷
۲۶. اوومه ګُنبده ۱۷۳
۲۷. د جنت اوبهٔ ۱۷۹
۲۸. دوه مړي ۱۸۵
۲۹. لاروَے ۱۹۱
۳۰. یو سر په یوهٔ غمي ۱۹۷
۳۱. خلمے سردار ۲۰۳
۳۲. ړومبے باران ۲۰۹
۳۳. د دې منظومو زني ۲۱۷

✽ ✽ ✽

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویرلړلے داستان

(۱)

د هلکوالي په زمانه کي ما يو ووړ غوندي کتاب لوستے ؤ. موده ډېره تيره شوې ده. اوس مي نۀ د هغه کتاب نوم په ياد دے او نۀ د هغه د ليکونکي. خو دا مي ياد دي چي کتاب په پښتو ژبه ؤ او د شيخ عبدالقادر جيلاني رحمه الله سره تړل شوي کرامتونه پکي بيان شوي وو. په دغو کرامتونو کي يو کرامت دا هم شوول شوے ؤ. چي يو وخت يوه ښځه شيخ ته په چيغو راغله او ويل ني چي زۀ په دنيا کي هيڅوک نۀ لرم. يو زوی مي ؤ هغه هم نن مړ شو. اوس به تۀ کوې خدای به کوي. زما دغه مړ زوی به بېرته را ژوندے کوې. د ښځي فرياد دومره دردوونکے او اغېزه ناک ؤ چي د شيخ جيلاني رحمه الله زړۀ وربانديې وسو. او عزرائيل عليه السلام ته ني و ويل چي د دې د زوی روح به را پرېږدې، چي هغه بېرته ژوندے شي. خو عزرائيل نته وکړه او جواب ني ورکړ. چي داسي به هيڅکله و نۀ شي. شيخ که هرڅو د هغه د پوهه کولو هڅه وکړه. خو عزرائيل د دۀ په خبره خان نۀ پوهه کاوۀ. خکه نو ذے دې ته اړووت چي له زوره کار واخلي. پای ني دا شو چي د دې دواړو زورورو تر منځ د کشولو را کشولو په مهال هغه ټول روحونه د عزرائيل عليه السلام له لاسه و وتل کوم چي دۀ په دغه ورځ اخستي وو. او هر روح خان بېرته خپل هغه بدن ته ور ساوۀ چي د مړي په توګه ني تر شا پرې اينبے ؤ. دا ټول چي خومره خلک به دغه ورځ مړۀ وو. هغه ټول بېرته بر خپل خپل خاې

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون بوټيه

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندي په ژوندي کېدو شول چا به له رواني جنازې څخه سر را پورته کړ او ناري به ئې کړې چې چرته مي وړئ. چا به د قبر پر غاړه لاس او مخ له کفنه را و ایستل. او د چا مړ وجود به لا په خپل کور کې پر خپل بستر باندې پروت وُ چې بېرته به را ژوندے شو او را کېنې به نوست. دا ډول چې په دغه ورخ هر څوک مړ وُ. د هغه مړے هر چرته چې وُ په هماغه خاى کې بېرته را ژوندے شو. لکه څنګه چې مي وراندي و وېل. دا کتاب ما ډېر پخوا لوستے وُ په دې دومره اوږده موده کې ئې قصې نورې تولې زما له ذهنه وتلي دي. دغه يوه قصه مي نې تر اوسه پورې په ذهن کې پاته وه. چې دلته مي دا ده په خپلو تکو کې بيان کړه. او له ياده مي د هغه نورو قصو په رنګه بنايي څکه وتلې نهٔ ده چې دا هغه وخت ما په خپل ذهن کې ډېره اړولې را اړولې وه. ولي چې په دې کې دوې خبرې داسې وې چې زهٔ به ئې په زړهٔ کې خوړولم. يوه دا چې ما به وېل چې کله چې د عزرایيل ﷺ له لاسه روحونو تول و وتل. نو کوم خلک چې په دغه ورخ مړهٔ وو. په هغو کې خو به ډېر مړي دغه وخت قبرونو ته هم سپارل شوي وو. او دننه به په قبرونو کې بند وو. نو دغسې خلک چې په قبرونو کې را ژوندي شوي وي. څومره به په زاوال شوي وي. او بله به مي دا خبره هم بيا بيا ذهن ته را تله چې خداى ﷻ نو ولي انسان ته دومره واک او اختيار ورکوي چې د دهٔ په کارونو کار و لري. او که ئې ورکړي نو بيا دغه سړے چې خداى ﷻ دومره ښهٔ ورسره کړي دي، دے ولي خپل حد نه پېژني. او د خداى ﷻ په کارونو کې ببخايه لاس وهنه کوي. هغه وخت زهٔ په دې نهٔ پوهېدم چې نهٔ خداى ﷻ چا ته دومره واک ورکوي او نهٔ د خداى ﷻ نازولي د هغه په کارونو کې د لاس وهنې څهٔ شوق لري.

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خو د خوږمنو، ځپلو او ځکلېدلو انسانانو د تخیل دنیا ده چې دغسې ګرندي پکې ژوند کوي. کوم انسانان چې خوارېو، دربدريو او تکسريو په مخه اخستي دي. هغو پخپله ځپلي دې خيالي دنيا ته دغسې ګرندي ځېژولي دي او وس نې ورکړے دے. چې په هره تنګسه کې چې نې دوی ونګوي نو هغوی ځان ور ته را و رسوي. او له هر ډول بلا سره چې دوی مخامخ وي له هغې ځخه نې خلاص کړي. داچې رښتيا هم دغسې کيږي که نه، په دې پسې دوی نه شي ګرځېدای. د دغو بې اسرې وګړو خو بس يوه اسره په کار ده. اسره که خيالي هم وي. د بلا تر رارسېدو پورې د دوی زړه ورباندي ډاډه وي.

د دا کومې خيالي دنيا يادونه چې ما پورته وکړه. د دې پوله تش د يوه اولس تر خلکو يا د يوه دين تر منونکو چاپېره نه ده راګرځېدلې. په دې کې له لويه سره ټول انسانان راځي. له آدمه تر دې دمه انسان هر مهال هر چرته چې شوے دے، وېر او درد نې دومره بېحده او بېحسابه او سختري نې داسې يو تر بل بترې وي چې دغه اوبو اخستے بس هر ځګ ته لاس اچوي. د مځکې پر مخ باندي د خدای ﷻ دغه مخلوق خوارېو او دربدريو داسې په مخه کړے وي. چې سرے به وايي په رښتيا د پنډورا هغه سندوخ ور پسې را خلاص شوے دے. چې قصه نې د يونان په اساطيرو کې راغلې ده.
د دغې قصې له رويه دا کوم رنځونه، خوارۍ او آفتونه چې په دنيا کې په انسان پسې دي. دا ټول د دنيا په لومړي سر کې په دغه سندوخه کي ترلي له آسمانه مځکې ته رالېږل شوي وو. چې پنډورا په ناخبرګيا کي سندوخ پرانست نو دا هرڅه په وتو او په دنيا کې په خورېدو شول. تر څو چې پنډورا بېرته د سندوخ د ترلو په کار کې

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پروژه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بريالى کېدله نو آفتونه تول وتلي وو. تش يو شے داسي وُ چي د دغو غورزو پرزو په حال کي په وتلو کي پاته راغلے وُ. او په سندوخهٔ که دننه پاته شوے وُ. دغه شے وُ اُميد (هيله). چي لاتر اوسه د انسان په زړهٔ کي دننه دے. نور تول آفتونه دباندي (بهر) دي. او په انسان پسې دي. قرار ته ئي نهٔ پرېږدي (۱).

د پنډورا په دغه قصه کي مورِ د هغو خوارېو، وېرونو او ستونزو يو په زړهٔ پوري انځور وينو. د کوم مخته چي انسان په تش لاس درول شوے دے. دغه انسان چي په لوړي خل د مخکي پر مخ باندي پل کېښوو نو نهٔ ئي پر بدن باندي داسي څرمن وه چي د موسم سختي و زغملاى شي. نه ئي په خُلهٔ کي داسي غاښونه يا په ګوتو کي داسي نوکونه وو چي د نورو ځيرونکو او داړونکو ځناورو په شان ښکار پري وکړي. او نهٔ ئي داسي ګړندى او چابکي پښي درلودې چي د خطر په وخت په منډه خپل سر خلاص کړي. هغه په جـسماني توګه د مخکي د مخ په خوارخواکه ژوو کي حساب وُ. ځهٔ که ورسره وو. نو همدغه اُميد وُ. چي په زړهٔ کي ئي دننه وُ. يا بيا هغه پوهه وه چي بالا ئي په سر کي پرته وه. د دغو دوو اوزارو په مرسته هغه لګيا شو چي پر خان باندي ځهٔ داسي ديوالونه را و ګرځوي چي دے پکي خوندي وي. او دغه ديوالونه بيا هغه د کور، کورني، قبيلي او وطن په نومونو و نومول. په کور کي ئي غمخواره مور و پلار وو. قبيله پر سردار باندي راغونډه وه. او وطن باچا چلا وهٔ. او تر دې هرڅهٔ چاپېره بيا د لوى خداى‌ﷻ خدايي را ځرخېدلې وه. له خدايه سره د دوى تړون د دين په دايره کي وُ. دا ديوالونه که ځهٔ هم پر خپل خپل خاى باندي تول ګتور

(WWW.KITABTOON.COM) کـتابـتـون ټـولـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په خپله سمه بڼه د ارزښت وړ وو. خو زیاتره داسي شوي دي (او کېږي) چي د ژغورني دغه ډېوالونه په داسي زندان بدل شي چي انسان د بلا ګانو مخته یکي تړلے ولاړ وي. او بې له خدایه بل هیڅوک داسي نۀ وي. چي د دۀ سترګي ور واوړي.

(۲)

هو، دا خبره ربښتیا ده. چي کله چي پر انسان باندي داسي یوه بده ورځ او سخت وخت راشي چي د پناه هیڅ ځای پاته نۀ وي نو سترګي ئې د خدای ﷻ لور ته ور اوړي. خو په دغسي حال کي ډېر خله هغه خدای ﷻ هم خطا کړي. هغه د یوۀ مسیحي پادري وېنا ده چي د خواشیني خبره دا نۀ ده چي خلکو خدای ﷻ هېر کړے دے. بلکه دا ده چي د هغه ځای ئې داسي خدای ته ورکړے دے چي خدای نۀ دے (۲) او کله چي داسي وشي نو دومره ستونزي، خواري او بدی ورسره را و بهېږي. چي هیڅ بند ور ته نۀ شي تړل کېدای. ځکه خو اسلام خپلو منونکو ته په کلمه کي لومړے د غلطو خدایانو انکار (لا اله) او وروسته بیا د ربښتوني خدایے ﷻ اقرار (الا الله) ورښیي. غلط او د درواغو خدای چي له خپلو منونکو څخه کوم څۀ غواړي. یا ئې منونکي د هغه د راضي کولو دپاره ورته وړاندي کوي. هغه یو ډېر په وینو لړلے داستان لري. هېرلډلېم چي د لوی سایرس (کورش) په نامۀ کوم کتاب لیکلے دے. او د خپل تخیل په مرسته ئې ډېرو خورو ورو معلوماتو ته یو ښکلے ترتیب سره ورکړے دے. په هغه کي ئې د سمرقند د هغه وخت د یوۀ سردار له خُلې لیکلي دي. چي کومو وحشي قبایلو چي د لوټ مار دپاره هر کال پر سمرقند باندي یرغل کاوۀ. هغه سر کال د دغه ښار د سلامت پرښولو په عوض کي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فدیه هم نهٔ قبلوي. ولي چي د دوی سردارانو نذر منلے دے، چي خپل لوی خدای ته د قربانۍ د وړاندي کولو په نیت به دُوی د سمرقند ښار سوخي. او د دغه خدای د خلکو زر آسونه او زر قیدیان به د خپل دغه وړي خدای د خوشحاله کولو دپاره ژوندي اور ته غورځوي (۳) د انسان د قربانۍ دغسي رواج په زمانو زمانو د نړۍ په ببلابیلو سیمو کي روان پاته شوے دے. یو وخت وُ چي د یونان خلکو به له خپلو ښارونو څخه د بلا ګانو د شړلو دپاره هر کال دوه داسي کسان چي له لاندنۍ طبقې سره به ئې تړاو درلود او په مالي توګه به ډېر خوار او لوږدلي وُ، د قربانۍ د پسونو په شان[۱] د سرکار په خرڅ ښهٔ ساتل. رنګ رنګ خوارهٔ به ئې پرې خوړل. دغه دوه تنه به یو د نرو او بل د ښځو دپاره وُ. چي کال به پوره شو نو نوې او پاکي جامې به ئې ور واغوستې او په ښاربه ئې روان کړل. په ښار د ګرځولو په وخت به ئې ور سره دا دعا هم کوله چي د دې ښار د ټولو خلکو بلاګاني دي په دُوی پسې شي. دا دول چي به ئې د خلکو بلاګاني ور په شا کړې نو له ښاره به ئې و ایستل او هلته به ئې په کانو و وژل. داسي به د دوی په خیال دُوی له بلاګانو خلاص شول. هر کله چي به دوی له وچکالۍ، وبا یا څهٔ بل آسماني آفت سره مخامخ کېدل، نو دغسي ښوزله او ساتل شوي وګړي به ئې قربانول (۴).

د ربتوني خدای خای چي په ببلابیلو زمانو کي ببلابیلو اولسونو د درواغو کومو خدایانو ته ورکړے وو. هغه دومره ډېر دي چي سم شمېر ئې هیڅوک هم نهٔ شي ښوولای او دغسي خدایان هر یو هر چرته چي شوے دے. د خلکو دپاره ئې دا رنګه خواري او ستونزي زېږولي دي چي په اورېدو سره ئې د سړي زړهٔ لړزېږي.

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه دا چي د ونو به هم خلکو عبادت کاوهٔ. او د لرغونو جرمنیانو په قانون کي چا ته اجازه نهٔ وه. چي د یوې ونې پوستکے یا خوړ واړوي که به ئې واړاوهٔ نو د هغه دپاره په سزا دا وه چي نُو (ناف) به ئې په څهٔ خاصه توګه داسي ترې را ویوست چي کولمه به ئې ور پوري وه او د دغه وني په ډډ کي به ئې چرته تک واهه. بیا به ئې دغه سړے پر دغه ونه باندي شا و خوا دا رنګه راګرځاوه. چي کولمه به ئې له ښتي راوته او د وني پر ډډ باندي به پېچل کېده (۵) خیني اولسونه بیا داسي وو چي هر سړي به ئې دا خبره د خان دپاره ډېره خطرناکه ګڼله چي یو څوک دَے د خوړلو یا څښلو په حال کي و ویني تر دې حده چي د دغسي یوهٔ اولس باچا به هم خوراک او څښاک له هر چا پټ کول. او په قانون کي د هغه چا سزا مرګ وه چي باچا به ئې د څښلو یا خوړلو په حال کي ولید. په دې لړ کي فریزر د یوهٔ باچا حال داسي بیانوي چي یوه ورخ هغه لګیاوهٔ شراب ئې څښل. چي دولس کلن یا څوارلس کلن زُوی ئې په نا خبرتیا کي ورباندي ورغے او دَے ئې د شراب څښلو په حال کي ولید. باچا هغه دم امر وکړ چي شهزاده ته ښکلي جامې ور وا غوندئ او خوندور خوارهٔ پرې وخورئ. کله چي دغسي وشول. نو بیا د باچا په خپل امر د دغه شهزاده بدن څلور توټې کړل شو. او دغه څلور توټې مرے بیا په داسي حال کي په ښار وګرځول شو چي دا ډمامه ور سره وهل کېده. چي دا هغه هلک دے. چي باچا ئې د شراب څښلو په حال کي لیدلے دے(٦).

د ناوړه عقیدو یو بل اړخ هم وُ او هغه دا چي خینو اولسونو به له لویو لویو آفتونو څخه د خان ژغورلو دپاره خپل باچهان قربانول. او د دغسي قربانیو په بېلابېلو ځایونو او وختونو کي بېلا بېلي طریقې

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

باته شوي دي. خيني وختونه به د باچا د قربانولو يو خاص تاکلے وخت ؤ. هسي د قرباني دغه تکے بو عجيبه غوندي زړه راکښون لري. په هره زمانه کي داسي خلک وي چي د دغه تکي په اورېدو سربښندني ته تيار شي. دغه باچهان به هم په خوښه سربښندني ته تيارېدل او د وطن او اولس د نېکمرغۍ دپاره به ئې خپل ځاى خپل خلمي وارث ته پرېښوو. خو انسان داسي دے چي خان ته د هر ګران کار د اسانه کولو دپاره ورو ورو څۀ لاره چاره لټوي. دغه دودونه هم بيا خينو باچهانو کله په زور او کله په پوهه بدل کړي دي. يو وخت د بابل خلکو په کال کي يو پنځه ورځنے اختر درلود. په دغه اختر کي تر ټولو په زړۀ پوري خبره دا وه چي د پنځو ورځو دپاره به ئې باچهي يوۀ داسي مجرم ته ورکوله چي د مرګ سزا به باندي ختلې وه. دغه لنډ مهاله باچا به هسي تش په نامۀ باچا نۀ ؤ. د هرڅۀ واک به ورسره ؤ. تردې حده چي د اصلي باچا حرم ته به هم ور يله ؤ. او د هغه له ښځو سره به ئې هر ډول اړيکي ساتلاى شوې. او هر رنګ ګټه به ئې ترې پورته کولاى شوه. چي پنځه ورځي به پوره شوې. نو بيا به ئې وواژۀ. د دغه رسم په اړه هم د بشرپاتو د عالمانو خيال دے چي دا وخت به د باچا د قربانولو وخت ؤ. اصلي باچا به خان ويوست. ځوک چي به د قرباني په دغه تا کلي وخت کي باچا ؤ. هغه به ئې قربان کړ. داسي به اصلي باچا هم بچ شو. او ځوک چي به و وژل شو، د هغه وژنه به هم د يوۀ بې ګناه انسان وژنه نۀ وه (۷) هسي د بابل نوم سړي ته حضرت ابراهيم عليه السلام ور يادوي. چي زوى ئې د قرباني دپاره بېولے ؤ. خو د زوى پر ځاى باندي ئې پسه حلال شو. له دغي قرباني څخه داسي ښکاري چي خداى پاک د دغي قرباني په ذريعه انسانانو ته

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا سوول غواړي چي انسان وژل يو ناوړه کار دے. د قرباني سمه طريقه دا ده چي پسونه حلالوي.

(۳)

دا خو مو تر يو حده وکتل چي څنګه خواريو په مخه اخستے انسان کله د غيبي قوتونو د مرستي په لټون منډي وهي او کله بيا د هغو د قهرېدلو له وېري په کندو کپرو کي خغلي او تېدګونه خوري. اوس به لږ وګورو چي د خواريو د مخ نيوي په لړ کي پخپله انسان د انسان څومره په بنه ورغلے دے. يا تر کومه حده په بنه ور تلاى شي. د مخکي پر مخ باندي چي د خان ژغورني په نيت انسان تر ټولو لويه او تر ټولو تيګه کومه کلا جوړه کړې ده. هغې ته ئې د وطن نوم ورکړے دے. وطن د دې دپاره وي چي په دې کي اوسېدونکي خلک ټول يو بل ته لاس سره ورکړي او په ګډه خپل ټول واک او وس د ستونزو د مخ نيوي دپاره په کار واچوي. دغه کار چي د چا په مشرى کي تر سره کېږي هغه د زمان په اوړدو کي باچا بلل شوے دے. باچا چي خپله دنده کله په سمه توګه تر سره کړې ده. نو پر اولس باندي د وطن راڅرخېدلي پُوله د او سپني دېوال ثابته شوې ده. او نهٔ يواځي دا چي د خلکو سر او مال پکي خوندي شوي دي. بلکه په مادي او معنوي توګه ټولني وده پکي کړې ده. او پر مخنګ ته ئې لاره هواره شوې ده. خو د نېکمرغۍ دغسي دورونه په تاريخ کي ډېر کم ليدل کېږي. زياتره دا شوي دي. چي باچا د اولس مال او متي د اولس د ترټلو او سپکولو دپاره په کار اچولي دي. د تاريخ پاني د باچهانو له لاسه په منځ ته راغلو داسي ئې شمېره پېښو ډکي دي. لکه د ډيلي د باچا سلطان محمد تغلق

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پښتو پوهنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي پر څهٔ شي باندي ددغه ښار اوسېدونکو ته خوابده شوه. کورونه ني ټول په بيه ترې واخستل او امر ني ورکړ چي ټول دي دولت آباد ته وکوچېږي او ډېلے دي خالي کړي. د تاکلي وخت له تېرېدو وروسته د باچا خلکو ته دوه تنه، چي يو ګوډ او بل ړوند وُ په لاس ورغلل. چي لا کوچېدلي نهٔ وو. هغوی ني باچا ته ور وستل. ګوډ خو سمدستي په منجنيق والوزول شو او د ړاندهٔ په اړه امر دا وشو چي په کشولو کشولو ني تر دولت آباده پوري ورسوئ. له دغه امره سره سم د باچا خلکو ړوند تر پښه ونيو او په کشولو ني د دولت آباد خوا ته روان کړ. تر دولت آباده پوري له ډيلي څخه د څلوېښتو ورځو د مزل لاره وه. څلوېښتمه ورځ دوی د دغه ړاندهٔ يواځي يوه پښه دولت آباد ته و رسوله. نور بدن ني ټول په کشېدو کي په خاشه خاشه دلته هلته او هلته دلته پاته شوے وُ (۸).

څرګنده ده چي دغسي خرمستي باچهان د اولس او وطن دهغو خزانو په زور کوي چي کالخوايي ني توله له دوی سره وي. او د خزانو په اړه ويل کيږي چي ښاماران ور پسي راځي. خکه نو په زياتره باچهانو پسي د اژدها په شان ډېر بې زړسويه يرغلګر راغلي دي. د دغو يرغلګرو له لاسه چي پخپله دغو باچهانو ته هر څه پيښ شوي دي. هغه خو پېښ شوي دي خو بده داوي چي د اولسونو هغه بې شمېره وګړي چي نهٔ په څه خبر وي نهٔ اتر. په دغسي وختونو کي تل په وينو لمبول شوي دي. که سرے د تاريخ په مرسته يواځي په جنګيزخان پسي پل واخلي. نو ښاني د هغه ناورين په ليدو ني زړه وچوي. چي دغه انساني بلا پر نيمه نړۍ باندي راوستلے وُ. هغه دومره ويني بهبولي وي او مخکه ني داسي په مرو ډکه کړي وه. چي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

پای به د هغه هر سپايي خلکو ته د مرګ داسي يو استازے ښکارېده چي تر عزرائيل به ئې هم دبدبه زياته وه. چاته چي به ئې مخه شوه نو هغه به تر مړ کېدو مخکي لا خپل خان مړ کانه. کله چي دغسي يو سپايي يوه ورخ يوه کلي ته ورننووت. او هلته لګيا شو په يواخي سر ئې خلک يو يو له کورنو را ايستل او وژل ئې. نو په دغو خلکو کي هيچا هم و نه کړای شول چي د هغه په لاس له وژل کېدو څخه نته وکړي (۹) تاريخ دا قصه هم په خپلو پاڼو کي خوندي کړې ده. چي د چنګېز يوه سپايي يو سړے ونيو خو هغه وخت داسي څه شے ورسره نهٔ وُ چي پرې مړ ئې کړي. نو پر مخکه باندي ئې پرې يوست او ور ته و ئې ويل چي له دا خايه به ښورې نهٔ. هغه سړے پر دغه خای باندي تر هغه وخته پروت وُ چي دهٔ توره راوړه او هغه ئې پرې و واژهٔ (۱۰) اوس نو د يوهٔ لښکر د عام سپايي چي دا حال وي.هلته سړے دا اندازه په ښه توګه لګولای شي چي د باچا به ئې نو څومره دبدبه وه. او د چنګېزيانو دبدبه په ژوند کي خو وه چي وه. جنازې به ئې هم د بې شمېره خلکو ميني ورسپيرې کړې. په سر کي د هغو دا معمول وُ چي د خپل باچا مړے به ئې خپل پلارني تاتوبي ته رساوهٔ. او د داسي مړي د وړلو په وخت چي به په لاره کي هر څوک جنازې ته په مخه ورتلل نو هغه به ئې په دې عقيده وژل چي په بل جهان کي به دې مړهٔ باچا ته په ښه ور شي. او چوپړ به ئې و وهي. يواخي د منګوقاآن د جنازې د وړلو په وخت دارنګه شل زره تنه وژل شوی وو (۱۱).

امير تېمور چي به کله په کومه درنه چاره لاس پوري کاوهٔ نو فال به ئې له قرآنهٔ يوست (۱۲) خو کله چي به ئې بيا دغه چاره په عملي ډګر کي پر مخ باندي بيوله نو هغه وخت به ئې هم قرآن

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون هولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هېر وُ او هم د خدای د هغه لوی استازي وېنا چې دغه قرآن باندي راغلې دے. د اصفهان په ښار کي چي ئې کله د ښاريانو د يومخ وژني امر وکړ. او لښکريانو ئې په خلکو پسې تورې را و ايستې نو د وژني دغه لړۍ دومره اوږده شوه چي لارې او کوڅې تولي له مړو ډکي شوې خو دغه ناورين دغسې روان وُ او پای ته د رسېدو نوم ئې نه اخست. په دغه حال کي چي دغه امير پر داسي يوهٔ خای باندي راغے چي ګڼ شمېر وېربدلي او په لړزا اخته ماشومان پکي ولاړ وُ. نو پوښتنه ئې وکړه چي دا دلته څهٔ ته ولاړدي؟ کله چي دهٔ ته و ويل شول. چي دا تول هغه ماشومان دي چي مور، پلار، کورنۍ او هر څه ئې د نن په دې روانه عامه وژنه کی له منځه تللي دي. او دوی تا ته فرياد راوړے دے. د دې ښار دپاره امان غواړي. نو تېمور مخامخ خپل آس پر دغو ماشومانو باندي ور سم کړ. کوم سپارهٔ چي په دهٔ پسې وو. هغو هم دغسې وکړل. پر ماشومانو باندي ئې قيامت جوړ کړ. آسونه ئې باندي خغلول راخغلول. د ماشومانو چيغو او غلبلو د عرش کنګرې لړزولې. خو تېمور د زړهٔ په کنو غوږو هيڅ هم نهٔ اورېدل.لږ ګړے وروسته دغه چيغي ورکي شوې چپه چپتيا شوه. ماشومان تول د آسونو تر پښو لاندي وژل شوي وو. او تېمور له خپلو سپرو سره مخته تللے وُ (۱۳)

(۴)

انسان چه د مخکي پر مخ باندي کومو بلاګانو تر تولو زيات خوږولے دے. په هغو کي تر تولو لويه بلا پخپله انسان دے. په انسانانو کي تر تولو زورور باچا وي. باچا چي کله د بلا په بڼه شي نو د اولس ئې بيا خبر نهٔ وي. خو لکه څنګه چي انسان له هرې بلا سره ورو ورو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جل زده کړے دے او هغه ئې په يو ډول بوتل کې بنده کړې ده دغه رنګه ئې دا بلا هم پای يوهٔ بوتل ته ننه ايسته او دغه بوتل ئې جمهوريت يا اولسواکي وباله. په اولسواکي کی د واک او خواک سرچينه اولس وي. د اولس د وګړو ډيرے چي د چا پر وړه باندي لاس کښيږدي هغه د هيواد واکمن شي. خو دغه واکمن د هيواد دتورو او سپينو داسی کالخوايه نهٔ وي. چي بس څرنګه چي دے غواړي. هغه رنګه ګته ځني پورته کړي. دلته واکي د اولس په لاس کي وي. اولس چي چا ته خپله مشري ورکوي نو به دې شرط ئې ورکوي چي هغه به د دوی په خوښه ځي. څکه نو اولسواکي د نوي انسان ډيره لويه لاس ته راوړنه ګڼله کيږي. خو دا لاس ته راوړنه ئې پواځنی لاس ته راوړنه نهٔ ده. نوي انسان په ډير لنډ وخت کي نور هم دومره څهٔ لاس ته راوړي دي چي عقل ور ته حيرانيږي. او د هغه په برکت ئې يوه جنتي غوندي نوې نړۍ جوړه کړې ده. چي مونږ ور ته پر مخ تللې نړۍ وايو. خو داسي ښکاري چي په خپل دې مځکني جنت کي هم د آدم دغه اولاده له خوشحالۍ او خوند اخستلو څخه بې برخي او زړهٔ چاودون ته مخامخ ده. او کوم درد او خوږ چي باندي تيريږي هغه ئې د ډيرو مخکښو پوهانو په وينا کانو کي داسي خان ښکاره کوي لکه کرکيګارډ (۱۸۵۵-۱۸۱۳) چي وايي چي: "د لنګوالهٔ په وخت د يوې مور چيغي بغي واوره او د خکندن په شيبو کي د مرګ ځلې ته د تلونکي انسان لاس و پښې وهل وګوره او بيا و وايه چي کوم څهٔ (ژوند) چي په دا توګه پيل کيږي او په دا ډول پای ته رسيږي. آيا هغه به د دې دپاره وي چي سرے خوند پکي واخلي. (۱۴)

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورته چې موږ دا کومه د نوي انسان او نوي نړۍ خبره وکړه، دغه نوے والے ئې له هغه تحريکه سره سم پيل کيږي. چې رينېسانس (Renaissance) ورته وايي. د رينيسانس له ډيرو اړخونو څخه يو ډير څرګند اړخ دا و. چې د کليسا زور ئې ور مات کړ. د عسائيت تر راتګ وړاندي چې په اروپا کې خلکو له يوناني او لاطيني لارو چارو سره سم ژوند تېراوهٔ . دا وخت يو ځل بيا ژوند پر هغه ډګر باندي مخ په وړاندي ګام واخست. او پر دين نهٔ ولاړه يوه ټولنه مخ په وده شوه.او د خلکو زړه عقيده په ماتېدو او د الحاد سايه په خورېدو شوه. پر خداى ﷻ باندي چې عقيده په کمېدو شوه نو د دغي سيمي خلکو ته انسان د مخکې پر مخ باندي د رڼا تر ټولو لويه او ربښتونې مناره ښکاره شو او د دغي منارې مينه او درنښت تر ټولو لوى ارزښت وګڼل شو. چا چې انسان تر هر څهٔ لوړ ګڼانهٔ او تر هر شي ئې زيات ارزښت ورکاوهٔ. هغه ته په درنه سترګه کتل کيدل. دا ډول د انسان دوستۍ (Humanism) په نامهٔ دغه تحريک هر لوري ته په غزېدو شو. خو دغه غزېدونکے تحريک هغه وخت د وينو په سېلاب کي لاهو شو چې نړى پرله پسې دوه ځله جهاني جنګ ته مخامخ شوه. په دغو دوو لويو او جهاني جنګونو کي انسان د انسان داسي يود ناوړه، کرغېړنه او په وينو ککړه څېره وليده چې تاريخ ئې سارے نه شي وړاندي کولاى. او هغه انسان چې د انسان مينه ئې د ايمان د منځ تکے و. د انسان له نومه په ترهېدو شو. کوم انسانان چې دغه مهال د وينو سېلاب يووړل هغه خو ئې يووړل. کوم چې ژوندي پاته شول. هغه د غرونه غرونه عذاب او ويرې سره مخامخ وو. د دغه ذهني عذاب او درد ډېر لړزوونکي انځورونه د دغه وخت په ادبياتو کي راغلي دي. چې موږ

(WWW.KITABTOON.COM) کـتابـتـون تـولـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته ورباندي د ډېر څهٔ ویلو دپاره وخت نهٔ لرو. تش د نمونې په توګه له پوره خرواره څخه یو دوې داني را اخلو. لومړے به همدغه د انسان له انسانه د بېزارۍ په اړه د ژان پال سارتر د یوې ډرامې خبره وکړو. چې درې کردارونه لري. یو یکې سړے او دوې نې ښځې دي. دا درې واړه انسانان مړهٔ دي او له مرېنې پس د دوزخ سزا ورکول شوې ده. دوزخ ته چې راشي نو دلته نهٔ اور شته اونهٔ ذوی ته د عذاب ورکولو دپاره څهٔ بل شے ښکاري. بس یوه خونه ده چې د دوی د ناستې دپاره یکې درې سوفې پرتې دي. دُوی چې سره کښېني او یو له بله سره خبرې پېل کړي. نو په دې باندې ورو ورو پوهه شي چې خبره دومره اسانه نهٔ ده. دوی په رښتیا هم دوزخ ته راغلې دي. او له یوهٔ لویه عذابه سره مخامخ دي. خو دغه عذاب له کوم بل شي څخه نهٔ دے. پخپله د دُوی هر یوهٔ وجود د دانورو دوو دپاره عذاب دے. او دغه عذاب به دوی هر یو تل تر تله دلته زغمي. او د دوی دغه عذاب یو له بله سره په خبرو وار په وار زیاتیږي. او ډرامه له دغو درو کردارونو څخه د یوهٔ په دې ویلو پای ته رسیږي. چې دوزخ په اصل کې دغه نور خلک دي (۱۵) مطلب دا که یوهٔ انسان ته سزا ورکوې نو د نورو انسانانو په منځ کې ئې واچوه. ولې چې د انسانانو په منځ کې اوسېدل داسې یو عذاب دے چې د دوزخ تر عذاب په کمه نهٔ دے.

موږ پر نوي انسان باندې په ذهني توګه د تېرېدونکې عذاب د اندازې د لګولو دپاره د الحادي وجودیت دستر استازي ژان پال سارتر د ډرامې لنډیځ و لوست. اوس به یه له لویه سره د نوي تهذیب او نوي نړۍ په اره د یوهٔ بل داسې غربي لیکوال خبرې ته غوږ شو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د پوهې او ادب په نړۍ کې ډېر لوی نوم لري. دغه ليکوال د انګريزي ژبې نامتو شاعر اوکره کتونکې ټي.ايس. ايليټ دی، چې له ديني ارزښتونو څخه د خالي نوي تهذيب او په ذهني او روحاني توګه د رنځور نوي انسان غميزه يې په ډېره ژوره توګه په خپله شاعرۍ کې انځور کړې ده. په دې اړه د ده تر ټولو مشهوره نظم "شاړه مځکه" دی. په دغه نظم کې دننه پخپله د نوي تهذيب په رنګه يوه داسې پېچلې او سره اړه را اړه غونډې نړۍ ودانه ده چې که ورننه وزو نو بيا زر او په اسانه بېرته نه شو ترې را وتلای. خکه نو ده چې کوم ورکوټی عبارت (Epigraph) د نظم تر پيل کېدو له مخه ورکړی دی، که موږ نن هغه و ګورو او خان ورباندې پوه کړو، نو داسې به وي لکه په پوره نظم چې تر بو حده پوهېدلي يو. دغه عبارت په لاطيني ژبه دی، زه يې دلته له يوې انګريزي ژباړې څخه پښتو ته را اړوم. په دې عبارت کې يو څوک وايي چې ما پخپله يو خل سبيل په خپلو سترګو وليدله چې په يوه قفس کې خړېده. کله چې هلکانو ورڅخه و پوښتل چې سبيل ته څه غواړې نو دې ويل زه غواړم چې مړه شم (۱٦) دغه عبارت چې سړی ولولي نو په لومړي سر کې داسې ور ته و برېښي لکه ژوند چې پخپله په يوه قفس کې تړلی وي او د خان خاتمه غواړي خو د شاعر مطلب هغه وخت نور هم سري ته زيات څرګند شي چې په دې خبر شي چې د يوناني اساطيرو له رويه سبيل خپله لېه په رېګ دکه کړې وه او اپالو ته يې خواست کړی و چې ما ته دومره کلونه ژوند راکړه لکه دا زما په لاس کې د رېګ ذرې. او هغه يې دا خواست منلی و. خو تاوان دا شوی و چې د سبيل دې ته نه وو پام شوی چې له دغه اوږده ژونده

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره سمه خواني هم و غواړي. خکه نو د هغې ژوند خو اوږد شو مګر خواني ئې پر خپل وخت پای ته و رسېده. او هغه بیا وروسته د ژړتیا داسي حال ته و رسېده چي نهٔ مړه او نهٔ ژوندۍ وه (۱۷ تي.ايس. ایلیټ نوے تهذیب دغسي په ژوند کي د مرګ په حال مبتلا یو تهذیب بولي او د دغه په ژوند کي مړهٔ تهذیب یو ډېر زړهٔ خوړووونکے انځور په خپله شاعري کي وړاندي کوي.

(۵)

لکه څنګه چي مونږ وینو، نوي انسان ډېر څهٔ لاس ته راوړي دي. خو ډېر څهٔ ئې له لاسه وتلي هم دي او دا کوم څهٔ چي ئې له لاسه وتلي دي. په هغو کي د انسان تر ټولو لوی هغه مورچل او تر ټولو غټه هغه پناه ګاه هم راځي چي مونږ ور ته کور او کورنۍ وایو. کور او کورنۍ د ټولني لومړۍ خښته وي. او نړۍ ته د راتلونکي هر ماشوم ببوسي هغه شے ده چي د کور او کورنۍ بنسټ ګرځي د دغه ببوسه ماشوم روزنه او ژغورنه د پوره انساني نسل د روزني او ژغورني معنا لري. او فطرت دغه روزنه او ژغورنه د هغې مور په لاس کوي چي دغه ماشوم ئې له ویني او له غوښي څخه جوړ دے. د ول ډېورانټ وينا ده چي د نسل د روزني کار د ښځي پر غاړه وي. او د ښځي او د ماشوم چوپړ وهل بیا د نر دنده ده (۱۸ د دغه نر، ښځي او ماشومه څخه کور او کورنۍ جوړېږي. خو د نوي زماني نر د خپلي دنده د پوره کولو پر ځای ښځه دې ته و هڅوله چي هغه هم د نر په شان خپله روزي و ګټي. او چي ښځه په روزي ګټلو پسې و وته نو څرګنده خبره ده چي په سمه توګه د خپل ماشوم خیال ساتل بیا د هغې د وس خبره نهٔ وه. دا ډول چي کومه دنده

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فطرت د مور په لاس پوره کوله. هغه حکومت ته پاته شوه. او نوے انسان چي د کومو حکومتونو په سایه کي ژوند کوي هغه د ډېر څهٔ کولو وس لري. د ماشوم د روزني دپاره ئې "ورکتون" جوړ کړ. ماشوم چي په ورکتون کي لوی شو نو بیا ئې له مور او پلاره سره هغه تړون نهٔ وو پاته. کوم چي د زاړهٔ دور اولاد له مور او پلاره سره درلود. خکه ئې نو د هغو د مړيني تر ورخي پوري له هغو سره په یوهٔ کور کي اوسېدو ته غاړه کښېي نهٔ ښووه. دغسي چي دغه د منځ ستون له منځه و ووت نو کور بیا هغسي تینګ ولاړ پاته نهٔ شو چي مور او پلار د ژوند وروستی ورځي او شپې په ښغمی سره پکي تېرې کړي ، دوی خیال ساتل هم د حکومت غاړي ته ور و لوېد. او حکومت د دغه کار د تر سره کولو دپاره "د زړو خلکو د اوسېدو خایونه" جوړ کړل که څه هم په دغو ورکتونونو او د زړو خلکو د اوسېدو په خایونو کي د ژوند ټولي اسانتیاوي شته. خو د یوهٔ شي پکي کمے دے او هغه دا چي یوهٔ ماشوم ته چي یوه مور د خپل تن له غوښو جوړي کومي شودې ورکوي. په هغو کي چي کومه لبوني مورنی مینه ګډه وي. دغه مینه د ورکتون په پوډري شودو کي نشته. همدغه راز د زړو دپاره چي کوم سرکاري خایونه جوړ دي. په دغو خایونو کي چي کوم خلګ د دغو زړو چوپړ وهلو ته ولاړ وي. هغه له دوی سره د ویني او مینې هغه تړون نهٔ لري. کوم چي په کور کي اولاد له مور او له پلاره سره لري. دا ډول چي دوی دلته د یواخیتوب، ناهیلي، بېچارګی او دغت د کوم ذهني حالته سره مخامخ کېږي. هغه د یوهٔ امریکن ډاکټر پال ارنسټ اډولف په دې وېنا کي مورِ کتلای شو چي وائي چي ما په روغتون کي د بوي داسي بوډۍ دارو درمل کول

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د تن یوه برخه ئې تپي شوې او هډ ئې مات وٰ. زما له دارو درملو سره هغه مخ په ښه کېدو شوه. چې پر خپلو پښو باندې د ګرځېدلو وړ شوه نو زموږ د روغتون مشر ما ته و ویل چې دا سپین سرې اوس دلته نوره پاته کېدو ته اړتیا نهٔ لري. په شواروز کې دننه ئې پکار ده چې فارغه کړې. ما هغې ته مبارکي ورکړه او چې لور ئې راغله نو پر هغې باندې مې هم زېرے وکړ. لور ئې د مور خوا ته ور تېره شوه. او هغې ته ئې و ویل چې ما او زما مېړهٔ وخت نهٔ لرو چې په کور کې ستا خیال وساتو. مور پرېکړه کړې ده چې تابه " د زړو خلکو خای" ته بیایو. د دې خبرې په اورېدو بوډۍ دومره خواشینې شوه چې تپ او مات هډ ئې بېرته په خرابېدو شول او په شواروز کې دننه مړه شوه. نوموړے ډاکټر وائي چې د دغې بوډۍ مرګکه څهٔ هم په ځرګنده د مات هډ له کبله وٰ خو که رښتیا پوښتې نو د مرګ اصل سبب ئې مات زړهٔ وٰ، نهٔ چې مات هډ (۱۹).

له موره سره د نوي انسان د مینې دغه سوړوالي ته که موږ اړ نور هم ځیر شو نو پوه به شو چې دغه دایره نوره هم فراخه ده. دا خبره ښخایه نهٔ ده که څوک وائي چې له لویه سره مخکه د ټول انسانیت مور ده. انسان له دې زېږي، د دې په غوښو پائي او چې مړ شي نو هم دا په خپله سینه کې بېرته هغه ځایوي. خو نوي انسان د خپلې دغې مور وجود له داسې وسلو ډک کړے دے چې هره شېبه هغه د تباه کېدو خطر ته مخامخ ده. خو داسې ښکاري چې د دغې مور د آزارو له کبله نوے انسان هم پر ښه باندې نهٔ دے پېښ شوے. دا خپله وسله دهٔ ته هم بلا ده. ولې چې وسله د بدمرغۍ داسې یوه مرغۍ ده چې وې به ستا په کور کې خوا کې به ستا د دښمن کره

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پولــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اچوي. او د دغي مرغی اګی ده وېره. که ستا کره وسله راشي نو ستا د دښمن په کور کي به ارو مرو دا وېره پيدا کېږي چي دا وسله به د دوی خلاف کارول کېږي. خکه نو دغه وېره ستا د دښمن په کور کي ستا خلاف وسله پيدا کوي. ستا د وسلې د مخ نيوی دپاره هغه هم وسله اخلي يا نې جوړوي. چا چي اتم بم جوړ کړ نو دښمن نې هم اتم بم جوړ کړ. او د دغه اتم بم له وېري بيا بل چا هم دغه کار وکړ. او د هغه له وېري بيا بل چا وکړ. دا ډول د اتم بم نسل مخ په زياتېدو دی. نوی انسان په دې لګيا دی چي د انسانانو زوکړه په قابو کي وساتي او په خپلو هېوادونو کي نې ساتلې هم ده. حو د اتم بم د زوکړي مخه داسي ښکاري چي هغه نهٔ شي نيولای. دغي بلا اوس د يوډ داسي لبوني سپي بڼه اخستې ده. چي نوي انسان ترلکي نيولې دی که نې تيکوي نو تيکولای نې نه شي او که نې پرېږدي نو دی پخپله داړي. ښاني چي له همدغي وېري هغه لګيا دی چي له مځکي خان و باسي. او په آسمانونو کي خان له کور جوړ کړي په دغه لټون نې د سپوږمۍ، مريخ او زحل دښتي وکتې. نور به هم مخته خي. خو که چرته دی په خپله دغه هڅه کي بريالی هم شي. او د آسمان کومه سياره په خپله غېږ کي خای ور کړي. نو هلته به هم خدای ﷻ خبر چي خان له جنت جوړوي. ولي چي د پڼدورا کوم سندوخ چي له آسمانه مځکي ته پسې راغلې ؤ هغه له مځکي ور پسې آسمان ته هم رسېدلای شي. هلته به بيا دی وي او دغه آفتونه، ستونزي او خواری به وي.

هو، په دې دنيا کي دا خبره شوني نهٔ ښکاري چي انسان دې خان لره چرته داسي يو جنت ودان کړای شي چي دی به د خپل

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند ورځي او شپې په بېغمۍ سره پکي تېروي. داسي برېښي لکه د مخکي د مخ دغه زوے چي له اصلي جنته هم په دې را ايستل شوے وي چي د بېغمۍ په حال کي دے وده او په بره تګ نهٔ شي کولای د دغه کار دپاره همدا دنيا مناسب ځای ښکاري، ولي چي دلته انسان هر وخت، هر ځای چي شوے دے، بلا ته مخامخ پاته شوے دے، خو بلا هر څومره چي لويه او زورَوره وي. دهٔ نهٔ يواځي دا چي له هغې څخه د ځان ژغورلو هڅه کړې ده. بلکه په پرله پسې توګه ئې دا کوښښ کړے دے چي خپل زور دومره زيات کړي چي د بلا سر و وهلای شي. خو د بلا سر چي ئې وهلے دے، د هغې پر وجود باندي دوه نور سرونه را پېدا شوي دي. او دغو دوو سرونو که هرڅو دهٔ ته خطر يو په دوه کړے دے. بلا بيا هم توانېدلې نهٔ ده چي دے له منځه يو سي. بلکه ورو ورو دهٔ خپل وس دومره ورته زيات کړے دے چي د بلا دغه دوه سرونه ئې هم وهلي دي. او چي وهلي ئې دي نو د بلا سرونه بيا څلور شوي دي. دا ډول د انسان ستونزي او خوارۍ چي څومره زياتېږي. هغه د دهٔ د زور د زياتېدو سبب ګرځي او چي د دهٔ زور څومره زياتېږي. هغه په هغه اندازه د دهٔ ستونزي او خوارۍ زياتوي. داسي د دهٔ زور او د دهٔ خوارۍ يو د بل په مقابل کي تل په زياتېدو پاته شوي دي. او دا وخت چي انسان په خپل دې مخ په بره مزل کي څومره پورته ختلے دے. د خپل زخم زخم وجود پر زينه باندي په داسي حال کي ختلے دے. چي له يوهٔ زخمه پښه اخلي. پورته ئې په بل زخم کي ږدي. او له بله ئې اخلي بيا ئې‌په بل کي ږدي. په دغه په وينو لړلې لار کي چي پر دغه اتل باندي څهٔ تېر شوي دي. په دې کتاب کي همدغه غميزه په داستان

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسې د داستان په شکل نظم شوے ده. دغه داستانونه که څۀ هم هر یو پر خپل ځای باندې یو پښپړ داستان دے. مګر له لویه سره دا ټول داستانونه د هغې لوبې غمیزې ښلا ښلې نندارې دي. چې وراندې ئې یادونه وشوه. او زۀ ئې دلته تاسې ته وړاندې کول غواړم. بله دا چې دې هر یوۀ داستان ته ما د داسې یوې منظومې شکل ورکړے دے چې سل مصرعې لري. او زۀ غواړم چې د دې منظومو شمېر هم تر سلو پورې ورسوم. داسې به دا ټوله غمیزه ۱۰۰×۱۰۰ یا لس زره مصرعې شي. خو دا وخت په دې لومړې کتاب کې تش دېرش منظومې راغلې دي. که خدای ﷻ ژوند او وس راکړل، نو د دغه کار پاته برخه به په نورو دوو کتابونو کې وړاندې کوم. دا وخت خو دا یو کتاب تیار دے. دا تاسې ته در سپارم او زۀ به خپل کار پسې مخته ځم. د خدای په امان

درویش درانے
پوسټ بکس نمبر ۵۳۱
جي. پي. او
کوټه

کـتابـتـون ټـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوالې

په دې حوالو کې ځينې حوالې داسې دي چې ما له ځېلو ماخذونو څخه تکې په تکي نهٔ دي را ژباړلي. بلکه را اخستي خبره مې په خپلو تکو کې داسې بيان کړې ده چې ترجماني ئې هم سمه وشي. او عبارت زما په دې ليکنه کې هم سم خاى شي. له دا چې د حواله ورکولو په وخت ما د کتاب او د هغه د ليکونکي د نومونو تر څنګ يواځې د باب شمېره ورکړې ده. مطلب دا چې حواله مې په هغه ډول نهٔ ده ورکړې. څنګه چې نن سبا دود دے. ولې چې ما ته د خپلې دې ليکنې دپاره دغه لنډه غوندې حواله زيانه پر خاى ښکاري.

دحوالې شمېره	د کتاب نوم		د ليکونکي نوم		باب
۱	Favorite Greek Myths		L.S Hyde		دويم باب
۲	What is Art		Leo Tolstoy		شپاړسم باب
۳	Cyrus the Great		Harold Lamb		څلورم باب
۴	The Golden Bough		J.G. Frazer		اتهٔ پنځوسم باب
۵-۶-۷	همدغه کتاب		//		(۵)نهم (۶) نولسم (۷) څلرويشتم باب

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۸	د ابن بطوطه سفرنامه		د مولوي محمد حسین اردو زباړه		پنځم باب (دویم جلد)
۹-۱۰	چنگیزخان چهرهٔ خون ریز تاریخ (فارسی)		محمداحمد پناهي		لومړے فصل
۱۱	The Travels of Marco Polo		Aldo Ricci		یو اویایم بیان
۱۲	تزوکات تیموري (فارسي انګریزي)		ابوطالب حسیني MaJor Davy		مقالت اول Book the first
۱۳	عجائب المقدور فی اخبارالتیمور		ابن عرب شا		۲۲م عنوان
	(فارسي زباړه) زندگی شگفت آور تیمور		محمدعلی نجاتی		
۱۴	From Socrates to Sartre		T.Z. Lavine		څلورویشتم باب (شپږمه برخه)
۱۵	No Exit and Other three Plays		Jean – Paul Sartre Tran: Stuart Gilbert		لومړی ډرامه
۱٦	Homer To Joyce		Wallace Gray		اوولسم باب
۱۷	The Golden Age Of Myth and Legend		Thomas Bulfinch		دو دیرشــــم باب
۱۸	The Pleasure of Philosophy		Willduarant		اتم باب
۱۹	مذهب اور جدید چیلنج		مولانا وحیدالدین		وروستے باب

کتابتون تولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

منظومې

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووړ سر

قاضي کوږ دستار تړلے او روان ؤ
پر لار باندي، په جګ سر په لکه غاړه
ابونصر ئې د لاري څنګ ته ناست ؤ
دهٔ نهٔ پام او نهٔ سلام هغه ته وکړ
لکه څوک چي د يو کاني سره تېر شي
دغه رنګه بې پروا ور څني تېر شو
دا په دا چي هغه نيم غوندي سړے ؤ
سر ئې ووړ، ونه ئې ټيټه، تن خوارځواکه
د پوره سړي په سترګه ور ته خلکو
کله هم کتلي نهٔ ؤ په دا بنار کي
او هغه له چا ګِله هم کړې نهٔ وه
مګر نن ئې په قاضي پسې غږ و کړ
چي ته ما کړې په دې چي سر مي ووړ دے
خو سرونه د آدم د اولاد واړه
په يو رنګ د درناوي او عزت وړ دي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په صورت به ځيني لوی ځيني به کم وي
خو په بيه همه واړه سره سم وي

* * *

د قاضي سر که تر سر د ابونصر
په بغداد کي وُ اوچت په هره لاره
خو د دهٔ تر سر بيا بل يو اوچت سر وُ
را روان د دغه ښار پر طرف باندي
دغه سر د بې زړسويه تېمور سر وُ
چي جهان ئې تول په مخه وُ اخستی
په لامبو لامبو په وينو کي روان وُ
د بغداد خلک ئې ډېر و مخته تينګ شول
خو سېلاب په دېوالونو نهٔ را ګرځي
هغه ننووت په قهر دغه ښار ته
لښکريانو چي ئې کړې وه مېرانه
دهٔ هر يو نازول غوښت په سمه توګه
ور ته و ئې کړ دا امر چي خوارهٔ شئ
د بغداد په دغه ښار کي هر طرف ته
تول سپايان دي د دي ځای د اوسېدونکو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوِ یو سر له خپله ځانه سره راوړي
دا سرونه به باچا له تاسي اخلي
سمدلاسه په ښلوېښت ښلوېښت دیناره
ده نن ورځ د اختر ورځ ستاسي دپاره

❊ ❊ ❊

د تېمور د لښکریانو دا اختر نن
بغدادیانو لره کم تر قیامت نهٔ وُ
په تول ښار کي سر وهنه شوه روانه
هر سپاني وُ په دې هڅه چي سر پرې کړي
دا ئې نهٔ کتل چي سر دي ځنګه سر وي
نن د سر او سر تر منځ فرق پاته نهٔ وُ
هر رنګ سر چي به په لاس ورغې چا ته
د هغه ښلوېښت دیناره به کره شول
ځکه هر سپاني بس لاس رساوهٔ سر ته
چا د ښځي سر اخستې وُ په غېږ کي
چا د نر سر پرې کاوهٔ په زور او جبر
چا تبرهٔ تېغ وُ د ځوان پر غاړه ایښې
چا اخستې په زاړهٔ پسې وه تُوره

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عذاب او د آزار په دغه وخت کي
بغداد لاندي ؤ تر غرونه غرونه وېره
غلبلې پورته کېدې له هره ځایه
بغدادیان واړه په چیغو په غوغا وو
او بل لور ته ؤ غرومبې د تېموریانو
د هیچا دپاره ځای د امان نهٔ ؤ
تش یو خو تنه پوهان او عالمان وو
ګوره څنګه تر تېموره رسېدلي
قاضي هم په دغو خلکو کي شامل ؤ
ګوډ تېمور که ؤ هر څومره دبرزړې
ؤ نې دُوی و ته امان بیا هم ورکړې

❊ ❊ ❊

هم قاضي، هم نې ملکري هلته ناست ؤ
د بغداد د خزانې خُلهٔ چي شوه خلاصه
را ایستل د تېمور خلکو دینارونه
او سپایانو د خرڅلاؤ دپاره دُوی ته
یو په بل پسې راوړل دلته سرونه
خوشحالي د هر سپائي به د کتو وه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ور خرخ به په خلوښت دیناره سر شو
د قاضي تر زړهٔ به و ووت یو بل غشے
چي بل سر به بل سپاني د دُوی په مخکي
د سرونو و غونډۍ ته ور غوزار کړ
او په زړهٔ کي به ئې بیا بیا وَیل داسي
چي وینا د ابونصر نن رښتیا شوه
ککرۍ گوره وړې دي او که غټي
همه واړه په یَوه بیه خرخیږي
په دا حال کي ئې یو ووړ غونډي سر ولید
د دا سر په زړهٔ چوونکې ننداره ئې
سترگي و ترهېدې دواړي او شوې پټي
له کتلو ئې عاجز د دهٔ نظر وُ
دغه سر د ابونصر غریب سر وُ

✲ ✲ ✲

قاضي پټي سترگي ناست وُ تر څه وخته
بیا ئې غلي غونډي زېږمي کړلې پورته
ورو ئې کسي هغه سر ته مخامخ کړل
سر ئې ولید خو له دغه لیدو پرته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه وخت دهٔ ته دا رنګه ښکارېدله
لکه غوږ چي نې هم غږ د هغه اوري
او هغه دهٔ ته وېنا کوي لګیا وي
چي نن زهٔ هم د بل هر یوهٔ سر غوندي
په بازار کي په څلوېښت دیناره خرڅ شوم
په صورت که تر دا نورو سرو ووړ یم
خو په بیه له همه وو سره سم یم
ګوره تهٔ خپل سر له ما سره کښې نهٔ ږدې
ستا سر نهٔ راځي په شمېر کي د سرونو
لکه نن چي د سرونو بازار تود دے
بل هیڅ وخت به هم دا رنګ تود شوے نهٔ وي
خو په دې تاودهٔ بازار کي هم خرڅ نهٔ شو
دغه ستا مغروره سر په دوه دیناره
بس وېرېا دي د تېمور په پښو کي کښېښوو
په تش لاس اوس د هغه دوکان ته ناست نې
ګوره څه وخت دي ایمان ور باندي خرڅ کړې
او هغه به هم ارزان ور باندي خرڅ کړې

(WWW.KITABTOON.COM) کـتابـتـون ټـولـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دښمنۍ تراخه

کونډي مور چې د خپل زړهٔ په وينو لوی کړ
هغه ځوان اوس د پنځو د مخ سرے وُ
خو د دهٔ دا سرلوړي د ډېرو خلکو
خوښه نهٔ وه او همېش به ئې دا غوښتل
چې ئې چرته څهٔ بلا ته مخامخ کړي
پای ئې دَے په دښمنۍ باندي اخته کړ
د بل مړے پسې واوښت او ژوندون ئې
له دې وروسته مخامخ وُ لوی خطر ته
خو دَے پوه وُ چې له پېښي تېښته نشته
او چې نشته نو که څلهٔ بيا د زمري وي
په هغې کې هم همت کول پکار دے
مګر مور ئې سختي ويري وه اخستې
زوی ئې نهٔ پرېښوو دې ته چې په شپه کې
پر يوهٔ ځای باندي پرېوزي تر سهار
وه د زړهٔ ناقراري ئې دومره ... ... ته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي کيږدي نې وه له خپله ځايه کښلې
درولې نې په منځ کي وه د بښتې
ترې چاپېره به وه سپينه رمه پنډه
په رمه کي به دې يو له بله لري
دلته هلته کړل هوار ډېر بسترونه
په دې نيت چي د دې زوی د خوب دپاره
تر سهاره خو خو واره ځای بدل کړي
پر کوم ځای چي به خطر تر ټولو زيات ؤ
په هغه کي به دا پرېوته پخپله
په دې هيله چي تر زوی نې ځان قربان شي
خو د دومره څهٔ کولو پس به بيا هم
د دې کونډي زړګے نهٔ ؤ پر قراره
کله کله چي به دا په خوب ويده وه
د رمې سپے به نې هسي په غپا شو
دې غپا به دا په دا رنګه يو حال کي
کړه را وينښه چي ټول تن به نې په کپ شو
شوه له ځايه به په بله بڼه پورته
لېونو غوندي به سر شوله په منډو
(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او وِیَل به نې په چیغو په بغارو:
اے د کلي خلکو تاسي لا ویدهٔ یاست
دښمنان هغه دي راغلل زما کور ته
خلمے زُوی زما په تُورو باندي وژني
د خدای پار دے څهٔ کومک را سره وکړئ
په دې چیغو به نې زُوی له خوبه ویښ شو
ور ولاړ به نې شو مخي ته په منډه
په غوځي کي به نې و نیوله تینګه
او وِیَل به نې هیڅوک راغلي نهٔ دي
زهٔ روغ جوړ دا یم ولاړ یمه ستا مخته
ساعت وروسته چي به دا په حال کي راغله
کړه ورو ورو به نې خوله د تندي وچه
له داپس به نې کره تنډه د زُوی مچه

✲ ✲ ✲

دغه کونډه، دا چي تل به ور سره وه
د دې خپل یواځیني زُوی د سر ویره
یوه شپه دې بیا د نورو شپو په رنګ وو
په رمه کي پستونه هوار کړي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپل لاس ئې پر يَوهٔ باندي زُوی پرې يوست
او پخپله د رمې پر يَوه ځنده
يَوهٔ بل بستر ته ورغله او هلته
يو ګرے پټه خُلهٔ ناسته وه او بيائې
خپل سر و لګاوهٔ پاس پر بالښت باندي
ښه تر ډېره وه پرته په ځای کي وېښه
بيا يو وخت ور باندي راغله د خوب اېښمه
سره ورغلې ئې سترګي او ويده شوه
خو په خوب کي د پخوا په شان ئې شپه هم
دې ليدل چپه رپه غوندي خوبونه
وېرووونکي ننداري ئې راتلې مخته
پای په دغو وېرووونکو ننداروکي
راغله دا ننداره هم د دې په وړاندي
چي د زُوی د ککری ځو دښمنان ئې
د رمې تر بېتې پوري وُ راغلي
او د دې د زُوی بستر ئې وُ موندلے
دغه ځوان ئې په ډېر زور وُ قابو کړے
لاس وُ ښې او خُلهٔ ئې تول وُ ور ترلي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پوهنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ ئې ؤ د قبلې لور ته ګرځولې
په دې نيت ئې وه چاړهٔ باندي را کښلې
چي په شان ئې د اختر د پسه حلال کړي
دغه خوب و لړزوله دا په خوب کې
شوه په بله بنه پورته له بستره
له جهانه او له ځانه بې خبره
د برېښنا غوندي په بيړه شوه روانه
چي په مخ کي ئې پرته وه کومه تيره
په دوه لاسه ئې له مځکې کړه اوچته
د دښمن پر طرف باندي شوه ور سمه
دغه وخت تر زمري نهٔ وه دا په کمه
چي ور و رسېده، تيره ئې کړه پورته
دومره پورته چي تر سر ئې بنه بالا شوه
بيا ئې زور د ټول وجود سره راغونډ کړ
دغه زور ئې له دې تيرې سره مل کړ
او دا تيره ئې کړه خپل دښمن ته سمه
پر دښمن باندي ئې بنهٔ دروند ګُزار وکړ
دې ګُزار چي په پوره توګه کار وکړ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه وخت نو کونډه هم په حال کې راغله
چې نې وکتل دښمن چرته هم نهٔ وُ
سر د خپل بنکلي، غښتلي، ځلمي زوی نې
تر دې توره تېره لاندې وُ کوتلې
په دا هسې لړزوونکې ننداره نې
تر خُلهٔ وختله داسې یَوه چیغه
چې نې و لړزول لاندې او هم باندې
عرش و فرش او اووهٔ واړه آسمانونه
ویدهٔ کلې ټول راوېښ په دې ناوړین شو
زړهٔ د هر یَوهٔ وګړي په غم شین شو
شوه په هر زړګي کې ماته د تېغ څو که
هر طرف ته شوه غوغا او کانه کوکه
شو په حال نې خبر کور د دښمنانو
ژړېده ورباندې مور د دښمنانو

✲ ✲ ✲

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ونې دړه

د یاغي علي مراد د خنجر څوکه
نن د خپل کور نازولو ته وه سمه
وو ملګري نې په ښار ولاړ دباندې
دهٔ د خپل کور ښځې کړې په غار دننه
او په غار کې نې تر نور هرڅهٔ له مخه
په خنجر د خپلې مور غاړې ور پرې کړې
د هغې د وینو دارې شولې پورته
دَے شو تېر د خپلې ښځې و طرف ته
او دېر ژر نې د هغې پر ښارګ باندې
تېره څوکه د خنجر کړله ور تېره
بیا نې لونې د ناورین په دغه وخت کې
کړلې دا رنګه حلالې لکه دَے چې
پرې کوي د خپل زړهٔ غوښې نبغ په نېغه
او ژور زخمونه خوري له خپله تېغه

❊ ❊ ❊

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یاغي علي مراد د کور دې ښځو
غاړه اېښې وه په خوښه دې ناوړین ته
دا په دا چې دُوی وو تول دښمن ګبر کړي
له دې غرهٔ نې د وتلو لاره نهٔ وه
وېره دا وه چې دا ښځې که دښمن ته
روغې پوغې او ژوندۍ په ګوتو ور شي
نو کېدای شي چې ناموس نې تاواني شي
پت نې لاړ شي د غلیم په لاس پایمال شي
او دا کار دُوی په هیڅ رنګ زغملای نهٔ شو
نو په دا نې ښځې تولي شوې را وړاندي
چې ځان پټ کاندي د مرګ تر څادر لاندي

* * *

ښځې و وتې په دا توګه له میانه
خو یاغي علي مراد پخپله ګبر وُ
له دا غرهٔ نې د وتلو لاره نهٔ وه
د دښمن لښکر له څو ورځو راهسې
ور ته لاندي وه لمن د غرهٔ نیولې
او دښمن نې څهٔ وروکوټې دښمن نهٔ وُ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د قهر او غضب هغه طوفان وُ
چي جهان بالۀ نادر او دهٔ هغه ته
په دې نیت وُ سر اخستے چي په تُوره
پر دا هسي زورَور کاندي مور بوره

✽ ✽ ✽

چي نې مور پر نادر باندي بورَوله
نن هغه علي مراد له بده مرغه
د نادر په لاس ژوندَے وُ ورغلے
او نادر کاوهٔ پر دې باندي اوس غور
چي دا هسي خطرناک غوندي یاغي ته
داسي کومه لړزوونکې سزا ور کړي
چي عبرت ور ځني واخلي نور وګړي
په دې حال کي یو څهٔ خلک ور ته راغلل
دغو خلکو په فریاد و ویَل دهٔ ته
چي زمونږ دېر نازولي او خپلوان دي
دې ظالم علي مراد نیمه خوا کړي
نن که دَے مونږ ته په ګوتو را له را کړې
چي ځانونه نې په سره وینه اُوبهٔ کړو
(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دا بنۀ به دي تمام عمر هېر نۀ کړو

* * *

نادر و مانۀ دا خواست د دغو خلکو
خپل دښمن علي مراد ئې په لاس ورکړ
کوم بوډا چي وُ د دغو خلکو مشر
هغه اوسپني تودې کړلې په اور کي
وو ملګري ئې ولاړ اوس په قطار کي
دۀ به یو یو را بالۀ د دې دپاره
چي په خپل خپل وار غچ واخلي له غلیمه
او تر تولو ئې له مخه یَوۀ ځوان ته
ور کړ وار چي د تېرۀ خنجر په څوکه
کړي ور پرې د دې ترلي دښمن ژبه
له دا پس ئې اجازه بل کس ته ورکړه
او هغه ئې په ښي لاس باندي لګیا شو
په ډېر جبر ئې ترې و ایستل نوکونه
بند پر بند ئې ور قلم کړې تولي ګوتي
بل یَوۀ بیا په وره کي لاس ور پرې کړ
په دې ډول په یوبل پسې دې خلکو

کتابتون پوهنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوځول د دې دښمن له تنه غرې
او په اور سره کړې اوسپنه به وروسته
پر هر زخم باندې دوی ایښووه داسې
چې پخه به ئې ورباندې کړله غوښه
په دې توګه به ئې وینه شوله بنده
ور ته مست به شول دوی تول له درده خونده

* * *

وْ نادر په ننداره د دې مستانو
چې ئې مخته یوه ښکلې پېغله راغله
هغې و ویل چې دې علي مراد دې
زما پلار او چنغول دواړه را وژلي
زما زړهٔ هم له سرهٔ اوره ور ته ډک دے
په سزا کې د دهٔ زهٔ هم ونډه غواړم
دغه وخت که څهٔ هم ډېر څهٔ پاته نهٔ وو
د دښمن غرې تول نورو وو غوځ کړي
خو دوې سترګې ئې لا پاته وې په سر کې
دغه سترګې شوې د دغې پېغلې ونډه
د نادر هسې هم سترګې ایستل خوښ وو

WWW.KITABTOON.COM | کتابتون پوځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو دا کار چي یَوې پېغلي کړ تر سره
نو دا پېغله بس د دهٔ د زړګي سر شوه
پر ناترسه ځواني باندي ئې مېن شو
په عزت ئې ورکړ ځای په خپل حرم کي
دا رنګ دَے په خوشحالی لاړ له دا ځایه
او تر شا علي مراد شو داسي پاته
چي په سرکي ئې نهٔ سترګه وه نهٔ ژبه
نهٔ ئې پښه وه، نهٔ ئې اړخ شو بدلولای
نه ئې لاس وُ په تن پوري چي ځان سم کړي
پروت وُ داسي لکه دړ د یوې وني
چي بناخونه ئې وي واړه چا رېبلي
خو دننه ئې روان وو په وجود کي
د دردونو او د خوږو دریابونه
پوره دوې ورځي دوې شپې دغسي پروت وُ
تردې غرونه غرونه غرونه عذاب لاندي
پای مرګے په شان د مور ورلره راغے
ترې چاپېره ئې په مینه کړل لاسونه
دے ئې خلاص کړ له دا هسي زړهٔ چاودونه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مار سر

نهٔ ځراغ ؤ، نهٔ ډېوه وه هلته بله
خلوت ډک ؤ په تيارو او توره شپه وه
شبخ وې خپلي دواړي سترګي پټي کړي
سر ني ؤ پر ځنګنونو باندي اېښے
نهٔ ني ژبه خوځېده او نهٔ ني شونډي
پام ني تول ؤ د خپل هغه زړګي خوا ته
چي نعره د الله هو به ني له منځه
دم په دم را رسېده د دهٔ تر غوږه
د دا هسي پټو سترګو په دوران کي
ور ته و ايسبده داسي لکه وي چي
په خلوت کي ځهٔ رڼا را پېدا شوې
چي ني سر له ځنګنونو کړ را پورته
يوهٔ ځوان ؤ يو مشال ور ته بل کړے
او ولاړ ؤ په ادب د دهٔ په وړاندي
ککري ني وه سر توره او پښي لوڅي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون هولنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو په غاړه ئې ښېحده ښکلے هار وُ
هر غمے ئې لکه ستورے د سهار وُ

❊ ❊ ❊

دغه ځوان، دغه چې هار ئې وُ په غاړه
دَے د شېخ په حېرانتیا دغه وخت پوه شو
پر سینه باندې ئې کنښښوول لاسونه
او لومړے ئې په درنو او ښکلو ټکو
د شېخ ښه ستاینه و کړله او بیا ئې
د خپل ځان په اړه و وئیل هغه ته
چې د کوم سړي چې ستاسې په وطن کې
دغه وخت فرمان چلیږي او باچا دے
زهٔ د دغه باچا زُوی یمه او دلته
راغلم ځکه چې زیاتره باچهان هم
باچهي د ملنګانو په دُعا کړي
ملنګان دي هغه څوک چې په نظر ئې
ورانه چاره د سړي شي سمبدلای
او د دا رنګ ملنګانو تهٔ باچا ئې
نو په دا لرمه زهٔ هم له تا هیله

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي په غشي به د خپلي دُعا ولي

هغه مار چي پروت زما پر خزانه دے

که زما خزانه راغله زما لاس ته

نو هغه دم به دا هار له غاړي خلاص کړم

په خپل لاس به ئې کړم تا ته در په غاړه

شکرانه زما به وینې خلک واره

❊ ❊ ❊

دغه هار، دا چي په غاړه د دې ښوان وُ

د دې نهٔ وُ هیڅ ارزښت د شیخ دپاره

خو دا ځوان، دا چي پخپله یو غمے وُ

دے د هغه مهربانه باچا زُوی وُ

چي اولس ور ته کتل د پلار په سترګه

او پر شیخ باندي هم ګران لکه ایمان وُ

نو په دا ور ته دا نهٔ ښکارېده سمه

چي د دغسي باچا د زُوی زړهٔ مات کړي

کړل ئې ځکه هغه دم لاسونه پورته

په اخلاص ئې وېل دا چي لویه خدایه

دا کوم مار چي د دې ځوان دپاره خندے

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه خند کړې تهٔ د دهٔ له مخه لرې
دَے خو نهٔ لري دا وس چې په خپل لاس نې
سر ور و کوټې او ځان ور ځنې خلاص کړې
تهٔ قادر نې، ته سبب ور ته پېدا کړې
د دې خوار دغه دښمن ور نيمه خوا کړې

* * *

دا دُعا چې پای ته و رسېده بيا نو
د باچا زُوی په ډاډه زړهٔ لاړ تر کوره
او په کور کې نې شمېرلې شپې او ورځې
وه نې دې ته تلوسه چې څهٔ به کېږي
او چې کېږي نو هغه به کله کېږي
په دا خيال کې وُ دَے ورک چې په وطن کې
يوه داسې لړزوونکې پېښه و شوه
چې په غم نې د اولس د هر وګړي
تر زړهٔ و څڅېدې سرې کوتلې وينې
پېښه دا وه چې د دې خلکو له سره
سيورے پورته شو د هغه ستر وګړي
چې باچا وُ په څرګنده د دې خاورې

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو اولس ور ته کتل د پلار په سترګه
دغه پلار، دغه باچا د دې وګړو
خپل ډېر مست تکني آس د ښکار په ځای کي
ډېر په بده توګه و غورځاوهٔ لاندي
ککرۍ ئې برابره شوه پر کاڼي
چي نور څوک ور رسېدل نو دَے بیا مړ وُ
په ماغزو ئې نزدې هر کاڼي ککړ وُ

* * *

ککرۍ چي د باچا کړه اجل ماته
نو اولس په یَوه خُلهٔ د دهٔ پرځای کړ
د دهٔ زوی د باچهی دپاره غوره
چي کوم شېخ وه دې خلمي ته دُعا کړې
وُ هغه را غوښتے دُوی د دې دپاره
چي د تللي باچا دغه ځوان وارث ته
پر سر باندي پاته شوے تاج ور کښېږدي
او اعلان د باچهی ئې دلته وکړي
د باچا زوی چي د شېخ مخي ته راغے
نو په غاړه ئې همامغه ښکلي هار وُ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم چي شېخ په خپل خلوت کي وُ لیدلے
شېخ چي تاج د دهٔ پر سر باندي ور کښېښوو
او په لوړ آواز ئې دغه اعلان وکړ
چي له ننه پس به دا زموږ باچا وي
نو دې نوي باچا هار له غاړي خلاص کړ
او په خپل لاس ئې کړ شېخ ته ور په غاړه
شېخ چي سترګي پر دې هار کړلې کراري
تن ئې و لړزېد له سره بیا تر نوکه
د تېر وخت هغه دُعا ئې شوه ور یاده
چي ئې کړې په اخلاص وه دغه ځوان ته
هغه وخت دَے په دې نهٔ وُ پوهېدلے
چي د ځوان په وړاندي اصل خندِ خهٔ شے دے
مګر نن چي د خپل تاج په خوشحالۍ کي
باچا دغه شکرانه ورکړه نو پوه شو
چي دا دهٔ چي د دُعا په هغه کاني
کوتل غوښت نو هغه سر نهٔ وُ د مار سر
دې د تاج وړي ته خندِ وُ د خپل پلار سر

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایره

د وګړو وه وړه شان یَوه ډله
دا وړه شان یَوه ډله ګوره څنګه
وه تر هر یَوهٔ ځنګل ور تېره شوې
او د هر ځنګل په ها خوا چې ځنګل وُ
تر هغه پورې نې ځان وُ رسولے
په دا هسې یَوهٔ ډېر لرې ځنګل کې
چې اباد کوم ډول ډول ځناور وو
رنګ رنګ ژوي او رنګ رنګ بلا بتر وو
وو له دوی سره هغه د جنګ په حال کې
او د جنګ په دغه حال کې داسې حال وُ
چې هغو هم ځان ساتهٔ د دُوی له واره
دُوی به هم کول همېش تر خپله وسه
له هغو د ځان ژغورنې تدبیرونه
په دا هسې تدبیرونو کې یو دا وُ
چې په دُوی کې چې به ملر چرته چا مړکړ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له وژلو پس نې اچاوهٔ په اور کې
په دې نیت چې په سوځلو نې ایره کړي
او ایره نې بیا په پښو پوري مښله
په دې رنګ به نو د دُوی په عقیده بیا
د مار خُلهٔ پر دغه چا باندي وه بنده
که په کور که په ځنګل کې به روان وُ
یو څو شپې به له مارانو وو بېغمه
مګر دا بېغمي هم بېغمي نهٔ وه
د مار وېره که به لږ غوندي شوه کمه
نور به وو ډېر ژوندي سري داسي پاته
چې د دُوی و ژوندانهٔ ته به بلا وو
په دا هسي ژوندي سرو کې تر ټولو
تاواني د دُوی دپاره انسانان وو
انسانان که څهٔ هم دلته نزدې نهٔ وو
خو ناڅاپه به نې خدای خبر له کومه
کله کله په دې خوا پېښه را وکړه
مخامخ چې به شول دُوی ته نو به جنګ وُ
هم به دُوی هم به هغوی په وینو رنګ وُ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له انسانه چې دا خلک داسې تنگ شول
نو تول خپل هغه سپين ږيري لره راغلل
چې نيکهٔ به بالهٔ دلته نر او ښځې
په دې هيله چې هغه به دا وخت دوی ته
د انسان د مخنيوي څهٔ چل ور زده کړي
نيکهٔ و ويل چې دا خو گرانه نهٔ ده
چې کوم کار تاسې د مار له ايرې اخلئ
د انسان له ايرې هم هغه کار واخلئ
وژل شوے انسان و سوځئ په اور کې
بيا ايره د هغه کړئ سره را غونډه
په خپل تن پورې ئې و مږئ نو دا به
د انسان لاسونه و تړي درباندې
بيا به نهٔ وي څهٔ خطر ستاسې په وړاندې

* * *

د انسان د مخنيوي چل چې ئې زده کړ
نو دوی غوښت چې اوس ايره کاندې تر لاسه
يوه ورځ بيا د همدې خلکو له ميانه
درې وگړي وو په ښکار پسې وتلي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډوی یوکس ولید چې سپور ؤ پر آس باندي
له ملګرو ګوره خندکه ؤ ببل شوے
وه نې مخه چپه شوې او روان ؤ
نۀ ګودر ور ته معلوم ؤ او نۀ لاره
چې د ډوی وربانديې و لګېدې سترګې
ور ته سم نې کړل خپل غشي او هغه نې
رنګ په وینو داسې واچاوۀ له آسه
چې د ژوند مرغۍ نې والوته له لاسه

* * *

چې ښکاريانو ته په لاس ورغے مړے
ژر نې وسواځۀ په اور کې او ايره نې
یو څۀ پټه کړه د بل مهال دپاره
او دا نوره نې همدغه ساعت دلته
په ځانونو پوري و مُښله تـوله
ډوی لا دلته په ايرو لړلي ناست وو
چې د دغه وژل شوي کس په لټه
تر دې ځايه پوري نور وګړي راغلل
هغو ولیدل چې سر نې د ملګري

کـتابـتون تـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

یَوهٔ اړخ ته دے پروت او تن نې نشته
آس نې دے په یوهٔ ښاخ پورې تړلے
په لېدو د دې ناوړین اور باندې بل شو
کوم درې تنه چې وو ناست دلته ایرو ته
شول هغو ته لېوني له ډېره قهره
پرې ور سمې نې کړې ژر خروړې تُورې
دوه نې کړل په هغه ځاى کې نوکې نوکې
خو دریم په تېښته کړه ککرى خلاصه
هغه یووړ دا خبر تر خپلو خلکو
خلک واړه د خبر په اورېدلو
په تازېله د نیکهٔ مخته را غونډ شول
او نیکهٔ ویل چې موږ وو تېروتلې
د انسان ایره د مار تر ایرې پوه ده
هغه فرق کوي په خپل او په پردي کې
دے زموږ وګړو سر څکه خوړلے
چې مبتلې نې په ځان پورې وه هلته
د دښمن د تن ایره او له هغې نو
هیله نهٔ وه چې د دوى ژغورنه وکړي

کـتـابـتـون تـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژغورني کار ایره د خپلو غواړي
خپل د خپل ننګه کوي هم باندي ژاړي

❋ ❋ ❋

که د خپلو په ایره کېده ژغورنه
نو د دُوی اوس د چا خپل ایره په کار وه
دا په دا چي شا ځلمي ئې تلو روان وو
په لتون د خپلو هغو دښمنانو
چي دوه تنه ئې په دُوی کي وو وژلي
پرېکړه وشوه چي د دغه کار دپاره
د نیکهٔ له ایرې کار اخستل غواړي
چي ئې هسي هم خپل عمر دے خوړلے
بس بیا ژر وُ نیکهٔ خوار قرباني شوے
د سوځلي تن ایره ئې هر ځلمي وه
په ښه توګه په وجود پوري مښلې
په دې زغره کي په لُوی زړهٔ اوس روان وُ
سر راوړل د خپل دښمن ئې لُوی ارمان وُ

❋ ❋ ❋

(WWW.KITABTOON.COM) کـتابـتـون ټـولـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه سوے

چنګېز اوربده په خوند، په مینه مینه
چې د دهٔ د لښکریانو یَوهٔ مشر
په سرو وینو سره قصه ور ته کوله
او ویَل ئې چې زما تر کمان لاندې
چې سرتېرې وو هغه واړه لګیا وو
ککرۍ ئې د وګړو ور کوټلې
په وژلو هر یو پړانګ وُ یا زمرے وُ
خو په تولو کې دا رنګه یو هم نهٔ وُ
چې ئې لاس زما د لاس په شانې دروند وې
په دا وخت چې وو لګیا خومره لاسونه
زما لاس تر هر یوَهٔ زیات ورانے وکړ
د نېزې په ګام روان ومه په وړاندې
دا مې نهٔ کتل چې دا مهال مې مخته
د چا سر دے، که سینه ده، که لړمون دے
بس ایسته مې تر هر څهٔ د نېزې څوکه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مستی او د سرور په دغه حال کي
تلمه تلمه مخ په وړاندي تلم روان وم
تر دې حده چي ښهٔ غټ غوندي يو کور ته
ور دننه شومه سره نېزه په لاس کي
دغه کور چي وړاندي هم په وېره ډک وُ
اوس له ما سره يوځای شوه ور دننه
نوره غرونه غرونه غرونه غرونه وېره
د کور لُوی او وارهٔ تول په يَوهٔ ګوټ کي
يو له بله سره دا رنګه وو غلي
لکه سا چي وي د هر يَوهٔ ختلې
پلار ئې وُ خو ماشومان ئې بې اسرې وُ
مور ئې وه مګر وزرې ئې وې ماتې
وس ئې نهٔ درلود چي خپل دغه بچوړي
له شهبازه کړي خوندي تر سينې لاندي
ما ئې پېل له ماشومانو شخه وکړ
خومره خوند، څومره مزه وه په دا کار کي
شوه نېزه به د ماشوم په تن کي ډوبه
ژور زخم به د مور په زړهٔ کي جوړ شو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بچي ورکوټي سر به ني سوړَے شو
ښځېده به نې د پلار تر مغزو وينه
په دې رنګ چي مي اولاد واړه ور مړ کړ
نو مي مخ کړ بيا د مور او پلار طرف ته
دوُی مي هم د خپل خپل تن په وينو سرهٔ کړل
په ناوړه طريقه مي دواړه مړهٔ کړل

❊ ❊ ❊

چنګېز اوريده په خوند، په مينه مينه
چي د دهٔ د لښکريانو يَوهٔ مشر
په سرو وينو سره قصه ور ته کوله
او ويَل ني چي مي کار کله تمام شو
نو ما ژبه کړه پر هغه وينه تېره
چي پرته وه د نېزې پر څوکه باندي
او روان په اراده شوم د وتلو
چي وتمه نو يو بل لور ته مي پام شو
پروت يو ووړ غوندي ماشوم مي هلته وليد
دې ماشوم کتل زما پر طرف باندي
او خوره ني وه مسکا پر ورو شونډو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما زړهٔ ئې شو وژلو ته لېواله
د دا نوي ښکار په لور باندي ور غبرګ شوم
ور ته و مي کتل ښهٔ د دې دپاره
چي په کوم ځاى ئې نېزه کړمه ور ښخه
چي د زيات نه زيات خوند واخلمه ورباندي
په بدن کي ئې تر تولو ښکلې برخه
وړه خلَهٔ دغه مهال ما ته ښکاره شوه
او نېزه مي دغي خلُې ته کړله سمه
په ورو ورو مي ئې تېره او نرۍ څوکه
د ماشوم تر وړو شونډو پوري ور وړه
ماشوم و ګڼله دا چي د مور تَے دے
د نېزې څوکه ئې وينوه په خلُهٔ کي
سمدلاسه ئې لګيا شو په رودلو
په دې او سپنه کي وې شودې له کومه
مګر دَے ئې په ځېښلو باندي بوخت وُ
دغه هسي ننداري مې زړهٔ نرے کړ
دا لومړے ځل وُ زما په ژوندانهٔ کي
چي مي زړهٔ پر يو ببوسه باندي وسو

کتابتون پښتو لنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال مي راغے چي ژوندے نې دلې پرېږدم
مګر دا زړسوَے تر ډېره پاته نهٔ شو
په دا بله شبېه ببرته په غضب وم
پر نېزه باندي مي راوړ زور د متو
شوه نې څوکه د ماشوم په خُله دننه
او تر څټ نې پوري و وته بې ځنډه
بس قصه د ژوندانهٔ مي کړه ور لنډه
* * *
چنګیز اورېده په خوند قصه تر ډېره
مګر اوس د لښکریانو د دې مشر
په خبره باندي وسو په دا رنګه
لکه چا چي وي سور اور پوري نیولے
په دې نهٔ چي دا ماشوم نې ولي مړکړ
چنګیز دې خبري و لړزاوهٔ دومره
چي د دهٔ د لښکریانو د یو مشر
زړهٔ د چا پر ببوسی څهٔ لره خوږ شو
چي د چا پر ببوسی نې زړهٔ خوږېږي
په لښکر کي هغه څوک لکه ناسور وي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړ سوي د دغه جرم سزا داسي
چنګېز ور کړله دا وخت دغه سړي ته
چي نېزه ني د هغه له لاسه وکښه
تېره څوکه د هغې ني د دهٔ خُلې ته
کړله سمه او ورو ورو ني ور نژدې کړه
کړه دننه ني د دهٔ د شونډو منځ ته
ور ته و ني وَيل دا چي اوس نو تهٔ هم
داسي و ګڼه چي دا دي د مور تے دے
سمدلاسه ني لګيا شه په رودلو
او هغه چي په رودلو باندي بوخت شو
نو چنګېز بيا خپل قوت سره را غونډ کړ
پر نېزه باندي ني ور وړ زور د متو
نېزه شوه د دا سړي په خُلهٔ دننه
او تر ښټ ني پوري و وته بې څنډه
شوه قصه د ژوندانهٔ ني داسي لنډه

* * *

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

درېم زوی

کومي پېغلې چي وُ زړهٔ ور څخه وړے
دهٔ و دې ته رَے واههٔ چي په څهٔ چل به
هغه ښکلې نازولې کاندي خپله
په دې حال کي يو ملنګ ور باندي راغے
هغه تم شو او د دهٔ تندي ته ځير شو
بيا نې و وېل چي ځوانه ډاډه اوسه
چي دا کوم کار ته نې تهٔ انديښنو وړے
دغه کار به دي ژر و رسېږي سر ته
ځوان په دې خبره باندي شو خوشحاله
ورو نې و وېل له ځانه سره داسي
چي د دې خلکو نظر تر آسمان وزي
هغه څهٔ په سترګو ويني کوم چي پورته
د تقدير پر تخته باندي دي ليکلي
دا چي څهٔ نې اوس وېل زما په باب کي
همداغه رنګه به کېږي که خدای کاندي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د خدای و کړو ته ګوره چې دهٔ غوښته
هغه پېغله ئې رښتیا د کور مېرمن شوه
څهٔ وخت وروسته ئې په کور کې زوی هم وزوو
دغه زوی چې ئې روان شو په خاړپوخو
نو د ژوند پر لویه لار باندې بیا دهٔ ته
چرته هغه ملنګ ورغے په مخه
هغه بیا یو ځل د دهٔ تندي ته ځیر شو
او وېل ئې چې اے ځوانه تهٔ پوهېږې
چې د هر سړي د مرګ یو څهٔ سبب وي
ستا د مرګ سبب به ستا خپل زوی جوړېږي
تهٔ به مرې کله د خپل بچي له لاسه
دې خبرې سړے و غورځاوهٔ اور ته
د جنت په رنګه کور ئې جهنم شو
خپلې ښځې که به هر خومره داډ ورکړ
د دهٔ زړهٔ دا رنګه نهٔ وُ چې داډه شي
تل به ناست وُ پرېشانه پرېشانه
او په دا پرېشانۍ کې باندې راغله
هغه شپه چې د دهٔ زوی وه ګوره څنګه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون هوتمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سا ور کړې او مړ پروت وُ په ځانګو کې
په لیدو نې و خوړ مور پر زړګي غشے
خو د پلار غم نې تر مور لا هم سیوا وُ
چې له ژونده نې دَ ے خومره وُ په وېره
په مرګي نې تر هغه هم زیات خوږمن شو
دغه خوږ نې ایله هغه مهال کم شول
چې یو بل زُوی غني خدای ور لره ورکړ
دغه زُوی نې تاریک کور لره څراغ شو
مګر دغه څراغ هم د دُوی په کور کې
بل تر ډېري مودې پورې پاته نۀ شو
دا هلک هم د خپل مشر ورور په رنګه
یَوه شپه وه په ځانګو کې سا ور کړې
او د دۀ بنځه چې بیا شوله زُوی مړې
نو به دې ته وه همېش اندېښنو وړې
چې دا کوم یَوهٔ آفت دغسې سمه
ده د دې د ځانګو لاره پېژندلې
او بیا کله چې دریم زُوی هم خدای ورکړ
اندېښني نې نوري هم نۀ زیاتېدو شوې

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تپولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَوه شپه بيا شپه وه ډېره تېره شوې
شو خاوند د دې را وېښ له خپله خوبه
چې ئې ارَخ بدلاوهٔ په دغه وخت کې
انديښنه شوه ور پيدا چې نن تر اوسه
په ځانګو کې د دهٔ زوی ژړلي نهٔ دي
هسي نهٔ د خپلو دوو ورونو په رنګه
د مرګي په خوب دَے هم وي ويدهٔ شوے
په دې نيت ئې و ځانګو ته ور ولاړ شو
چې دا و ګوري چې مړ او که ژوندے دے
چې ور چوغ شو نو په لړ وخت کې دننه
دروند ګُزار د شا له خوا ورباندي و شو
يو خنجر ئې د وږو په منځ کې ډوب شو
د خنجر دغه ګُزار دا هسي دروند وُ
چې را ولوېد دَے پر مځکه باندي لاندي
کړ ئې ښځي ځراغ بل په دا تيارهٔ کې
او پخپله شوه را وړاندي د دهٔ مخته
په سرو وينو سور خنجر ئې وُ په لاس کې
دهٔ نيمزالي غوندي سترګي کړې ور پورته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هغې ور ته ویَل چې په دې کور کې
تا زما دوه ماشومان وُ را وژلي
او اوس بیا په دې تیارهٔ کې و ځانګو ته
لکه غل وې ور روان د دې دپاره
چې دریم زوُی ته مې هم کړې سا ور بنده
مګر دا ځل نو زهٔ وم در ته بېداره
ستا خپل سر دغه دے لاړ په دغه لار کې
خو دا سر دي د خپل زوُی له لاسه نهٔ ځي
د ملنګ خبره و ګوره درواغ شوه
تهٔ زما له لاسه درومې بل جهان ته
په جواب کې نې مېږهٔ په ماته ژبه
دا ویَل ور ته چې تا ته خو غریبي
دا وړه خبره هم معلومه نهٔ ده
چې ستا یو زوُی لا هم ما وژلے نهٔ دے
تهٔ به څهٔ د ملنګانو په حال پوه شې
ملنګان خو د خدای هغه بندګان دي
چې نظر ئې تر اووهٔ آسمانه وزي
هغه څهٔ په سترګو وینې کوم چې پوَر ته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تقدیر پر تخته باندي دي لیکلي
چي زما په باب ني هر څهٔ وو ویَلي
هغه تول دا دي رښتیا شول ته ني وینې
زهٔ که مرم نو ستا له لاسه دا وخت نهٔ مرم
ستا خو زهٔ د سترګو تور د زړګي سر وم
څوک خنجر وهي د خپل زړګي په سر کي؟
زما خپل زوی که دا وخت په منځ کي نهٔ وای
نو زما وینه تا چرته بهبوله!
که هر څو هغه خنجر دے ستا په لاس کي
چي زما د تن په وینو دے لړلے
مګر زهٔ په دې پوهېږم چي دا ویني
په سبب زما د خپل زوی دي رواني
تهٔ په دې کي ګرمه نهٔ ني زما ګراني

✽ ✽ ✽

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلا پر بلا واوښته

نادر څکه ناقراره ؤ چي نن ني
د خنجر او غوښي لوبه کړې نهٔ وه
نهٔ جلاد د يو ژوندي انسان له تنه
د هغه پوست ؤ ايستلے د دهٔ مخته
نهٔ پخپله دهٔ د خپل خنجر په څوکه
د چا دوې سترګي را کښلي وې له سره
نهٔ ني دغه رنګ په سرو وينو لړلې
کومه بله چاره وه تر سره کړې
په دا هسي پيکه ورځ، يې خونده وخت کي
په ژړا يو فريادي دهٔ لره راغے
چي حاکم د کرمان ډير ؤ څورولے
مال او مځکه ني په زور وو تري اخستي
دا ني هم ور ته ويلي وو په ډاګه
چي که څرته پاس پر خپلو وړو باندي
نادرشاه افشار هم سپور ـ راولي ـ دلته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ به بیا هم له ما شے نهٔ کړې تر لاسه
که د ځان په ښه پوهېږې نو ځان باسه

* * *

د نادر چي شوه تر غوږ دغه خبره
نو پر تن باندي ئې اور د قهر بل شو
ژر ئې واړوله پښه پر خپل آس باندي
او له دغه فريادي سره روان شو
بې له ځنډه د کرمان پر طرف باندي
چي کرمان ته ور نژدې شو نو له آسه
شو را کوز او د يو عام سړي په رنګه
ور دننه شو په ښار او ساعت وروسته
سپور د هغه فريادي پر وږو باندي
د کرمان د حاکم مخي لره راغے
د حاکم چي باندي و لګېدې سترګې
پنډ بدن او لنډ مغزے ئې په خولو کي
شول لاندهٔ خيشتهٔ او ډېر زيات وارخطا شو
زړهٔ ئې کانړے وُ خو دا وخت په درزا شو

* * *

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نادر د فريادې له وربو څوړ شو
نو تر شا ئې سرې هم ور پسې راغلل
سرې راغلل خو چا سپوږ وهلای نهٔ شو
ټول غوږ غوږ وُ د نادر د خُلې وېنا ته
چې وَيَل ئې جلادانو ته په زوره
چې حاکم د کرمان ځان دے بنهٔ چاغ کړے
چې اخستے ئې له خلکو دے په زوره
هغه مال ورباندې بنهٔ دے لګېدلے
ډېره شوې ئې هم وازګه ده هم غوښه
ور ته و ګورئ وجود ئې څومره پنډ دے
په څهٔ چل ئې دغه وازګه کړئ ور ويلې
په څهٔ رنګ ئې دغه غوښه کړئ ور کمه
دغه پنډه بدنه ئې تراشل غواړې
دا وَر و تراشئ او دے يو څهٔ نرے کړئ
اوس خو سمدم غوښې بنکارې، دا سرے کړئ

٭ ٭ ٭

دے نادر وېنا چې و رسېده پای ته
جلادان په يته خُله په کار لګيا شول

کـتابـتـون ټـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو نادر ته چې کوم کس وُ فریاد وړے
هغه وَ غوښت اجازت د څهٔ ویلو
او دا هسې اجازت چې ور ته و شو
نو نې و ویَل په ډېر ادب باچا ته
چې که دا حاکم ربښتیا سړے کول وي
نو دا سر نې هم ورو ته ډېر نزدې دے
د بدن او سر تر منځ نې مغزے ورک دے
که نې سر او بدن کړې لږ سره لري
نو ښکلا به نې بالا او یو په دوه شي
تهٔ به و ګورې ډېر زیات به ښایسته شي

* * *

نادر واورېده د دې سړي خبره
خو پر ځای د دې چې دهٔ ته جواب ورکړي
دَے د هغو جلادانو کار ته ځیر شو
چې سورَے نې په دېوال کې وُ جوړ کړے
د سوري له جوړولو پس نې هلته
دوه ښهٔ مست غوندي غوايي وو راوستلي
دا غوايي وو د دېوال یَوهٔ طرف ته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل طرف ته ئې حاکم د کرمان ناست وُ
او لوېدلي ئې وو سر ته تناوونه
تناوونه تر سوري وو ايستل شوي
په غويو پسي حاکم وُ تړل شوے
په دې نيت چي د غويو په زور به دَے اوس
تر دې تنگ سوري د دې دپاره باسي
چي زياتي غوښي ئې ژَے د سوري يوسي
دغه حال چي حاکم وليد په فرياد شو
خو غوايي په فريادونو څهٔ پوهيږي
شول روان او دَے ئې هم ور پسې کش کړ
په تناو تړلے سر ئې برابر شو
د دېوال هغه سوري ته او ترې و ووت
خو ورېې ئې تر سوري وې زياتي پلني
هغه نهٔ شوې په سوري ننوتلاى
غوايي ډېر زيات زورَور وو او روان وو
د دهٔ سر ئې کشاوهٔ او د دهٔ غاړه
اوږدېدله، اوږدېدله، اوږدېدله
تر خو يوري چي ئې پلې، پوست او رگونه

کتابتون تولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

اورېدېدے شول تر هغو پوري اورېدهٔ شول
چي ئې پای د اورېدېدلو حد تمام شو
نو په ډېره لړزوونکې غوندي توګه
دغه سر له خپله تنه را جلا شو
بدنه ئې د دېوال شا ته شوه پاته
سر ئې ولوېد د نادر د سترګو مخته
نادر وينو او پرې شوو پوست او پلو ته
په خوند خوند يو ساعت و کتل او بيا ئې
سترګي پورته کړې د هغه کس طرف ته
چي فرياد ئې وُ تر دهٔ پوري ور وړے
او هغه ته ئې ويَل چي زما کار خو
لکه ما چي غوښت هغه رنګه و نهٔ شو
پنډ بدن يې شو هغه رنګه پنډ پاته
مګر ستا د زړهٔ ارمان دا دے پوره شو
سرئې دا دے له بدنه شو را لري
تا چي غوښت په هغه رنګه ښايسته شو
ور ته و ګوره ښايست ئې يو په دوه شو

کتابتون تولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب

د غرو منځ دے، نرے باد او سړه شپه ده
موږ رتلي تول تر اور چاپېره ناست يو
په رڼا کې د دې اور بڼۀ سره وينو
مخامخ يَوه بوډۍ ده ما ته ناسته
مخ ئې واړه لاندي شوے دے تر ګونجو
تول وېښتان د سر ئې سپين لکه وړۍ دي
اندامونه ئې په تن دي داسي پوري
لکه وي درانۀ لرګي پوري تړلي
د مجلس د نورو غرو په شان دا هم
مخامخ ده مدام غم ته پاته شوې
زۀ د دې و مخته ګورمه او وايم
چي خداى واک د جهان څله زورَور ته
په هر حال کي ورکوي چي دا همويني
چي هغوى په زړۀ تر کاني لا هم سخت دي
ختي ويني د خوارانو د زخمونو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د دُوی پر ځای د دغه جهان واګي
داسي خلکو ته په لاس ور لره ور کړي
چي د دغي بوډۍ رنګه وي خوارځواکه
نو دا مځکه به شي ډکه له زړسويه
هم به زور هم به زياتے له منځه ورک شي
د ځپلو انسانانو بار به سپک شي

* * *

موږ رتلي تول تر اور چاپېره ناست يو
زما شا ته چي پرته ده کومه تيږه
ما هغې ته لګولې ده اوس ډډه
د بوډۍ دې ګونجي ګونجي مخ ته ګورم
او ورو ورو مي را درنېږي دواړي سترګي
پای مي خوب رسوي داسي يَوهٔ ځای ته
چي په ژبه ئې بيان کېدلای نهٔ شي
انسانان د جهان تول په يو مېدان کي
دي ولاړ لاس پر نامهٔ د خدای په مخکي
دُوی ئې اوري ډېر په شوق چي پاک رب وائي
بـدلـېدونکي دي ځايـونـه د وګـړو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پښتو لړنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوروَرو ده دېر وخت باچهي کړي
اوس به ځای د دُوی ببوسه خلک نیسي
د جهان تخت چي دا وخت ورکول کیږي
هغه چا لیدلي دېري ټک سری دي
ګُزارونه ئې خوړلي ککری دي

✽ ✽ ✽

چي پېغام د ښتن واورېدل شو بیا نو
زهٔ او خلک یو ولاړ انتظار باسو
چي و چا ته به اوس واک ور سپارل کېږي
دغه وخت را څرګندېږي پر تخت باندي
هماغه بودی چي اوس اوس د اور څنګ ته
مخامخ وه ما ته ناسته په مجلس کي
دي خوارځواکه شان وجود ته خلک واړه
خوشحالېږي تر حد زیات او هر یو وائي
چي رښتونے انقلاب دغه دے راغے
هم به زور هم به زیاتے له منځه ورک کړي
د ځپلو انسانانو بار به سپک کړي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې خوارځواکه شان بوډۍ.ته اوس خدای وايي
چې ما واک له زوروره دا دے واخست
د جهان واګې مې تا ته په لاس درکړې
وې دا خلک به اوس ستا تر فرمان لاندې
ستا د نورې اسانتيا دپاره دا هم
زهٔ کولای شم چې دُوی که په دا شکل
په قابو کې چرته نهٔ شې را وستلای
نو بيا تهٔ چې نې په هره بنه غواړې
زهٔ به دُوی کړمه هغسې همه واړه
باچهي باندې کوه په هسکه غاړه

* * *

بوډۍ اوري د لوی خدای وينا په غور
او بيا وائي: تر تا جار شم پاکه ربه
زهٔ چې غواړمه دا خلک په کوم شکل
هغه دا دے چې په خپل قدرت دُوی واړه
کړه بدل په رنګا رنګ بشکلو کوترو
قادر خدای کړې ور پوره بې له څه ځنډه
د بوډۍ دغه ارمان او سمدلاسه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کوترو انسانان واړه بدل شي
په الوت تول ګرځي په هوا کي
زهٔ هم رب کوتره کړے يم خو ناست يم
تر پښو لاندي مي ټې ساريه مناره ده
آسمان وينم، مځکه هم را ته ښکاره ده

❊ ❊ ❊

چي وګړي په کوترو تول بدل شي
له دا پس بوډۍ ته بيا قادر خدای وايي
چي اوس تهٔ خوښوې کومه بڼه ځان ته
بوډۍ وايي چي بس ما داسي پيشو کړه
چي هر نوک او هر يو غاښ ني د زمري وي
او لري داسي درنې کلکي وزري
چي الوت ته ني بازان وي حېران پاته
خدای د دې دغه خواست و مني او دا شي
سمدستي وزر لرونکې پيشو جوړه
زهٔ حېران شم چي په څهٔ خوارځواکه تن کي
وه څه ډول يَوه ستره بلا پټه
تر زمري ني لاهم مزې ښکاري ښتيه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پښتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا بودی چي شي دا هسي پیشو جوړه
نو ژر ټک وهي خپل دواړه وزرونه
په الوت الوت شي پورته په هوا کي
د کوترو په سېلونو شي ور ګډه
ور غوټه شي اوس پر دې کوتره باندي
اوس په هغي پسې و غورځي په قهر
دا تر سر، هغه را و نیسي تر غاړه
د دا بلي په سینه نوکونه ښخ کړي
په دې توګه تول سېلونه تِت پرک شي
غم اخستې وي د ځان هره کوتره
ویني ښاخي او ښکي لاندي لوېږي
په دې حال کي پیشو مخ کړي زما لور ته
خُلهٔ کړي وازه او نوکونه را ته سم کړي
او له ما د الوتلو چل هم هېر شي
کړمه چیغه او تر اور چاپېره خلک
ژر را و غورځي او تول تر ما چاپېر شي
زهٔ شم ویښ، بدن مي تول په خولو لوند وي
هر اندام مي لکه غر دا هسي درونډ وي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رندو ګزار

دا همه واړه کارونه د نصیب دي
چي ته ناست ئې د سرو زرو پر تخت باندي
خو زما پښې او لاسونه دي تړلي
او پر غاړه باندي پروت یم د دې کندي
لږ ساعت پس به ژوندے دلته کي ښخ شم
له جهانه به مي پټي شي دوې سترګي
ته به پاته ئې د دغه تخت د پاسه
چي څه وخت وړاندي په دې وُ خالي شوے
چي څښتن ئې وُ تول عمر بې اولاده
کومه ورځ چي له فاني دنیا روان شو
نو تر شا ئې څهٔ ولي او وارث نهٔ وُ
تخت ئې پاته شو خالي او وارث نهٔ وُ

❊ ❊ ❊

بې وارثه چي باچا تر دنیا تېر شو
او اولس ته دا خبره شوه ور پاته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي پخپله ځان له و تاکي خپل مشر
نو ني خلک په دې نيت سره را غونډ شول
چي پر دغه چاره باندي غور وکړي
خو دا چاره څهٔ اسانه چاره نهٔ وه
تر ډېر غور وروسته هم د دې وکړو
جوړه را نغله پر دغسي سر باندي
چي په وياړ سره دُوی تاج وای باندي اېښې
په دا هسي يَوهٔ حال کي نو بيا خلکو
د خپل دود او د رواج له مخه ورکړه
خپلو تولو نجوميانو ته بلنه
چي هغوي دي د خپل علم په رڼا کي
بيان وکړي چي تمام اولس ني واوري
ده په څهٔ کي نېکمرغي د دغي خاوري

❊ ❊ ❊

چي خبره نجوميانو ته شوه وړاندي
هغو و لګول خپل خپل حسابونه
تر حساب وروسته ني و وېَل اولس ته
چي د شپي په وروستي برخه کي به نيسئ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون مولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د ښار دروازې لاندې تر څارنې
سهارګاه چې کوم سرې تر تولو وړاندې
د دې ښار په دروازه شي را دننه
هغه راولئ او تاج پر سر ور کښېږدئ
په درنه توګه نې و خېژوئ تخت ته
واک ور و سپارئ د خپلې پاکې خاورې
باچهي نې په اخلاص کړئ تول قبوله
په امان به شئ له غمه او له نوله

✼ ✼ ✼

چې وېنا د نجومیانو نې تر غوږ شوه
نو بیا خلک هغه شپه سترګې په لار وو
دروازې د ښار وې لاندې تر څارنې
د سهار سپېدې چې کله په چاودو شوې
ته په حبث د لاروې لومړنی کس وې
چې د ښار په دروازه شوې را دننه
پر وږو باندې دې بار د ستوماني ؤ
تر پښو لاندې دې راوړې وې تناکې
دا تناکې اې ستومانه لارویه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې قسمت په ملغلرو در بدلې
د سهار د پلوشو سره نن يو ځای
ستا په ژوند کې هم رڼا شوه را څرګنده
د خوارۍ تاريکه شپه دې شوه تمامه
بې لښکره، بې يرغله درته اېل شو
يو سر تېرے شان اولس او په اخلاص ئې
تاج و تخت د وطن و سپارل و تا ته
که ئې سرهٔ وو که ئې سپين، که ئې لښکرې
د همه وارو اختيار ئې تا ته درکړ
د خپل تول کاروان مهار ئې تا ته درکړ

* * *

چې مهار د خپل کاروان ئې په لاس درکړ
تهٔ په دې نهٔ پوهېدې تر ډېره وخته
چې دا هر څهٔ دې يو خوب او که رښتيا دې
په ورو ورو چې دې يقين ور باندې راغے
نو بيا تا هم شاهانه لاره کړه غوره
تر هر څهٔ وړاندې دې و کړ دغه امر
چې يو داسې محل جوړ شي ستا دپاره

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پښتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي نې سارے چرته نهٔ وي په جهان کي
ستا د دې باچهي امر په رڼا کي
ستا اولس د دې درنې چارې په اړه
یو ځل بیا له نجومیانو تپوس وکړ
نجومیانو هم په کار کړې ګوتې پورې
تولو و لګول خپل خپل حسابونه
د حساب د لګولو تر کار وروسته
هغو و ویَل چې دا محل که تاسې
درول غواړئ پر تینکو بنیادونو
نو سبا د سهارګاه په وخت چې بنار ته
کوم سړے شي وار له واره را دننه
هغه راولئ دې ځاى ته لاس تړلے
په بنیاد کې د دې ستري ودانۍ نې
ژوندے ښخ کړئ په مثال د یوې خښتې
بدمرغې به بیا له دغه ځایه تښتي

✽ ✽ ✽

سهاړګاه چې کوم سړے تر تولو وړاندې
را دننه شو دې ښار ته هغه زهٔ وم

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه زهٔ وم چي مي ناست په انتظار وو
ستا عسکر او په ليدو مي شول خوشحاله
سمدلاسه ني را و تړل لاسونه
را ته و ني کړه خبره سر تر پايه
بيا ني راوستم دې ځای لره په زوره
په دې ځای کي بنيادونه د محل ستا
کيندل شوي دي زما تر راتګ وړاندي
په دې کندو کي به زهٔ ژوندے ښخېږم
او دېوال د دغي ستري ودانۍ به
پاس زما پر وجود باندي پورته کېږي
چي دا ستره ودانۍ شي کله جوړه
نو راځي چي سېلانيان له هره لوره
په دې نيت چي ننداره د دې ځای وکړي
د هغو پر ژبه باندي به ستا نوم وي
تول به دغه ودانۍ ستا محل بولي
دا وينا به څوک په هېره هم و نهٔ کړي
چي يو کس دے دلته ښخ دا ني مزار دے
دهٔ خوړلے د رندو د لاس ګزار دے

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواست

آس ولاړ وُ د ژور خندق پر غاړه
ګوډ تیمور نې پر زین باندي پورته ناست وُ
په څیر څیر نې دې خندق ته کتل لاندي
په خندق کي وو څلور زره وګړي
دا څلور زره وګړي دا وخت واړه
وو په چیغو، په فریاد او په بغارو
په یوه خُلهٔ تولو خواست کاوهٔ و دهٔ ته
چي د خدای دپاره اے لویه اتله
خپل لښکر ته اجازه ور لره ور کړه
چي زموږ سرونه و وهي په تُورو
یا خپل غشي په سرو وینو زموږ سرهٔ کړي
او په غوښو مو کارګان دلته مارهٔ کړي

✲ ✲ ✲

دا څلور زره وګړي، دا چي بند وو
په دې لُوی او په دې ډېر ژور خندق کي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا وکړي واړه هغه جنګيالي وو
چي ئې مخه د تېمور د لښکريانو
وه په زور د خپلو متو ګرځولې
او تر ډېرو ورځو پورې ئې په نره
وه ساتنه او ژغورنه د ښار کړې
د دُوی غشو وې په شاني د بازانو
ډېري غوښې د دښمن د بدن وړي
خو دښمن ئې داسي هسي دښمن نهٔ وُ
دا تېمور وُ او تېمور خو بس طوفان وُ
د طوفان مخه په غشو چرته ګرځي
دُوی که څهٔ هم دا طوفان تر ډېره تم کړ
خو ورو ورو ئې وس او زغم په لړېدو شول
پای ئې کښېښووه وسله پر مځکه باندي
او خپل ښار ئې هغه وخت تېمور ته پرېښوو
چي هغه په خپله خُلهٔ ور سره وکړه
د لُوی خدای په نامهٔ دغه کلکه لوړه
چي يو څاڅکې به هم ستاسي د سرې وينې
څوک پر مځکه باندي نهٔ څڅوي دلته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهٔ به زهٔ په خپل تېرهٔ تېغ تاسي وژنم
نهٔ به دغه کار زما لښکريان کاندي
حق به نهٔ لري زما هيڅ يَوه تُوره
چي په تاسي کي د چا مور کاندي بُوره

✲ ✲ ✲

چي تېمور ته وسله کښېښنو وه دې خلکو
او دا ښار او د دې ښار شا و خوا سيمه
شوه د دهٔ تر رېبدونکي ببرغ لاندي
نو بيا دهٔ دا امر وکړ خپل لښکر ته
چي تر ښار د باندي ډېر لوی خندق جوړ کړي
او د دهٔ لښکر دا رنګه يو لښکر وُ
چي که غواړې ئې حساب نو دا به وايم
چي بس وو لکه ملخ را رمېدلي
لښکريان چي د ملخو رنګه ډېر شي
بيا نو يو خندق کيندل څهٔ ګران کار نهٔ دے
ځکه امر د تېمور دستي پر ځای شو
چي دهٔ غوښت تيار هغه رنګه خندق شو
دا وکړي، دا څلور زرهٔ سرتېري

کتابتون پښتو (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي اوس اوس نې وه و دهٔ ته وسله ایښې
دا ئې يو په بل پسې بې له څهٔ څنډه
د خندق ژوري کندي ته ور کوز کړل
او دا نور خلک ترې لاړل بېرته ښار ته
دُوی نې پرېښوول دلې د تل دپاره
له دې ځایه د وتو نهٔ وه هیڅ لاره

* * *

چي دا نور خلک ترې بېرته ښار ته لاړل
او دُوی شول په دې ژور خندق کي پاته
هله پوه شول چي دي څهٔ ور سره شوي
وُ خندق دومره ژور او دومره لاندي
چي د بېرته ختو هیڅ هیله هم نهٔ وه
تش يو څو لوېشتي آسمان پورته ښکاره وُ
نور نو ټول جهان د دوی له ستر کو پټ وُ
په دا هسي رنګ وړه غونډي دنیا کي
نهٔ اوبهٔ وې چي به دُوی پرې اوبېدلو
نهٔ خوارهٔ وُ چي دُوی ځان وای پرې موړ کړے
تنها وخت داسي يو شے وُ يه دا وخت کي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د هر ځای په شان دلته هم روان وُ
او د وخت له تېرېدو سره نو ورو ورو
د دُوی لوږه تنده هم په زیاتېدو شوه
چي خبره رسېدله ورځو شپو ته
لوږي، تندي دغه خلک کړل بېواکه
دغه وخت نې تېمور راغې نندارې ته
آس نې تم کړ د خندق پر غاړه باندي
د دې خلکو چي نظر ور باندي پرېووت
نو په چیغو، په فریاد او په ژړا شول
په یَوه خُلهٔ تولو خواست کاوهٔ هغه ته
چي د خدای دپاره اے لویه اتله
خپل لښکر ته اجازه ور لره ور کړه
چي زموږ سرونه و وهي په تُورو
یا خپل غشي په سرو وینو زموږ سرهٔ کړي
او په غوښو مو کارګان دلته ماړهٔ کړي

✻ ✻ ✻

د تېمور چي د دې خلکو خواست تر غوږ شو
نو ویَل نې چي زما لاښَ دي ترلي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون لوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما له تاسي سره کړے دا قسم وُ
چي يو څاڅکے به هم ستاسي د سرې وينې
څوک پر مځکه باندي نهٔ څڅوي دلته
نهٔ به زهٔ پخپله تُوره تاسي وژنم
نهٔ به دغه کار زما لښکريان کاندي
اوس که دغه قسم ببرته ماتومه
نو په مځکي د خپل خداى مخ تورے کېږم
ځکه تاسي ټول پرېږدمه هغه رب ته
چي وختي يې لا په دغه لوى خندق کي
په وژلو ستاسي لاس دے پوري کړے
لکه پخه تُوره، لوږه نې لګيا ده
په ورو ورو تاسي هر يو پر خپل ځاى وژني
تنده نهٔ ده دا نې هغه پخ خنجر دے
چي په تاسي کي د هر يوهٔ پر غاړه
له دنني خوا چليږي را چليږي
په ورو ورو به مو د ژوند دېوه در مړه کړي
زهٔ نو ځم دَے به دا ستاسي خواست پوره کړي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

عذاب

ډېر پخوا د یَوهٔ کلي پر وګړو
دا لازمه وه چې یو ځل به په کال کې
یَوه پېغله دُوی عذاب ته ور سپارله
په دې توګه ډېر کلونه باندي تېر شول
په دې رنګ نې ډېري پېغلي نیمه خوا شوې
او چې پاته وې تر اوسه په هغو کې
یَوه پېغله وه رنا به دُوی بلله
په دې کال کې د هغې نوم وُ ختلے
او و دې ته چې سزا چا ور کوله
هغه ځوک په کاړي واړي وجود راغے
مخ تک شین، د تن خرمن نې تکه شنه وه
تنګي سترګي نې په مخ وې ننوتي
په خېرو نې وې پنډي ګوتي پوري
غټو پښو، پې توله سر نې خورَوله
پر ځلور طرفه باندي سخته وېره

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمدلاسه نې په خپله پنده ژبه
د رښا په بابت و کړه دا خبره
چې د دې عذاب زهٔ لږ څهٔ ځندومه
ځم چې داسي يو خنجر يا تُوره راوړم
چې ګُزار نې رسي نېغ د زړګي ميان ته
زور به و ښيم هم دې او هم جهان ته

٭ ٭ ٭

د بې توله ښو او سر دغه ښتن چې
لاړ په تُوره او خنجر پسې نو بيا به
د رښا سره د کلي هر وګړي
د هغه د بيا راتګ لاره کتله
مګر کله چې هغه بېرته را ستون شو
نو حېران پاته شو هر وګړے دې ته
وه د تُوري او خنجر خبره پاته
ور سره ډول ډمامې وې، لويه ورا وه
چې رښا د خپل آنګڼ ډېوه کړي جوړه
په همدې، نيت نې دا ناوې کور ته يو وړه
په دا هسي وادهٔ باندي وو خوشحاله

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ښه ولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رڼا خواخوږي تول خو دښمنان نې
وو خواشيني او وېل به يې په ډاګه
چي دا څرنګه عذاب، څنګه سزا ده
نه نې و لوېده سينې ته د تبغ څوکه
نه نې خوړين، نهٔ نې ګزک شو د زړهٔ زخم
نهٔ نې سم په زوو ډک شو د زړهٔ زخم

* * *

د يې توله ښنو او سر دغه ښتن چي
رڼا خپل آنګېن ته يو وړه نو هغې هم
په اخلاص د دهٔ شډل وجود قبول کړ
د دهٔ شين او پتير مخ به نې وُ مخته
کله هم دې له هغه کرکه و نهٔ کړه
نهٔ نې و کږل د دهٔ درانه ورنونه
نهٔ نې چرته پر هغو نيوکه و کړه
دَے که شين وُ که پتير وُ، که شډل وُ
دې ګنلے د خپل سر دپاره تاج وُ
په دې رنګ نې خوشحالي شوه د کور زياته
بيا د وخت په تېرېدو سره خدآی دُوی ته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترګل بنګلي ماشومان هم ور له ور کړل
لور نې کټ مټ په وېنا لکه مېنا شوه
د زُوی ژبه ئې توتي رنګه خوږه وه
خو د دغو دوو ورو ورېې خبري
يَوه ورځ شولې تر هغه وېنا لاندي
چي ئې پلار په خپله پنده ژبه وکړه
هغه و وېَل د دُوی دواړو ادې ته
چي بس وخت د انتظار دے را لنډ شوے
چي به تا ته پرې عذاب زهٔ درکومه
ده زما هغه وسله زياتي تياره
تُوره هم شته او خنجر هم را سره دے
خو جوړښت دے د دې دواړو په بېل ډول
نهٔ له اوسپني دي جوړ، نهٔ له فولادو
دواړه ستا د زړهٔ له غوښو دي جوړ شوي
راشه راشه، ښهٔ ئې و پېژنه تهٔ هم
ستا وړه ملاله لور ده زما تُوره
ستا کوشنے ګلالے زُوی زما خنجر دے
و دې دواړو ته ستا زړهٔ نن برابر دے

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بې توله پښو او سر دغه څښتن چي
په دا خپله پنډه، پلنه، درنه ژبه
په کرخت او کرغېړن آواز رڼا ته
دا د زخم او عذاب خبره و کړه
نو دا هسي یوه تشه توکه نهٔ وه
دهٔ ژر خپلي دې ناوړه ارادې ته
د عمل جامه ور واغوستله داسي
چي تردې وخته چي دلته وو دُوی دواړه
د وادهٔ په کوم تړون سره تړلي
نو هغه نې د طلاق په بیاتي غوغ کړ
دا نې و شړله تش لاس، تشه غېږه
د ګلونو په شان ښکلي ماشومان نې
ترې را و ګرځول دواړه په دا دول
لکه دَے چي د هغې له سینې ببرته
خپل تېرهٔ او زهرجن خنجر را باسي
لکه دے چي د هغې تر زړهٔ وتلې
سینه تُوره کړي را کش په دواړه لاسه
په دې توکه د رڼا د زړګي غوښي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې د دغه ډبرزړي کره پاته
دې په وینو سور کوګل ور سره یوور
ګرځېده به دلته هلته لالهانده
له دې حاله به ئې تل تنکیو پېغلو
پناه غوښته او وَیل به ئې چې دلته
هر عذاب له ګلَولو دے وتلے
خو رښا چې مبتلا په کوم عذاب شوه
داسې سخت عذاب به بل چرته هم نۀ وي
د جهان ظلمونه ډېر دي مونږ لیدلي
تر بل هر ظلم ئې دغه ظلم سخت دے
چې په زور له ماشومانو کړي مور ببله
دا ببلتون په لړو شپو کې پر زړۀ باندې
جوړ کړي دا رنګه داغونه او زخمونه
چې هر یو په لړو ورځو کې نا سور شي
په سرو وینو ئې کوګل ور سره سور شي

❁ ❁ ❁

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سورسترګے

هغه ځوان د خپلي مور يکي يو زوی ؤ
لوی ښبتن ور کړې ډېره ښه ځواني وه
غتي غتي غونډي سترګي ئې وې دواړي
په دا هسي سوربخونه رڼا ډکي
چي سورسترګے به بالهٔ د کلي خلکو
دغه شپې نو د نادر د ظلم شپې وې
دا خبري به کېدې په هر مجلس کي
چي نادر هره ورځ باسي يو من سترګي
کومه ورځ چي دا د دهٔ ايستلي سترګي
تر من کمي شي نو هغه شپه بيا دهٔ ته
سم خوب نهٔ ورځي او وېښ وي تر سهاره
د سورسترګي پر مور باندي دې خبرو
ؤ دا هسي تاثير کړے چي په خوب ئې
يوه دا سي بلا هره شپه ليدله
چي د دې د زوی په سترګو به پسي وه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ئې هغه وه چې دغه سترګې يو سي
او آخر به ئې له سترګو سره سر هم
د سورسترګي له وړو کړ په زور پورته
او بدن به ئې و مور ته شو ور پاته
شوه به اړه هغه چيغو او ژړا ته

✽ ✽ ✽

چې نادر په وينو سره تُوره کړه پورته
په دې نيت چې اولسونه په زور اېل کړي
نو لښکر ئې ورځ په ورځ په زياتېدو شو
چې ئې خوښ وُ شرنګهار د سپينو تُورو
هغه هر سړے په دهٔ باندې پسې شو
د زړهٔ زور وُ، د ځوانۍ مسته نشه وه
چې سورسترګے ئې هم ګډ په دا لښکر کړ
خو سورسترګے داسې هسې يو څوک نهٔ وُ
هغه سم د جنګ په کار کې يو طوفان وُ
چې به چرته هم د دهٔ تُوره شوه پورته
بيا نهٔ اړه وه په سپر او نهٔ په زغره
پرې کول ئې له فولاده سره يو ځاى

(WWW.KITABTOON.COM) كـتابـتـون ډـولـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوست او غوښه او په غوښه پټ هډونه
په هر وار به ئې د تُوري يو سر پرېووت
د نادر هم پردهٔ باندي نظر پرېووت

✲ ✲ ✲

تر نادر له مخه هم په دا جهان کي
بې زړسويه باچهان وُ ډېر تېر شوي
د نادر د هغو دغه يو دود خوښ وُ
چي په شوق به ئې په هر يوهٔ مېدان کي
جـوړول د کـکـريـو مـنـارونـه
دغه دود پخپله دهٔ هم وُ خپل کړے
دهٔ هم ډېر ځله تر جنګ ګټلو وروسته
د سرونو منارونه وو جوړ کړي
چي شو سيمي د کرمان ته ور دننه
لکه باد چي د خزان رژوي پاني
دغه رنګ ئې ککرې و رژولې
او سورسترګي ته ئې ور کړ دغه امر
چي له دغو ککريو منار جوړ کړه
هغه لار او چي نادر ته بېرته راغے

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ویل ني چي منار خو نور تیار شو
بس یَوه ککری شوه را سره کمه
که یَوه ککری بله وای نو بیا به
دا منار وای په سم ډول بشپړ شوی
د نادر دغه د کم تکي خوښ نهٔ وُ
هغه غوښتله پوره هره خبره
زر ني و ګمارل نور سړي و دې ته
چي پخپله د سورسترګي سر قلم کړي
په دا سر باندي منار پوره او سم کړي

✿ ✿ ✿

د نادر امر پر ځای شو بې له ځنډه
د سورسترګي سر هغه ساعت قلم شو
په وښتانو کي ني تینګي کړې چا ګوتي
کړ ني پورته او په رپ کي ني د سترګو
د سرونو تر مناره پوري یوور
دا منار وُ په هنر هنر جوړ شوی
وو سرونه یو پر بل باندي وړلي
ښخ د هر یَوهٔ سر پته وه دننه

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ نې وُ د بهر خوا ته را وتلے
خلُهٔ او سترګي نې کتونکو ته ښکاره وې
دې بې شمېره خلُو او سترګو خوروله
داسي وېره چي بيان نې کېدای نهٔ شي
دا د وېري خلے نور ښخي پوره وُ
د يَوهٔ سر ځای نې وُ په سرکي پاته
هغه ځای دُوی د سورسترګي په سر ډک کړ
او وېَل نې چي دا سر د دې ځای ور دے
دروغ نهٔ وايو، په خدای د دې ځای ور دے

✲ ✲ ✲

نادر و ووت له کرمانه مخ په وړاندي
منار پاته شو خو امر د دهٔ دا وُ
چي هيڅا ته هم د دې اجازه نشته
چي نزدې ور شي او لاس ور لره ور وړي
په ژړا خلکو کتل ور ته له لري
د سورسترګي بُوره مور هم يو وخت راغله
کنګرې د عرش نې چيغو لړزولې
ښا و خوا پر منار ګرځېده په مندو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل زوی مخته نې نه رسېدې شوندي
وه بېوسه، د بېوسو کار ښېرا وي
په ډېر درد به دې هم دا ښېرا کوله
چې دا خلے چې دے کوم انسان جوړ کړے
له هغه سره دي هم خدای داسي و کړي
چې نې سر وي له بدنه جلا شوے
د سرونو د منار په سر کي پروت وي
بُوره مور نې شا و خوا ور باندي ګرځي
په فریاد او په ژړا ور باندي ګرځي

* * *

د دې بُوري دا ښېرا اورېده خلکو
خو هیچا ور ته وېلای داسي نهٔ شو
چې دا ستا د خلې ښېرا خو نر وخت وراندي
د لُوی خدای په در کي ده قبوله شوې
دا منار هغه سورسترګي دے جوړ کړے
چې نې سر اوس همدالته پکي پروت دے
ته نې مور نې شا و خوا ور باندي ګرځې
په فریاد او په ژړا ورباندي ګرځې

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پښتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاګرد

زهٔ یواځې د کښتۍ په انتظار کې
د اوبو پر کناره باندې ولاړ وم
چې له ورایه رابښکاره شو یو وګړے
دا وګړے داسې روڼ، داسې تازه وُ
لکه وې چې لمبېدلے په کوثر کې
او اوس اوس وې له جنته را وتلے
چې ورو ورو شو را نژدې نو دواړه لاس ئې
د روغبړ دپاره ما ته را اوږدهٔ کړل
زما خُوی دے چې لاس ور کړم کله چا ته
د هغه پر بته ګوته باندې را وړم
لړځهٔ زور، چې دا معلومه کړمه ځان ته
چې هد شته په دغه ګوته کې که نشته
خو رښتیا خبره دا ده چې تر ننه
ما بې هډه ګوته نهٔ وه پېدا کړې
دا لومړے ځل وُ چې داسې خوګ مې و مونده

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي په لاس نې وه بې هده ګوته پوري
زړه چي پوه شومه چي خضر دے نو زړه مي
را ته و ويَل چي اوس به خداى رښا كړي
د جابر خلاف به دَے مورِ ته لاس را كړي

✲ ✲ ✲

زړه او خضر په كښتى كي سره ناست وُ
په اوبو كي مو وهله خپله لاره
ما د خپل وطن قصه ور ته كوله
او ويَل مي چي باچا كله ظالـم شي
د هغه هر يو چارواكے بيا لېوۀ وي
چي په مخه څۀ ورځي هغه د دۀ وي
دې لېوانو دي له موره ډېر څۀ وړي
تر دې حده چي كوتوال زموږ د سيمي
چي سوارلي كوي پر كومه اسپه باندي
ده هغه نې هم په زور له ما بيولې
په رښا وه دې مختور له ما بيولې

✲ ✲ ✲

زړه او خضر په كښتي كي سره ناست وُ

(WWW.KITABTOON.COM) كتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د واکمنو خلاف دَے دې ته تیار شو
چې دا خپل هنر پوره ما ته را زده کړي
په دې نیت نې د لومړي سبق په توګه
یو تبرهٔ غوندي اوزار په ګوتو را کړ
را ته و نې وېل تهٔ له هري سترګې
دا وخت پټ نې و هیچا ته نهٔ ښکاربږي
دا کښتۍ په دې تبرهٔ اوزار سورۍ کړه
د استاذ په خلهٔ ما دغه کار خو وکړ
مګر خوند نې را له را نهٔ کړ په زړهٔ کې
خضر هم زما په دې ناخوښي پوه شو
را ته و نې وېل تهٔ ښائي پوه نهٔ نې
چې ښښتن د دې کښتۍ یو ووړ یتیم دے
دا کښتۍ که وای دغسي روغه پاته
نو له هغه چا به دې ته خطر پېښ وای
چې له تا نې په زور اسپه ده بیولې
چې سورۍ شوه نو اوس دغه خطر ورک شو
د یتیم مال ـ شو خوندي له دا اوړسترګو
تا که هم وای خپله اسپهٔ داغي کړې

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون هولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا د دغو ظالمانو په کار نهٔ وه
د دُوی خوښ وي داسي شے چي وي بې داغه
وړي د سر مبوه له هره يَوهٔ باغه

✼ ✼ ✼

د اوبو سفر وُ پای ته رسېدلے
زهٔ او خضر مېلمانهٔ وو په يو کور کي
په دا کور کي مو شپه څکه ښه شوه تېره
چي کوربه د وېدېدو دپاره موږ ته
د چندنو پالنګونه وُ راکړي
چي سهار سپېدې را و چاودې نو موږ هم
شوو را وېښ خو کوربانهٔ مو لا ويدهٔ وو
د هغو تر وېښېدو وړاندي موږ دواړه
وو چمتو د دې دپاره چي بس لاړ شو
خو تر تګ وړاندي استاذ و وَيل ما ته
چي د دې سيمي کوتوال ښهٔ سړے نهٔ دے
دا وخت ما ته دا خبره ده څرګنده
چي دې کور ته به راځي هغه او وړي به
د چندنو دغه دواړه پالنګونه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو تر داسي کېدو وراندي په خپل لاس کړه
تهٔ د هر یَوهٔ پالنګ یَوه پښه ماته
د هغه له ښې به ووزي خو ښتن ئې
په خپل کور کي بیا هم کار ترې اخستے شي
د استاذ دغه وېنا چي ما پر ځای کړه
نو بیا ژر و واتو دواړه له دا کوره
دَے وُ وراندي او زهٔ وروسته ور پسې وم
په تنګ تنګ کي به راتلې زما و خیال ته
د استاذ په اړه دا رنګه خبري
چي که چرته د یو چا ښځه وي ښکلې
او کوتوال د هغه ځای ښهٔ سړے نهٔ وي
نو استاذ ښاني چارهٔ په ګوتو را کړي
چي د دغي ښکلي ښځي پزه پرې کړه
په دا شان به ئې ګلبڼ د ښایست وران شي
له نظره د کوتوال به په امان شي

✲ ✲ ✲

زهٔ او خضر یو دېوال ته سره ناست وو
ما ویَل ور ته چي زهٔ خوَ دومره وایم

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پالنګ د پښې پر ځای باندي پکار وه
چي د هغه کوتوال لاس وای قلم شوی

چي د دغه پالنګ وړل نې وُ په نیت کي
دې خبري مې استاذ ته خوند ور نهٔ کړ

او وړَل نې په دا کار کي خو سر تلای شي
سر بښندل که وای زما د وَس خبره

نو دا تل تر تله ژوند مې غوښت بیا څله
په خوندی سر که چوپړ وهې د خلکو

نو په ما پسې په پټه خُلَه را درومه
خو که نې و سر بښندني ته لېواله

نو ما پرېږده او شاګرد د موسیٰ جوړ شه
چي جابر ته تل په جار کوي خبره

بس بیا زهٔ هم په موسیٰ پسې روان شوم
یا به شم د ذکریا نبي په رنګه

بند پر بند باندي اره په دغه لار کي
یا به نر په نره خیل اولس آزاد کړم

د فرعون سر او لښکر به ور برباد کړم

کتابتون پښتو لنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

اووم سر

چي کوم چا به د خپل مټ په طاقت نهٔ وُ
په روا یا ناروا یو څوک وژلے
له هغه سره به هيڅ يَوه نجلۍ هم
راضي نهٔ وه چي وادهٔ ور سره و کړي
هلته هغه ځوان د مستو پښلو خوښ وُ
چي په ښکار به د سرونو ګرځندے وُ
دغه هسي ځوان په دا غوښت هري پښلي
چي له دهٔ ني ګوندي داسي زامن و شي
چي په ښکار کي د سرونو مړني وي
په خوی بوی وي شنهٔ زمري، په رنګ سړي وي

✽ ✽ ✽

چي د هري پښلي داسي ځوان په کار وُ
د سردار لُور خو نو وه د پښلو ميره
د هغې ولور بيا نور هم دلته زيات وُ
چي ني وخت د ورکولو کله راغے

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرتیا نې شاوخوا سیمو ته ور کړه

چي د قام هر ننګیالے دي حساب راوړي

چي خو تنه نې په خپل لاس دي وژلي

که جرګې ته کوم خلمے کړي دا ثابته

چي تر هر سړي دهٔ کړي دي زیات مړي

نو هغه به د اولس د سردار زوم وي

خو د دې خبري خیال به هم ساتل وي

چي د مړو شمېر به کم تر پنځهٔ نهٔ وي

تر پنځهٔ که نې بالا کړي لا به ښهٔ وي

✲ ✲ ✲

د سردار د لور غوښتلو ته چي راغلل

دې ځوانانو هر یَوهٔ د جرګې مخته

د پنځو. کسو وژونکے ځان ثابت کړ

خو په دُوی کي یو ځوان داسي هم پېدا شو

چي تر اوسه نې شپږ سره وو وهلي

دغه ځوان، دا چي وژونکے وُ د شپږو

دَے هم ښکلے وُ په رنګ تر دغه نورو

هم په ونه تر هغو ټولو بالا وُ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سرو سترګو په یوهٔ کاږهٔ کاتهٔ ئې
د سردار د لور په زړهٔ کې خپل ځای جوړ کړ
د سردار د لور زړګې اوس په درزا ؤ
ور پیدا شوه اندېښنه چې هسې نهٔ وي
چې بل دا رنګه یو ځوک له کومه راشي
چې تر شپږ نې لا هم زیات مړي وي کړي
او دا ځوان د دې له لاسه بېرته ووزي
دا لا ډوبه وه په دغو اندېښنو کې
چې د پلار یو تور مړیے ئې را ځرګند شو
دا مړیے ګوره له کومه را روان ؤ
را اخستے ئې ؤ دروند غوندې یو پېټے
دغه پېټے ئې د خلکو مخته کښېښوو
او ویل ئې چې ما کړے پوره وس دے
دا ولور وګورئ کم دے او که بس دے

✲ ✲ ✲

بېټے پروت ؤ دا مهال د جرګې مخته
او مړیے هم مخامخ ور ته ولاړ ؤ
په سرو وینو ئې وو شا او مخ لړلي

کتابتون تولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په خنګ نې ځرېده د سردار تُوره
دغه تُوره دهٔ د خپل بادار له کوره
وه له خپله مخه ورېې او په دې نې
د سردار بده غوښتونکے يو وګړے
له اولاده سره يو ځای وُ وژلے
او سرونه د هغو نې تر دې ځايه
د دې ښتے په صورت کې په شا را ورل
دغه ښتے چې دې خلکو کله پرانست
نو په دې کې هم پراتهٔ وو شپږ سرونه
دا سرونه چې نې و شمېرل نو بيا نې
دې مريې ته هغه بل ځوان هم ور و ښوو
چې قاتل وُ لکه دَے د شپږو کسو
او په دې خبره باندې نې هم پوه کړ
چې د شپږو سر وهونکې دا وخت دوه دي
ځکه پېښه ده اړتيا اوس اووم سر ته
کوم اتل چې اووهٔ سره ور پوره کړي
نو سردار به لور هغه ته ور سپره کړي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خبره د اووم سر ئې تر غوږ شوه
د سردار لور خپلې سترګې برابرې
کړې د هغه شا څلمې پر سترګو باندې
چې ئې اوس اوس وُ په زړهٔ کې ځای ور کړے
هغه هم په سترګو سترګو کې داډ ور کړ
چې غم مهٔ کوه ډېر زر به دا هم و کړم
خو مرېي خپل دې رقیب ته وخت ور نهٔ کړ
کومه تُوره د سردار چې ئې تر څنګ وه
په هغې ئې باندې پېل کړل ګُزارونه
چې د خلکو پام کېدل ور ته نو دهٔ بیا
وُ هغه په خپلو وینو لمبولے
او په چیغو ئې وېَل چې هر یو واورئ
زهٔ اوس غړے د سردار د کورنۍ شوم
څوک حق نهٔ لري چې ما ته شي را مخته
څه پوښتنه یا حساب را سره و کړي
او په دغه شور ماشور کې ئې په تُوره
د دې خپل رقیب سر بېل کړ له بدنه
دغه سر ئې د سردار لور ته ور واخیست

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړ هغې ته ئې په دواړه لاسه وړاندي
د هغې لېمهٔ په اوښکو باندي ډک وو
تت نظر ئې د دهٔ مخ ته کړ ور پورته
او کتل ئې پټه خُلهٔ ور ته تر ډېره
بیا د خیال په وزرونو له دا ځایه
داسي والوته راتلونکي زماني ته
لکه دا چي په رښتیا په هغه وخت کي
خپل زوی ویني چي ایستلې ئې ده تُوره
د خپل پلار په شاني کاندي ګُزارونه
او دښمن ئې سور په وینو مخته رغړي
ساعت وروسته چي د خیال له دا جهانه
راستنه شوه نو ئې بیا هغه سر ولید
چي وُ هغه چا په لاس ور ته نیولے
چي ډېر ژر د دې ښتن وُ جوړېدونکے
دغه سر چي دې په دواړه لاسه واخست
په نڅا ئې وو وادهٔ ته بیا وکړي
اووهٔ سره نوي زوم وو پوره کړي

کـتـابـتـون تـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو رسم

هلته خلک وو له حده زيات سپين زړي
سينې ډکي وې د خدای په پاکه مينه
هر چا غوښت چي تر رسول نې سر قربان شي
تر خپل پلار او خپلي مور هم پر دُوی باندي
اولاده د محمد ﷺ وه زياته ګرانه
چي پاک نوم به د سيد ور باندي پروت ؤ
هغه هر سړے د دُوی د سترګو تور ؤ
دا وخت تول اولس په دې ؤ پرېشانه
چي په سيمه کي نې يو سيد هم نهٔ ؤ
له سيده خالي خپله دغه سيمه
ښکارېدله دُوی ته خاص لکه يتيمه

* * *

ښکارېدله چي دې خلکو ته يتيمه
يو سهار بيا دغي سيمي ته را پېښ شو
يوے ستومانه لاروَے له بلې خاوري

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا سَرے روان وُ لري يَوهٔ ځای ته
وُ موسم په دغو شپو کي دومره گرم
چي د ورځي ئې مزل کولای نهٔ شو
ورځ به دهٔ کړه په سایه کي چرته تېره
او د شپې په بیا روان شو مخ په وړاندي
چي دې سیمي ته را و رسېد او دلته
دا خبره شوه وگړو ته څرگنده
چي دا کس دے د رسول پاک له اولاده
د دهٔ ختهٔ هسي عامه ختهٔ نهٔ ده
دَے سید دے هم په ختهٔ هم په وینه
نو ئې لاس بیا بنکلول هر چا په مینه
❋ ❋ ❋
دا چي لاس ئې بنکلول هر چا په مینه
وې په خوب باندي درنې د هغه سترگي
زړهٔ ئې غوښت چي چرته و لگوي سر خپل
شي ویدهٔ او ورځ په خوب باندي کړي تېره
خو د سیمي خلکو پرې نهٔ ښوو دې کار ته
هغو ویوست دَے یو وېر غوندي مېدان ته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس و پښې ئې تِینګ ور و ترل په پړي
او دالته ئې ترلے پرېښوو لمر ته
وخت روان ؤ د غرمې پر طرف باندي
پلوشې د لمر تېرې شوې لکه غشي
تر بدن د دهٔ وتلې پوري ووري
رسېدې ئې زړهٔ ته، سږي ته، اینې ته
دواړي شوندي ئې کړې تندي تکي توري
له ګرمی ئې ژبه وچه، ستونے سپین شو
پر بدن ئې د تنباکو فصل شین شو

✽ ✽ ✽

چي دا هسي ایشېدونکي لمر ته پروت ؤ
دا سید په دغه تکنده غرمه کي
په رګونو کي ئې وینه ایشېدله
تر خرمن لاندي ئې غوښه پخېدله
نو پوه نهٔ ؤ چي دا ولي داسي کېږي
دهٔ دې خلکو ته پېښ کړے کوم تاوان دے
چي سزا ئې دغه هومره سخت عذاب دے
څو نژدي ور ته دا رنګه هېڅوک نهٔ ؤ

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د دهٔ د خلې دا سوے فریاد واوري
او د دهٔ د دې پوښتني جواب ور کړي
دهٔ ته داسي ښکارېده لکه هر چا چي
دَے هېر کړے وي د تل دپاره دلته
چي ژوندے وي تر هغو به دلې پروت وي
په دا لمر به نې هم سا هم بدن سوځي
خو چي لمر د آسمان منځ ته کله راغے
ګرمي و رسېده خپل آخري حد ته
دغه وخت دهٔ لره راغے یو سپین ږېرے
او دهٔ ډېر په غرېو او درد وېَل هغه ته
چي زما په دې رګونو کي چي سوځي
دغه وینه ده د پاک رسول له ويني
او رسول دے د خدای هغه نازولے
چي که لمر دے، که آسمان دے، که دا مځکه
پیدا کړي نې دي تول د دهٔ له رویه
نو چي څرته د دا هسي نازولي
پر اولاد باندي دا رنګه تېرے و شي
پر دا خلکو به د خدای قهر و نهٔ شي؟

کـتـابـتـون ټـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سید د دې وینا په اورېدلو
د سپین ږیري ږیره شوه لنده په اوښکو
شو لګیا په ژړغوني آواز دهٔ ته
چي په تا چي نې بېحده خوا بدیږي
هغه خدای زمونږ له سیمي مرور دے
دربچې د خپل آسمان نې دي ترلي
نهٔ وربځ راځي، نهٔ سپیني اوبهٔ اوري
وچ تبرېږي په یو بل پسې کلونه
بارانونو ته مو سترګي دي ختلي
څاڅکے نهٔ را لوېږي مځکي ته له پاسه
د سپرلي ورځي او شپې دروميي را درومي
مګر چا لیدلے نهٔ دے زرغون بوټے
چینې ورکې شوې، ویالې وچي ولاړي
ورشوګاني په غبار باندي دي ډکي
نهٔ رمه ښکاري، نهٔ چرته ګورم څري
لاس و پښې وهو مونږ تول چي په څهٔ توګه
له دې حاله د وتلو لار پیدا کړو
په دې لړکي دا وخت تول اولس لګیا دے

(www.kitabton.com) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په يو بل مېدان کي ژاړي و خپل خدای ته

تهٔ نې دلته په دې هيله نې ترلے

چي ستا وينه پر لُوی خدای باندي ده ګرانه

په دا هسي ايشوونکي سرې ګرمۍ کي

چي دا وينه بنه په زور په ايشېدو شي

ستا، د تندي د زغملو وس شي ختم

په اينې، سرې او زړهٔ کي چي دي بل دے

دغه اور تر وروستي حده پوري تېز شي

دا عذاب او دا زاوال ستا د وجود به

د لوی خدای مينه هم راولي په جوش کي

ستا دپاره به آسمان وريځ وريځ کړي

هري خوا ته به خنک غوندي باران شي

ستا له تندي و چي شونډي به لندې کړي

ستا په لمر سوځلي غوښي به سرې کړي

دا وطن به هم له تا سره اوبهٔ شي

ستا له رويه به پر مورِ هم باران وشي

❊ ❊ ❊

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سرونو دوه څلي

هغه پیر او د هغه مرید چي دواړه
په څهٔ کار پسې ور و رسېدل هلته
نو که ګوري هغه ښار واړه ویجاړ دے
او د دغه ویجاړ ښار په لمرخاتهٔ کي
د وګړو د سرونو څلے جوړ دے
په دې څلي کي په ډېر هنر ودلي
دي پوره پنځهٔ څلوېښت زره سرونه
او دا کار دے د تېمور په امر شوے
تېمور پیر او مرید دواړو ته معلوم وُ
چي په سرکي د خوانی وُ ډېر ناداره
یو غیران بهٔ ئې لا هم په جیب کي نهٔ وُ
یَوه ورځ ئې د خوارى په دغه حال کي
وې د تن جامې په بیه خرڅي کړي
او په دا پیسو ئې وه بزه اخستې
دا بزه چي په کوم پرى وه تړلې

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پښتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه دا بل سر دهٔ په خپلو ګوتو
هغه دم په خپله غاړه کي کړ غوته
داسي دَے او دا بزه غاړه په غاړه
له يو بل سره تړلي له دا ځايه
شول روان د هغه پير و آستانې ته
چي دا اوس له خپل مريده سره يوځاى
د سرونو دغه خلي ته ولاړ وُ
ځان نې و غورځاوه هلته د پير پښو ته
او وَيل نې دا بزه په شکرانه کي
له ما ومنه او ما ته دُعا و کړه
چي لُوى خداى مي باچهي کاندي په برخه
پير چي و کتل د دهٔ دې سپيځلتيا ته
نو له زړهٔ نې ور ته و وَيل چي ځوانه
تا ته ګرانه ده خو خداى ته ګرانه نهٔ ده
موږ دُعا کوو چي ستا دغه ارمان دي
لُوى ښتن په لږو شپو کي در پوره کړي
مريدانو امين و وايهٔ وربانديي
د تيمور هيله له دې سره شوه زياته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ملتونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بزه پرېښووله دهٔ په آستانه کي
او پخپله په خپل کار پسې روان شو
له دې وروسته د بري شوه ور ته مخه
ورځ په ورځ ئې واک او وس په زياتېدو شول
لويه سيمه ئې تر تُوره لاندي راغله
تر ببرغ لاندي ئې تلې درنې لښکري
دې لښکرو به نيول ياغي ملکونه
که هر څو د خداى په کار څوک خبر نهٔ دي
دا هر څهٔ چي دي روان په دې جهان کي
د هغه په اړه څوک ويَلاى نهٔ شي
چي په دې کي د قادر خداى څهٔ حکمت دے
خو سره له دې د پير د مريدانو
سل په سل کي وُ باور په دې خبره
چي د دُوى پير په يَوه بزه تېمور ته
دومره لويه باچهي ور لره ور کړه
باچهي چا و تېمور ته وه ور کړې؟
اړتيا نشته چي په دې سرے سر خوږ کړي
په زړهٔ پوري دلته ده دغه خبره

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پروژه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي تېمور باچهي غوښته او باچا شو
لور په لور ئې د لښکرو غړومبهار ؤ
ښکارېدې ئې په هوا کي هر طرف ته
ځلېدونکي، چلېدونکي تُوري داسي
لکه پاس چي په ورېځو کي برېښنا وي
اورول ئې د سرو وینو بارانونه
هېوادونه په سرو وینو وو لړلي
بدلېدل په کنډوالو باندي ښارونه
جوړېدل د ککریو غټ غټ ځلي
تر دې حده چي ور ننووت سبزوار ته
هلته وشو جنګ تر ډېره وخته پوري
وېني تويي شوې، بې شمېره خلک مړهٔ شول
چي ښار ورغے تېمور لره په ګوتو
نو کوم خلک چي ژوندي وو پکي پاته
و هغو ته امر وشو چي لګیا شئ
د خپل ښار د مړو ټول سرونه پرې کړئ
دغو خلکو لره بله لاره نهٔ وه
ټول سرونه ئې د خپلو مړو غوڅ کړل

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا سرونه چي کوم وخت واړه حساب شول
شمېر ئې و رسېد پوره تر نیوي زره
دا بیا و وېشل دُوی واړه په دوو برخو
په دې نیت چي جوړوي به ترې دوه څلي
نیم ئې واخستل د ښار لمرپرېواتهٔ ته
له دې نیمو ئې د ښار په لمرخاتهٔ کي
دغه لُوی او وېروونکے څلے جوړ کړ
چي دا پیر او دا مرید ئې دا وخت دواړه
دغه هسي زرهٔ چوونکي ننداري ته
د بتانو په شان پته څلهٔ ولاړ وو
او د دواړو دا چُپیا ډېره اوږده شوه
پای مرید دغه درنه چُپیا کړه ماته
دا پوښتنه ئې له خپله پیره و کړه
چي که دا سوداګري زموږ دغسي
له ښهٔ مرغه مخ په وده شي روانه
د تخت نور هوا لرونکي هم پېدا شي
او لهِ موږه د دُنیا په دې بازار کي
په یَوه یَوه بزه سرونه اخلي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو تبمور ته چي مو ؤ ور لګولے
د هغه نرخ له حسابه که را خرخ شي
د نرۍ د انسانانو ټول سرونه
ستا څهٔ خيال دے چي په دې توګه به مورِ ته
په حساب څومره بزې په ګوټو را شي؟
د پير زړهٔ په دې پوښتنه باندي خوږ شو
مخ ئې کوږ کړ د مريد پر طرف باندي
کړه ئې ژبه د هغه جواب ته سمه
او وَيل ئې چي په دا رنګه سودا کي
چي راځي کومي بزې زموږ په ګوټو
دا که ډېري وي نو هم دومره به نهٔ وي
چي پوره کنډک ترې جوړ شي، ته ئې پيايې
لکه شپون هسي ئې غرهٔ راغهٔ ته بيا يې

❊ ❊ ❊

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوډه پېغله

خړ سهار د ښکار په نیت له خپله کوره
شوم پر آس باندي روان زهٔ د ښکار ځای ته
هلته ګرځېدم را ګرځېدم تر ډېره
هیڅ یو شے چرته هم رانغے په مخه
خو ما ښېین مي چرته لري شوه تر سترګو
یَوه ګوډه شان هوسۍ په دامانه کي
که څهٔ هم دا را ته نهٔ ښکارېده سمه
چي په روغ وجود دا ګوډه هوسۍ ښکار کړم
خو په تش لاس بېرته تګ مي هم خوښ نهٔ وُ
بس په دا مي هغه وخت بې له څهٔ ځنډه
په هوسۍ پسې را و ګرځاوهٔ آس خپل
دا وه وړاندي او زهٔ وروسته ور پسې شوم
خیال مي دا وُ چي په حال کي نې د منډي
کړم را پورته د نېزې په څوکه آس ته
مګر دغه کار دا هومره اسان نهٔ وُ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هوسی که څۀ هم کوده وه خو ځان نې
د ښکاري له هره واره او ګزاره
په چل ول شو په اسانه خلاصولای
که به ما ور ته هر څو په هنر سمه
کړه د خپلي ګلبدونکي نېزې څوکه
خو چي وار به مي کاوۀ وربانديي، دا به
هغه وخت بيا پر هغه ځای باندي نۀ وه
يا به خو قدمه ورانديي وه وتلې
يا به پاته وه يو څو ګامه په وروسته
دغه لوبه مو تر ډېره وه روانه
کله دې خوا به زما پسې غوتې وې
کله ها خوا به زما ور باندي وار وُ
خو هيڅ وار پرې برابر نۀ شو تر پايه
آخر ما د وجود ځواک سره را غونډ کړ
په دې نيت چي بس وروستۍ وار باندي وکړم
که دا وار هم خطا لاړ نو بيا به ببېرته
شا ته ګرځم او تش لاس به کور ته ځمه
خو د دغه کار په وخت پېښه دا وشوه
کتابتون پوهنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي زما د آس پر مخ باندي زور وخوت
وئې نهٔ کړای شول چي ځان بېرته راتېنگ کړي
د شا دوې پښې ئې ور واوښتې له زوره
پر سر باندي او ډېر بد لاندي را پرېووت
په دا حال کي چي په ځان زه پوهېدمه
نو بیا لري وم له آسه غورځېدلے
دغه وخت که څهٔ هم ډېر ومه خوږ شوے
خو هیڅ هډ مي د بدن مات شوے نهٔ وُ
پر خوږمنو وږو پاس مي مغزے روغ وُ
بنه لا داوه چي د آس مي مغزے روغ وُ

❊ ❊ ❊

چي په خاورو خړ را پورته شوم له مځکي
ژر مي و کتل و شا ته او بیا مخته
په لاسونو مي ځان و خاندهٔ له خاورو
آس مي ونیو او ورباندي مي زین سم کړ
پښه مي واړوله بیا پر نیلي باندي
خیال مي دا وُ چي کرم کوده هوسۍ هېره
او په دوه لاسه روان شمه خپل کور ته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو چي و مي کتل مخته نو حېران شوم
چي د خاورو پر سپېرهٔ غونډي يو څلي
ده هغه هوسۍ ولاړه هسکه غاړه
ما ته ګوري په ځير ځير، په غټو غټو
چي د ټول جهان ښايست پکي راغونډ دے
هغه دوې سترګي ئې دا رنګه ښکارېږي
لکه ما ته چي پېغور را کوي وائي
چي دا تهٔ خټکه ښکاري و ځان ته وايې
چي له ښکاره په تش لاس بېرته روان شوې
دې پېغور زما پر تن باندي اور بل کړ
په هوسۍ پسې را و ګرځېدم بېرته
تر تيارهٔ ماښامه پوري مي ور باندي
وې هغه رنګه غوټې، هغه وارونه
خو هيڅ وار هم برابر ور باندي نهٔ شو
تر هغو چي شين ځنګل مخي ته راغے
ونو ونيول زما مخته لاسونه
او په غېږه کي ځنګلهٔ هوسۍ کړه پټه
ما کتل ور ته چي دهٔ هوسۍ کړه پټه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي هوسی ځنګلهٔ په غېږه کي کړه پټه
زما مخته تکه توره شپه شوه پاته
ومه سترې او دا هومره توان مي نهٔ وُ
چي د دې توري بلا سره په جنګ شم
ځکه شومه د پناه د ځای په لټه
چرته لري مي رڼا شوله تر سترګو
دې رڼا ته چي مي و رساوهٔ ځان خپل
څهٔ کورونه وو چي بل نې وو اورونه
بس همدغلته ما خپله شپه کړه تېره
سهار ژر شومه لګيا چي پر آس باندي
زين کړم سم او د خپل کور په خوا روان شم
خو چي زهٔ روانېدم، دغه مهال مي
د دې خپلو کوربنو د کور له مخه
يَوه ګوډه غوندي پېغله شوه تر سترګو
دغي پېغلي ته ما دومره پام و نهٔ کړ
پښه مي واړوله بيا پر نيلي باندي
او روان شومه د خپل بورجل پر لوري
چي يو څو قدمه لا رمه په وړاندې

(www.KITABTOON.com) کيـتـابـتـون پـوهـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته شوم دې نندارې ته هک پک پاته
چې د خاورو پر سپېرهٔ غوندي یو څلي

ده هغه پېغله ولاړه هسکه غاړه
ما ته ګورې په ځیر ځیر په غمو غمو

چې د تول جهان ښایست پکې را غونډ دے
په وېنا د هغو سترګو ئې زهٔ پوه شوم

چې بلنه را کوي د بلې منډې
مګر ما ته خپل زړهٔ و وېل په کلکه

چې د ښکلو غمو سترګو په بلنه
که پښه ګوډه هم وي مهٔ ور سره ځغله

ضروري نهٔ ده چې ستا آس به بل وار هم
تیندک خوري او پر سر باندي به درېږي

ستا مغزے به بیا هم ستا پر ورېو روغ وي
او خبر دا ستا د مرینې به دروغ وي

✻ ✻ ✻

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط

نيمه شپه وه او رڼا چرته هم نهٔ وه
په تيارهٔ باندي وې تولي خېمې دکي
دَے ورو ورو پکي روان ؤ پټ په پټه
يو ځاى داسي خېمه هم ور ته ښکاره شوه
چي ترې لاندي ځهٔ رڼا معلومېدله
نادر ژر دغي خېمې ته ور نژدې شو
يو سورَے ئې کړ پېدا او له هغه ئې
ور ته و کتل او و ئې ليد په سترګو
يو ځلمے، چي يوهٔ تت څراغ ته ناست ؤ
په قلم ئې څهٔ ليکل پر کاغذ باندي
له ليکلو چي اوزګار شو نو قلم ئې
لاندي کښېښوو او کاغذ ئې کړ ور پورته
چي کوم څهٔ ئې په خپل لاس ؤ پرې ليکلي
شو لګيا چي هغه و لولي په زوره
خبر نه ؤ چي د باندي ئې څوک اوري

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې توګه شوه نادر ته دا څرګنده
چې لبکلے ئې دے خط و خپلې مور ته
دي په خط کې ئې هغې ته دا ليکلي
چې نادر ته هيڅ دښمن تېنګ شوے نهٔ دے
چې د دهٔ په زړهٔ د دهٔ تر ببرغ لاندي
دا ځل هم مورې مېدان و ګټو نو بيا به
د خوښۍ او اوزګارتيا په دغه وخت کې
ما ته هم اجازه و شي چې بيا در شم
ستا د پښو د ښکلولو په نيت کور ته
ته زما وادهٔ ته ډېره ئې لېواله
لور زما د ترهٔ دي ما لره ده غوښتې
د خپل ترهٔ دا لور زما هم د زړهٔ سر ده
زهٔ چې کله را وادهٔ کړمه دا حوره
وي زما په شان به دا هم ستا مزدوره

✲ ✲ ✲

د نادر چې شوې تر غوږ دغه خبرې
پر بدن باندي ئې سرې لمبې شوې بلې
په غرومبا لکه زمرے شو ور دننه

(WWW.KITABTOON.COM) كتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځلمي وجود په رپ باندي اخته شو
چي باچا په قهر دا و ویَل دهٔ ته
چي وه خپله ورسته مور خو دي په زړهٔ کي
پېغلتوب د ترهٔ د لور دي هم په یاد ؤ
د نادر فرمان دي ؤ مګر هېر کړے
د دې هېري چي به کومه سزا مومې
په دې خط کي هغه هم و لیکهٔ مور ته
ځلمي هم بله و نهٔ کړه او لګیا شو
په وېنا د خپل باچا ئې ژر تر ژره
د مور خط ته دا خبره کړه ور زیاته
چي زموږ لښکر ته ؤ دا ویَل شوي
چي هیچا ته هم د دې اجازه نشته
چي نن شپه دلته یا اور یا څراغ بل کړي
دغه امر ته هر چا وه غاړه ایښې
تنها زهٔ وم چي پروا مي ئې و نهٔ کړه
چي مي تا ته دا یو څو کرښې لیکلې
نو څراغ مي ؤ خپل ځان ته لګولے
دې خبري ته مي و نهٔ کړ هیڅ فکر

(WWW.KITABTOON.COM) کـتـابـتـون ټـولـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي زما د دې ځراغ په رڼا باندې
زموږ ځای معلومېدلای شي دښمن ته
او هغه د خوب په حال کې پر موږ باندې
شي کولای سخت یرغل او په دې توګه
سرې کولای شي زموږ په وینو تُوري
خو زموږ باچا ډېر وېښ او سترګَوَر دی
هیڅ خطر له هغه پټ پاتېدای نه شي
زما تت غوندې ځراغ ئې هم معلوم کړ
په دې نیمه شپه خېمې ته دا دی راغی
دی ولاړ ایستلې تُوره زما مخته
دا وروستی کرښې و تا ته په دې خط کې
د هغه په فرمان زهٔ دا یم لیکمه
چې دا و لیکم نو دَی به سمدلاسه
د خپل تبغ په قهرېدلې تېره خوکه
زما تن توته توته کړي سر تر نوکه
* * *
چې ځلمې دغه خبرې پکې ځای کړې
هغه خط په خپل بوهٔ لاس نادر واخیست

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دا بل لاس ئې د دهٔ پر وجود باندي

په خروړې تُوره پېل کړل ګزارونه

او توته توته ئې پرېښوو په خېمه کي

خو په دې ئې لا خوا سمه سړه نهٔ شوه

نيت ئې وکړ چي د دهٔ د مور تر زړهٔ هم

سمدم و باسي په زهرو ککړ غشے

او د زوی په لاس ليکلے هغه خط ئې

د استازي په لاس وا ستاوهٔ هغې ته

هغه شوه په خط تر حد زياته خوشحاله

هغه زوی چي د دې زړهٔ د دې نظر ؤ

د هغه د راتګ دي خوږو خبرو

د هغه د وادهٔ دې پستو خبرو

د دې سترګي کړې په نوې رنا ډکي

خو ناخاپه د خط ژبه شوه بدله

وروستی برخه ئې وه دومره لړزوونکې

چي کوم چا چي دغه خط اوراوهٔ دې ته

کړې ته داسي شوه ښکاره ليکه هغه چي

وي لګيا د دې زړهٔ ژوبې په غاښونو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر يو تکے چي د دې خط د لوستونکي
تر خُلهٔ ووت هغه تر دې رسېدهٔ دا سي
لکه سره توته د دې د زُوی د غوښي
چي ور غورځوي يو ځوک او دا پرې ولي
دې ناورين ور ښخه هوښ او عقل يووړل
وه به ناسته بيا پر لويه لاره باندي
او وَيل به ئې نادر دے جنګ ته تللے
چي بَرے پر دښمن باندي خاوند ور کړي
هغه وخت به زما زُوی کور ته را پرېږدي
زما زُوی به ښکلې ناوې کور ته را وړي
په دې ناوې به دا کور لکه جنت شي
دا جنت او ټول وطن به په امان وي
د نادر تر رپېدونکي بېرغ لاندي
د دهٔ تېغ به د اولس وي ساتندويه
ځوک به، نهٔ شي بېلولای مور له زويه

❊ ❊ ❊

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

آخره خاتمه

د هغه کره بل نر ځناور نهٔ وُ
دغه يو ښکلے کبلے ئې وُ ساتلے
د وسي دغه بچے د دهٔ ډېر خوښ وُ
نن چي ووت د جنګ په نيت له خپله کوره
نو همدې کبلي ته وُ لږ پرېشانه
دا په دا چي د دُوی دا سي عقيده وه
چي سړے چي کله جنګ لره وي تللے
نو تر څو چي بېرته خپل کور ته را نهٔ شي
تر هغو به چا ته دا اجازه نهٔ وي
چي د دهٔ د کور يو نر ځناور مړ کړي
که ئې مړ کړي نو به دغه جنګيالے هم
بيا په تېغ د دښمنانو وژل کېږي
او د دې صفا صفا دغه مطلب وُ
چي که دا کبلے د دهٔ تر راتګ مخکي
څوک د ښو او يا د بدو په نيت مړ کړي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو به دَے هم مري په لاس د دښمنانو
خوري به تېغ پر سينه پاس د دښمنانو

❊ ❊ ❊

دَے چي جنګ لره روان شو اوس له کوره
نو د دُوی د عقيدې او دين له رويه
د همدې کبلي په سا کي د دهٔ سا وه
دهٔ دا سا د خپلي ښځي په لاس ور کړه
ښځي غوښته دغه ورځ له لويه خدايه
دې خپل زرهٔ وختي وُ بل چا ته ور کړے
تش بدن ئې وُ بندي د دهٔ په لاس کي
اوس وُ وخت چي زړهٔ او تن سره يو ځاى کړي
بس د شپې ئې د کبلي پر غاړه باندي
وه تېره چاړهٔ په پته تېره کړې
او پر غوښو ئې اشنا وُ مبلمه کړے
ناروا يار ئې په غلا وُ مېلمه کړے

❊ ❊ ❊

کبلے ورک شو، بيا د چا په سترګه نهٔ شو
وه مېرمن به ئې د ورځي کور يواځي

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د شپې په حال نې خلک خبر نهٔ وُ
چا و چا به وي شک هم ور باندي کړے
خو د دې په داسي خلکو پروا نهٔ وه
دا اوس وه سترګي په لار و هغه چا ته
چي خبر نې د مېرهٔ د مړيني راوړي
او دا خلاصه شي د بل وادهٔ دپاره
مګر دا خلاصون نې خدای په برخه نهٔ کړ
جنګ چي مات شو او سرتېري را ستانهٔ شول
نو چي دا نې وه د مرګ په هيله ناسته
هغه څوک هم روغ رمټ راغے خپل کور ته
دغه وخت هر طرف زوږ وُ او غوغا وه
چا ماتم کاوهٔ د کور سرے نې مړ وُ
څوک وُ خوښ چي جنګيالے نې ژوندے راغے
خو د دُوی کور په کورونو کي وُ داسي
چي نهٔ زوږ شو پکي پورته او نهٔ شور وُ
عجيبه وارخطائي پکي خوره شوه
وه مېرمن نې وبرېدلې وبرېدلې
د مېرهٔ نې په خبره سر خلاص نهٔ وُ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کبلے هم ور ته په کور کې ښکاره نهٔ شو
سم جواب د هيڅ پوښتنې ئې و نهٔ موند
پاى ئې تُوره پرېږ را و ايسته له تېکي
وارخطا ښځې ته نهٔ وه بله لاره
حال ئې تول و دهٔ ته و وايه له ډاره

* * *

حال چې تول د کور ښځتن ته ور معلوم شو
دې خبرې ته حېران شو چې کبلے ئې
وژل شوے دے او دَے بيا هم ژوندے دے
د دا هسې حېرانتيا په دې شېبه کې
ور ته هره عقيده درواغ ښکاره شوه
دين، مذهب او ديني مشر په دا وخت کې
درواغجن وو په نظر کې د دهٔ واړه
او تر تولو د ناوړين خبره دا وه
چې د دهٔ پت او غېرت وُ داغي شوي
دغه تاوُ ئې وينه داسي ايشَوله
لکه اور چې ئې په رګ رګ کې بهيږي
د دا هسې جوش په حال کې ئې په تُوره

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر د خپلي ښځي ښل کړ له بدنه
د هغې د وينو پورته شوې څلکي
او دے و ووت چي په خپله تېره تُوره
د ښځايه عقيدو رېښه هم پرې کړي
او د دې ځاى د ديني مشر په وينه
کړي خبره د همېش دپاره سپينه

✻ ✻ ✻

په لتون چي ئې دَے تُوره په لاس و ووت
ديني مشر وُ لا مخکي غورېدلے
او ايستلے ئې وُ ځان د دهٔ له مخه
چي ئې دغه سرے کښېي نهٔ ووت په ګوتو
نو په خپل هغه دښمن پسې روان شو
چي په ژوند کي ئې د دهٔ پت او غېرت ته
وُ په بد او په خيرن نظر کتلي
خو هغه بيا د بدی په چل ښه پوه وُ
داسي تُوره ئې په کور کي تل ساتله
چي په زهرو کي به وه ښه ايشېدلې
نن ئې هم په دغه رنګه توره تُوره

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون بلوتیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګ له دهٔ سره تر ډېره پوري و کړ
او آخر ئې په داغه تُوره زخمي کړ
ور نزدې ئې وازي خلُې ته د مرګي کړ

❋ ❋ ❋

اوس چي دَے د مرګي ژامو ته روان وُ
ديني مشر وُ خپل ځان را رسولے
دا وخت سر ته د دهٔ ناست وُ او ويَل ئې
چي زموږ پر عقيده او پر دين باندي
تا ببخايه هسي شک وُ څرګند کړے
ستا کبلے چي ستا تر شا وُ وژل شوے
نو زموږ له عقيدو سره سم ته هم
دا ئې مرې آخر د خپل دښمن له لاسه
دهٔ هم و منله دغه تېروتنه
توبه ګاره شو د ټولو خلکو مخته
وُ په دې توبه له حده زيات خوشحاله
او ويَل ئې دا دُنيا مي شوه خرابه
خو هغه دُنيا مي دا ده په امان شوه
چي آخره خاتمه مي پر ايمان شوه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

❋ ❋ ❋

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعِر

پر مېدان باندي د برخو وېش روان وُ
يو به بل پسې را تلل ور ته وګړي
پر خپل وار باندي به هريو ور پر مخ شو
ور ښکاره به ئې وېشونکي ته کړه تُوره
او هغه به خپله برخه په لاس ور کړه
دهٔ به واخسته او و به ووت له مخه
ژر تر ژره به ئې ځای بل ته ور پرېښوو
په دا حال کي د وېشونکي مخته راغے
يو سړے او خپله برخه ئې طلب کړه
دهٔ ویَل ور ته چي تُوره دي ده چرته
هغه ژبه ور ښکاره کړله چي دا ده
ماته کړې ما په دې د دښمن ملا ده

✲ ✲ ✲

د وېشونکي چي تر غوږ شوه دا خبره
پام ئې تول د دا سړي خوا ته ور واوښت

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ور ته و نې کتل پورته او هم کښته
ښې لستوڼې نې خالي ور ته ښکاره شو
حېرت يووړ چي دا لاس نې ولي نشته
خو بيا پوه شو چي همدا هغه سړے دے
چي د جنګ په وخت په مخ مخ کي روان وُ
چلوله نې تېره روښانه تُوره
مور د ډېرو دښمنانو نې کړه بُوره
پای پر دهٔ هم برابر د چا ګُزار شو
دې ګُزار نې ښے لاس داسي ور قلم کړ
چي له تُوري سره يو ځای لاندي و لوېد
دے کرياب شو نور نې جنګ کولای نهٔ شو
په دې لته شو چي ځان و باسي شا ته
چي را و ووت نو د خپل لښکر په پای کي
خپلو هغو جنګيالو ته مخامخ شو
چي وه دلته يوه چار ور سپارل شوې
هغه دا چي کوم وګړے چي له جنګه
پر شا را شي، لتوي د تېښتي لاره
دُوی دي سر د هغه و وهي په تُوره

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چي دَے په نظر ورغے نو واړه
لکه وږي زمري هسي پرېږ ور مات شول
دا ئې غوښت چي ککرى د دهٔ قلم کړي
دهٔ بې لاسه وږه کړه ور ته را مخته
او وېَل ئې چي ما لاس دے قربان کړے
نور که جنګ کوم په څهٔ به ئې کومه
دُوى وېَل ور ته چي کيڼ لاس خو دي روغ دے
په دا کيڼ لاس پر دښمن کوه وارونه
چي کوم وخت دغه هم ښل شي له بدنه
نو بيا خُلهٔ لرې له خُلې څخه کار واخله
ور توکه د دښمنانو پر مخ لاړي
چي دي خلاصي شي د خداى په مخکي غاړي

✻ ✻ ✻

د سرتېرو د وينا په اورېدلو
دې سري ته خپله خُلهٔ شوله ور يادہ
ژر ئې و وېَل له ځانه سره داسي
چي په خُلهٔ کي خو يواځي لاړي نهٔ وي
چي سرے به ئې توکي پر دښمنانو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دي لاړو سره ژبه هم پرته ده
دغه ژبه په رښتيا هم د کار شے ده
بيا په تبره چي سَرے يو بنۀ شاعر وي
او خداى دروند او خوږ آواز هم وي ور کړے
بس بيا ژر دغه شاعر هغه بل اور ته
شو ور سم چي د ميدان په يَوۀ گوټ کي
پکي اوسپني ځۀ خلکو تودَولي
دۀ د خپلي وږې زخم کړ ور مخته
هغو کښېښووه سره اوسپنه ورباندي
لوگے پورته شو او غوښه ئې د زخم
شوه پخه داسي چي وينه ئې شوه بنده
که هر څو په دي د دۀ خوږ او دردونه
بېخي زيات شول او دَے ډېر زيات په عذاب شو
خو بيا هم بېرته په جنگ باندي ور گډ شو
او دا ځل ئې کار له تُوري سره نۀ وُ
گُزارونه ئې کول په خپله ژبه
چي کتل به دي نو دلته به ولاړ وُ
تا به ستړکي لا هم نۀ وي رېولي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون بولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهٔ به هلته بیا خپل ځان وُ رسولے
اوس به وُ د خپل لښکر پر یَوه څنډه
اوس دستي به ئې وُ بلي ته راغلے
په دې شان به له یَوهٔ ځایه بل ځای ته
د برېښنا په ګام هغه رساوهٔ ځان خپل
او په مست غوندي آواز به ئې ویله
د مېړاني او د ننګ داسي سندره
چي د خپل لښکر سرتېري ئې تول مست کړل
نوے توان ئې په لاسونو کي پېدا شو
خپلو تُورو ته ئې دا رنګه زور ورکړ
چي درَبے او خرپَهار ئې په خپل کور کي
د دښمن خوندو او مندو اورېدای شو
دغه هسي ګُزارونو ته تینګ نهٔ شول
دښمنانو و کړه تېښته او یا مړهٔ شول

✲ ✲ ✲

د دښمن تر دغه هسي تېښته وروسته
طبیبان د دُوی تر دېرو شپو لګیا وو
د تپیانو په دارو او په درملو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دا وروسته را طلب شول تول سرتېري
هغه ځای ته چي وُ وېش پکي د برخو
دغه وېش د هغه مال وُ چي په جنګ کي
د ولجې په رنګ وُ دُوی تر لاسه کړے
او د تُورو پر سر باندي په دې ځای کي
دا وخت تول په جنګياليو کي وېشل وُ
بيا چي کله دغه کار د وېش روان شو
يو په بل پسې را تلل ور ته سرتېري
پر خپل وار باندي به هر يو ور پر مخ شو
ور ښکاره به نې وېشونکي ته کړه تُوره
او هغه به خپله برخه په لاس ور کړه
پای شاعر ته هم وار ورغے او دَے هم
شو ور وړاندي خو پر ځای باندي د تُوري
وېش کوونکي ته ور وړاندي کړه دهٔ ژبه
او ويَل نې چي همدا ده زما تُوره
ما په دې د روغ لښکر مور کړه ور بُوره

✲ ✲ ✲

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لعلونه او سکروټي

چي ئې هسک سرونه څان ته وو ټيټ کړي
چي ئې ډېر تاجونه وو په زور راوړي
چي ئې شنهٔ زمري ترل په وامهٔ پړي
پاى هغه باچا هم و ترله کده
له جهانه ئې کړې پټې خپلې سترګي
يوه لويه باچهي ئې په ميراث کې
تر شا پرېښووه د هغه زوى دپاره
چي راغلے وُ پر نوې ځواني باندي
په دې سم نهٔ و خبر چي باچا څهٔ وي
په سينه کي ئې وي کانړے او که زړهٔ وي

* * *

چي دا ځوان باچا په دې خبره پوه کړي
چي پر مخ باندي به څهٔ کول په کار وي
نو وزير ئې ور ته دا قصه کوله
چي يو وخت د شنې ويالې رونو اوبو کړ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فرعون باچا محل ته ور دننه
یو سندوخ چي پکي پروت نښکلے ماشوم ؤ
باچا پوه نهٔ شو چي دا له کومه راغے
خو د ښځي ئې ډېر خوښ شو او هغې بیا
باچا هم په دې راضي کړ چي دا لوی کړي
زوی ئې نهٔ دے خو په شان به ئې د زوی کړي

* * *

وزیر زیاته کړه چي دا هلک اوبو ته
خپلي مور ؤ له دې ویری غورځولے
چي فرعون باچا ته خپلو نجومیانو
وو ویلي چي ډېر ژر به ستا په ښار کي
یو هلک په اسرائیلو کي پېدا شي
!: هلک به آخر ستا تر سر تېرېږي
دې خبري فرعون و وېراوهٔ دومره
چي ئې و ګمارل خپل سري و دې ته
چي هر ځای چي د یعقوب په اولاده کي
هلک زېږي هغه وژني بې له ځنډه
داسي ډېر هلکان و تېغ ته مخامخ شول

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هلک به هم حساب دا وخت په مړهٔ وای
غورځولے که نې مور اوبو ته نهٔ وای

* * *

هغه خوان باچا وُ غور ور ته نیولے
وزیر بوتله قصه نوره مخ په وړاندې
او ویل نې چې فرعون په ناز او مینه
یوه ورځ دغه هلک په غېږ کې واخست
او هلک په دغه وخت کې خپل لاسونه
په غوته کړل ور اوږدهٔ د دهٔ و مخ ته
او راتینګ نې کړ د ږیرې تر وېښتانو
دې خبرې باچا وَ وېراوهٔ دومره
چې ویَل نې دا هلک هغه هلک دے
چې و ما ته نجومیانو وُ ښوولے
دا که پاته شو ژوندے نو ما به وژنی
زهٔ نې سر کوتم او خان ترې خلاصومه
خو رانې ور ته ویَل دا یو ماشوم دے
ماشومان خو بس همدغه رنګه کاندي
هغوی غورځوي را غورځوي لاسونه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي هر څهٔ په لاس ور ځي هغه را نيسي
سمه نهٔ ده چي سرے ني په دا نيسي

✲ ✲ ✲

هغه ځوان باچا ؤ غوږ ور ته نيولے
د وزير قصه ني اوريده په غور
چي وئل ني د راني په دې خبرو
د فرعون په درزا شوے زړگے نهٔ شو
د پخوا په شاني بيرته پر کراره
هغه غوښت چي ازميښت پخپله و کړي
د ماشوم مخته ني کښېښوول دوه تاله
په يَوهٔ تال کي پراتهٔ تک سرهٔ غمي وو
او دا بل ډک ؤ د اور له سرو سکروټو
ماشوم تک سرهٔ غمي پريښوول او لاس ني
د سکروټو تال ته وا چاوهٔ په بيړه
په موټهٔ کي ني سکروټه کړه را پورته
په يَوهٔ آن کي ني خُلې ته کړه دننه
چي ني و داغله داسي خپله ژبه
نرۍ ګوتي ني د لاس کړلې تناکي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو فرعون باچا هم شو ور ته خوشحاله
دا خبره ئې شوه سمه زړهٔ ته تېره
چې د هر ماشوم په رنګه دا هلک هم
هسې غورځوي را غورځوي لاسونه
چې هر څهٔ په لاس ور ځي هغه را نیسې
سمه نه ده چې سرے ئې په دا نیسي

❊ ❊ ❊

ځوان باچا ئې وُ وېنا ته غوږ نیولے
او وزیر ور ته ګویا وُ په دې توګه
چې فرعون باچا چې کوم آزمېښت ر کړ
هغه و نهٔ نیو هیڅ خای د دهٔ دپاره
کوم هلک چې دهٔ ژوندے په کور کې پرېښوو
هغه لوی شو او هم دهٔ ته موسیٰ جوړ شو
د دهٔ خلهٔ ئې پای په ختو کړه ور ډکه
او لاهو ئې په څپو د شنهٔ درباب کړ
مګر نورو باچهانو له دې پېښې
دا چل زده کړ چې موسیٰ څنګه معلوم کړي
نو چې ته هم اوس له خېره خدای باچا کړې

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ به هم و وینې ژر داسي وګړي
چي ستا ږیري ته در اچوي لاسونه
داسي خلک له تا هم آزمویل غواړي
په لعلونو او د اور په سرو سکروټو
خوک چي و نهٔ کړي لعلونو ته کتنه
لاس سکروټو ته ور واچوي په خوښه
او عذاب کاندي قبول نو په دې پوه شه
چي بل نهٔ دے بس همدغه ستا موسی دے
تر دې وړاندي چي د دهٔ وار شي له مخه
او تا ستا د وینې سین ته ور غوځار کړي
تهٔ ئې و وهه سر، ځان ور خني خلاص کړه
مګر چرته که په دې خبره پوه شوې
چي لعلونه قبلوي او سرهٔ زر اخلي
بیا نو دې ته ارتیا نشته چي آواز ئې
د تېرې تورې په زور باندي ور بند کړې
وازه خلهٔ ور دکوه په سرو لعلونو
دواړې شوندي ور ګنډه په تار د زرو
توره نهٔ غواړي دا کار دے کار د زرو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر مځکه پروت زړګے

سپیني تُوري وې په سرو وینو لړلي
او پسې وې د وګړو په سرونو
د دې تولو تُورو شا ته یو یو لاس وُ
دغه تول لاسونه وو د هغو خلکو
چي نادر ترې خپل لښکر وُ تیار کړے
او په زور د دغه هسي لُوی لښکر نې
د ډیلي ښار په اسانه وُ نیولے
د ډیلي ښار هسي عام غوندي ښار نهٔ وُ
دا د تول هندوستان زړهٔ وُ او دا زړهٔ نن
تبرهٔ تبغ ته مخامخ وُ په دې توګه
چي نادر خپل دې خروړي شان لښکر ته
امر کړے وُ چي خور شي په دا ښار کي
په وژنه او لوټنه کړي لاس پوري
له زړسویه په هیڅ حال کي کار وا نهٔ خلي
د ښاریانو په سرونو و کړي لوبي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه خلک تول په منډو باندي سر ؤ
پر وړو ني خپل سرونه وو اخستي
ځغلول ني کله دلته کله هلته
لښکريان تُوره په لاس ور پسې ځغاستل
يو به ورغے له دې اړخه ورباندي
بل به راغے پرې له هاغي خوا په منډه
د ښار خلک وو د تُورو په ګرداب کي
پر چا باندي به له وړاندي ګُزار و شو
د چا سر به لاړ د ختي له طرفه
په سرو وينو شوې کوځې او لاري ډکي
لور په لور پراتۀ وو مړي مړي مړي
ديوالونه په سرو وينو وو لړلي
د سېلاب په رنګه وېره بهېدله
وو اخستي ني له ځانه سره خلک
هر وګړے ؤ د ځان بدي اخستے
ياد ني نۀ ؤ هيڅ شے هم له ځانه پرته
خو د دغي ځان ځانۍ په وخت هم دلته
يَوه مور دا رنګه وه چي ځان ني هېر ؤ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه د خپل ماشوم زوی غم په مخه کړې
دا ماشوم ئې وُ په خوا پورې نیولے
تله په منډه کله وروسته کله وړاندې
تېرو تورو خلې په خلکو لګولې
خو تر اوسه پورې دې یا د دې زوی ته
د هیڅ تورې څوکه نهٔ وه رسېدلې
په دې حال کې غوغا زیاته شوه، زور ډېر شو
دغه مور چې وه پر مخ پکې روانه
هغه خلک تول پر شا داسې راغبرګ شول
لکه مخته چې ئې لویه پوله ور شي
او اوبهٔ ببرته پر شا باندې را ډب کړي
دغه پوله، دا چې خلک ئې را تم کړل
دا پخپله وُ نادر چې په دا وخت کې
لکه قهر د خدای هلته را څرګند شو
په سرو وینو سره نېزه ئې وه په لاس کې
د ګرداب رنګه ئې خُلهٔ وه په خګ ډکه
بې زړسویه لښکریان ور سره ملهٔ وو
لړزوونکې غوندې چیغې ئې وهلې

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

را ایسته به نې نېزه له یوهٔ تنه
په وجود به ئې د بل کس ښخوله
هر طرف چینې د وینو خوټکېدلې
د دې مور چې باندې و لګېدې سترګې
په لیدو ئې دومره زیاته وارخطا شوه
چې ماشوم ئې له لاسونو داسې ولوېد
لکه زړهٔ چې ئې دا وخت د نادر مخته
له کوګله وې پر مځکه را لوېدلے
دا پر مځکه پروت زړګے چې نادر ولید
د نېزې څوکه ئې کړله پکې ښخه
کړ ور پورته ئې د مور غېږې ته داسې
لکه دے چې دا لوېدلے زړګے بېرته
په کوګل کې د هغې اینبوول غواړي
دا ئې و کړل او په قهر مخته تېر شو
دا ماشوم، دغه زړګے د دې ښوزلې
دا د دې په غېږ کې دا رنګه شو پاته
لکه چرته چې ویشتلے مرغهٔ ړبې
دې د درد په دغه حال کې ویل خدای ته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي که ته رښتیا خوب نهٔ لرې او وینې نې
نادر وینې نو بیا ولې داسي چپ ئې؟
خو جواب د دې پوښتني نې وا نهٔ وریډ
او په دې خبره هیڅ خبره نه شوه
چي وینې خدای ده په راتلونکې زمانه کي
د عبرت یوه دا رنګه ورځ هم ابښي
چي د دې زوی چي نې وُ په تبغ پېیلے
شي هغه نادر پر خپل زوی بد ګمانه
او په جبر د هغه له ځوانه مخه
سترګي و باسي د تبغ په تېره څوکه
چي پرې اوښکي لا هم نهٔ وې څڅېدلي
پر هغه ګرېوان نې وینې شي رواني
جابر پلار چي د زوی دې وینو ته خیر شي
زړهٔ ئې وکړي سوي خړیکي او دے پوه شي
چي خنجر نې په خپل زړهٔ کي دے وهلے
چي ایستې به نې د نورو خلکو سترګي
نو رښا د دهٔ د کسو زیاتېدله
خو د زوی په وار نې دید د دوارو سترګو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي تت شي چي په خپل او په پردي کي
زياتي فرق کول د دهٔ دپاره گران شي

شي پر خپلو خلکو باندي بد گُمانه
چي وهلې ني د دهٔ دپاره تُوري

دغه هسي ډېر لاسونه چي قلم کړي
نو خپل خلک بيا له دهٔ واړه په ډار وي

او دَے هم له هغو وېري وي اخستے
مخ د هغو تُورو واوړي د دهٔ خوا ته

چي په زور ني دهٔ نيول ياغي ملکونه
يود شپه له دغو تُورو يَوه تُوره

د دهٔ خلک کړي د دهٔ په تن کي ښخه
خپل ورارهٔ ني ور ته ناخي، ور ته خاندي

چي د دهٔ پرېکړے سر شي ور ته وړاندي

* * *

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوومه گُنبده

د باچا مخته دا وخت وې شپږ گُنبدي
په دې شپږو کې پنځهٔ وې یو مخ بندي
لار له هیڅ یَوهٔ طرفه ور ته نهٔ وه
خو شپږمي ته سَرے ننوتَے شو
دې لرله یَوه لار او له دې لاري
اوس باچا کرار کرار شو ور دننه
دا چې دَے شو ور دننه، دا گُنبده
وه د دهٔ د باچهی پوره همزولې
وُ تاداو نې هغه ورځ اینبوول شوے
چې د خپل پلار پر ځاى دَے وُ باچا شوے
زور وُ تللے او خلمے وُ باچا شوے

✲ ✲ ✲

چې د پلار پرځاى خلمے وُ باچا شوے
نو هغه لره د تول اولس له پیغلو
وې-په چان پنځهٔ رانی را ایستل شوي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د دهٔ په ویږ او لُوی غوندی محل کي
د دې هري رانۍ ځان لره خپل ځای وُ
همداغه رنګه د هري رانۍ وار وُ
پر خپل وار به نې خلمے باچا مبلمه وُ
په پنځهٔ شپې کي به هري یوې یو ځل
تېروله شپه د خپل څښتن په غېږ کي
تر پنځو کلو به دا تړون روان وُ
له دا پس به چاڼ شوې نوري پنځهٔ پېغلې
ځلبدونکي لکه ستوري پنځهٔ پېغلي

✲ ✲ ✲

چي د پلار پر ځای خلمے وُ باچا شوے
او هغه لره د تول اولس له پېغلو
وې په چاڼ پنځهٔ رانۍ را ایستل شوي
دغه وخت نو هر چا دا رنګه ګنله
لکه ګرځ چي د زړتیا وي لري شوے
پر هر شي باندي وي بیا ځواني راغلې
تر پخوا هر ژوندے سرے زیات ژوندے وي
دا په دا چي د دې خلکو عقیده وه

(WWW.KITABTOON.COM) کـتـابـتـون ټـولـیـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي په دې جهان کې ژوند په خپل هر رنګ کې
د باچا له زوره زور او قوت اخلي
چي باچا په بدن روغ، په وجود ځوان وي
زور ئې ډېر وي هم په مېنو هم په ملا کي
د پنځو سنځو اړتیا پوره کوي شي
او لګیا وي همېشه پوره کوي ئې
بیا نو مځکه زیاتي وچه نهٔ پاتېږي
برالبه کېږي په بیا بیا او ځني زېږي
تاندي ونې، زرغونه وابنهٔ او بوټي
که مرغان وي په هوا کي، که ځاروي وي
یا د مځکي پر مخ نور نور ځناور وي
د باچا د ملا د زور له برکته
شمبر د ټولو ورځ په ورځ وي مخ په وده
د انسان مېږ او مروند له زوره ډک وي
هر ماشوم چي راځي دلته دې نړۍ ته
هم خواکمن وي په بدن هم جوړ او روغ وي
مګر کوم وخت چي باچا د دغې خاورې
شي ناروغه یا ئې مخه شي زړتیا ته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وجود توان نې ورو ورو په کمېدو شي
نهٔ نې غړي د بدن وي هغه رنګه
نهٔ نې وي هغسې زور په ملا کې پاته
ور سره نو په وطن کې هم ډېر زغرده
د زوال نخښې څرګندې شي هر لور ته
لاندې درومې، هیڅ شے نهٔ ځي مخ په پورته

✿ ✿ ✿

چې د پلار پر ځاى خلمے ؤ باچا شوے
او له زوره نې تر ډېره وخته پورې
په وطن کې هر شي زور او قوت اخست
خو آخر دغه باچا هم یو انسان ؤ
او انسان پر یوهٔ حال پاتېداى نهٔ شي
د ځوانۍ ډېوه د دهٔ هم شوه پاى ته
هغه زور نې پاته نهٔ ؤ اوس په ملا کې
چې اړتیا د پنځو بنځو ور پوره کړي
چې په دغه کمزورۍ نې رانۍ پوه شوې
نو له دود او له رواجه سره سم نې
پټ په پټه سرداران پاندې خبر کړل

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه کار اوس سردارانو ته شو پاته
چي ژر و ژغوري وطن له دې زواله
او هغو هم يَوه ورځ د خوب په حال کي
پر باچا باندي يو سپين څادر هوار کړ
چي را ويښ شو او دا سپين څادر ني وليد
باچا پوه شو چي بس قام قرباني غواړي
او د دغي قرباني لاره وه تللې
پر طرف باندي د هغو شنو ګُنبدو
چي پنځهٔ ني وې يو مخ بندي ولاړي
لار له هيځ يَوهٔ طرفه ور ته نهٔ وه
خو شپږمي ته سرے ننوتے شو
يَوه لاره ور ته وه اوْ له دې لاري
باچا شو دغي ګُنبدي ته دننه
په ګُنبده کي وه ښکلې پېغله ناسته
د هغې پر ختګانهٔ ني خپل سر کښېښوو
او د تل دپاره لاره د ګُنبدي
سردارانو کړله کلکه پسي بنده
د خپل پلار او هم د خپلو نيکهٔ ګانو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شان دَے هم ژوندے و سپارل شو مرګ ته
او اولس ئې ځلمي زُوی ته پر سر باندي
تاج ور کښېښوو او پنځهٔ ښکلي رانی ئې
د اولس له پېغلو کړې ور لره غوره
خوشحالي شوه او هر چا داسي ګڼله
لکه ګرځ چي د زړتیا وي لري شوے
پر هر شي باندي وي بیا ځواني راغلې
تر پخوا هر ژوندے سرے زیات ژوندے وي
جشن جوړ وُ، لوی و کم په ګډا سر وُ
په دا شور، په دا غوغا او په دا زوږ کي
شپږ ګُنبدي یو طرف ته وې ولاړي
دغه شپږ ګُنبدي شپږ واړه وې بندي
لار له هیڅ یَوهٔ طرفه ور ته نهٔ وه
او اوومه ئې په خوا کي جوړېدله
دې اوومي ته ئې لاره وه پرې ایښې
دا ئې هم د چا دپاره وه پرې ایښې

* * *

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جنت اوبهٔ

شاځلمیو چلولې خپلې ټُوري
له دښمنه سره جنګ د دُوی روان ؤ
پاکو پېغلو وې اوبهٔ پسې اخستې
اوبَول به نې زخمیان تر خپله وسه
په دا پېغلو کې زهٔ هم وم یَوه پېغله
او له دُوی سره په دغه کار وم بوخته
چې آواز یَوهٔ زخمي را پسې وکړ
هغه غوښتلې اوبهٔ، زهٔ شوم ور غبرګه
په چاګله کې مې وې څهٔ اوبهٔ پاته
دا اوبهٔ مې دغه تږي لره ور وړې
او چاګله مې ور پورته کړله خُلې ته
دهٔ لا خپلې وچې شونډې ایښې نهٔ وې
د چاګلې پر خُله باندې چې تر غوږ نې
شو آواز د یَوهٔ بل زخمي ملګري
هغهٔ هم غوښتې اوبهٔ، ستونې نې وچ ؤ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهٔ، ژر شونډي له چاګلي کړلې پورته
او وېل ئې چي تهٔ ما دغسي پرېږده
دغه بل زخمي تر ما هم تږے ښکاري
ستا اوبهٔ دي ښځي لړي، تهٔ دا ور وړه
د دې تږي او خوږمن وږور کار ور و کړه
ما هم و منله ژر دغه خبره
دَے مي پرېښوو پر خپل ځای باندي دغسي
او اوبهٔ مي دويم تږي لره ور وړې
مګر هلته هم داغه رنګه چل و شو
دا خبره بس همداسي اورېدېدله
کوم زخمي ته چي به ما اوبهٔ کړې وړاندي
هغه وخت به د بل تږي آواز راغے
دا چي ما به وې اوبهٔ ور ته نيولي
دې به و وېل تهٔ ما دغسي پرېږده
دغه بل وږور تر ما زيات تږے ښکارېږي
دا اوبهٔ ور وړه هغه باندي اوبهٔ کړه
په دې توګه به يوهٔ زخمي له ځانه
زهٔ ليږلمه د بل زخمي و خوا ته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې رنګه به اوبهٔ په لاس زهٔ تلمه
له یَوهٔ ترِیه د بل ترِي طرف ته
تر دې حده چې اووم سرِي ته راغلم
خو د دې سرِي تر وچو شوندو پورې
لا ما څاڅکے اوبهٔ نهٔ وې رسولې
چې د شا له خوا یو چا زما له لاسه
د اوبو چاګله و ایسته په زوره
ما چې څه رنګه ور واړولې سترګې
نو په وړاندې مې ولاړ یو ښکلے ځوان وُ
خدای ور کړې وه پیاورې دنګه ونه
شنهٔ زمرې نې ډارولای شول په سترګو
د مېړانې نښانې ئې ښکارېدلې
له تندیه، له کړو وړو، له مړوندونو
چې ئې سارے چرته ما لیدلے نهٔ وُ
پر دا هسې یوهٔ آس باندې دَے سپور وُ
په ښې لاس کې ئې وه تکه سپینه تُوره
په کیڼ لاس ئې کړه چاګله پر سر پورته
په چاګله کې چې هر څومره اوبهٔ وې

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پښتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په يَوه ايندهٔ ني تېري کړې تر ستوني
کړه چاګله نې را تسه بېرته ما ته
د اوبو پکې يو غرپ هم نهٔ وُ پاته

✲ ✲ ✲

چې چاګله بېرته راغله زما مخته
ما په خير خير ور ته و کتل او بيا مې
مخ را واړاوهٔ چتک هغه زخمي ته
چې له تنه نې سرې وينې وې رواني
او څهره نې تکه زېړه وه آونبتې
پر وجود نې تېرېدې څپې د خوړو
په سينه کې نې سور اور له تندې بل وُ
په ارمان نې د اوبو رېږدې شونډې
زما زړهٔ دې نندارې په اور کباب کړ
او په قهر مې ور واړولې سترګې
يو ځل بيا هغه پياوړي شا ځلمي ته
چې په زور نې وې اوبهٔ له ما اخستې
او هغه هم خپلې سترګې برابرې
کړې زما پر سترګو باندې او ويَل نې

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي و ما ته داسي مهٔ ګوره په کرکه
دا زخمي چي پروت دے ستا د سترګو مخته
تر دهٔ زهٔ د دې اوبو وم زيات حقداره
کشولمه د مرګ و خلې ته تندي
دغه تنده مي وه داسي په سينه کي
لکه غشے د دښمن چي پکي ښخ وي
دغه غشے اوس زما له سينې و ووت
زياتي روغ يم پر وجود مي زخم نشته
ګډېدلاى شمه ببرته د جنګ اور ته
او کېداى شي چي په زور د خپلي تُوري
د دا خپلو جنګياليو خوا درنه کړم
خو دا کوم زخمي چي ستا و مخته پروت دے
له زخمونو ئې بهيږي تودېويني
دَے خو هسي هم وتلے دے له کاره
پر وجود ئې غرونه غرونه خوږ پراتهٔ دي
په دې خوږو که د لږ ساعت دپاره
شي خواري د دغه تندي هم ورکړم
دَے دي دغه خواري و زغمي په نره

(WWW.KITABTOON.COM) كتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو شپې وروسته چي سا شي تر دۀ تېره
بل جهان ته د دنيا تر پُوله واوړي
د جنت اوبۀ به حوري ور ته راوړي

* * *

ما چي واورېدې د ځوان دغه خبري
شوم غوږ غوږ ور ته او هر څۀ را نه هېر شول
تر هغو چي يو ځل بيا دۀ و خپل آس ته
پونده ور کړه او ور ګډ شو د جنګ اور ته
چي ور ګډ شو نو زۀ بېرته شوم را وېښه
د رڼو سترګو له دغه درانۀ خوبه
او چاګله مي په ورو ورو کړه را پورته
دوارې شونډې مي په مينه ور نژدې کړې
د چاګلې هغه خُلۀ مي په ناز ښکل کړه
چي وې شونډي ښکلي ځوان ور باندي ايښي
خومره خوږ وُ خدايه دغه خوب د ويښې

* * *

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه مرږي

قبر یو تیارېدهٔ او مرږي دوه وو
مرږي دوه وو او په وینو دواړه سرهٔ وو
دا یَوهٔ ته کتل خلکو لږ په کرکه
د دا بل نې درناوَے کاوهٔ او تولو
دا ویَل په درناوي دا سَرے ارزي
دَے په نره په دښمن پسې وُ تللے
ککری به نې ترې کور ته وای را وړې
که تکي ور سره خپلو نهٔ وای کړې

❊ ❊ ❊

دا سرے، دا چي کېده نې اوس ستاینه
دهٔ یو خو ورځي له مخه وه را وړې
هغه ناوې چي د دهٔ د زړهٔ توته وه
خو د زړهٔ له دې توتې سره دَے دلته
دا مهال پاته کېدای نهٔ شو تر ډېره
وُـروان په خپل دښمن پسي له کوره

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نې سر له خپله ځانه سره راوړي
خو تر تګ وړاندې يو دود پوره کول ؤ
دود ؤ دا چې د دې خلکو عقيده وه
چې سړے چې د دښمن پر طرف باندې
په دې نيت وزي چې جنګ ور سره وکړي
نو کوم غشي چې نې وي پسې اخستي
په هغو کې دې يو بنهٔ غشے کړې غوره
او په کور کې دې د دغه غشي څوکه
د يو چا د تن په غوښه کې کړي ښخه
د دې زخم د دارو درملو کار دي
د خپل کور نورو وګړو ته ور پرېږدي
دے دې واخلي په دښمن پسې دا غشے
او دا غشے، دا چې خوند نې دے کتلے
د انسان د تن د سرې او خوږې غوښې
دا چې کله پر دښمن باندې ور خلاص شي
د هغه غوښې ته سم رسوي ځان خپل
کېداى نهٔ شي چې خطا کاندې نښان خپل

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي تر تنګ وړاندي دا دود پوره کول ؤ
نو په دا دې سړي غوښت چي ژر تر ژره
په خپل کور کي د خپل غښي خوکه سره کړي
د يو چا د تن په سره او خوږه وينه
خو دې کار ته چا ځان نۀ شو تينګولای
پای د دۀ ښايسته ناوې دۀ ته راغله
او ويَل ئې ستا دښمن غواړم چي ورک شي
د دا کار دپاره يم دې ته تياره
چي دا غشے دي زما په زړۀ کي ښخ کړې
د زړګي په وينه ژبه ور خوږه کړې
چي يو ځل ئې د دې ويني خوند تر خُلۀ شي
له دا پس چي ئې پر چا باندي ور خلاص کړې
دَے به زړۀ ته د هغه رسوي ځان خپل
کېدای نۀ شي چي خطا کاندي نښان خپل

❊ ❊ ❊

چي ئې واورېده د ناوي دا خبره
دا سړے بې اندازې زيات شو خوشحاله
په زړګي خو ئې و نۀ لاړۀ هيڅ کار هم

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ورانهٔ نې د هغې غشے ور ښخ کړ
د دې غشي چي په وينو خُلهٔ خوره شوه
هله دهٔ له خپله ځانه سره واخست
ژر د خپل دښمن په ښکار پسې روان شو
د مېړاني په لُوی کار پسې روان شو
چي د دهٔ د زړهٔ توته وه هغه ناوې
د ورانهٔ له دغه زخمه سره دلته
تر شا پاته شوه په کور او په کالهٔ کي
د دې کور، د دې کالهٔ او د دې سيمي
خلک وو په دې باور چي په امان وي
جنګيالے د جنګ په وخت تر هغو پوري
چي نې ښځه وفاداره وي په کور کي
کوم سړے چي په دښمن پسې وي تللے
خپله ښځه نې په کور کي وي پرې ايښې
که دا ښځه دغه وخت خيانت و کړي
د پردي سړي لاس پرېږدي و خپل ځان ته
نو مېړهٔ به نې اورمرو په جنګ کي
وژل کيږي د دښمن په ګُزارونو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوتل کېږي به ئې تن په ګزارونو

* * *

دا سرے چې د دښمن په ښکار روان وُ
نو تر شا ور پسې پاته وه په کور کې
فرشتې غوندې سپېځلې پاکه ښځه
او هم دغسې يو غشے ور سره وُ
چې په څوکه کې ئې مرګ د دښمن پروت وُ
د دا هسې نېکمرغۍ په مهال دهٔ ته
په څرګنده توګه هيڅ خطر هم نهٔ وُ
مګر کله چې دښمن ته مخامخ شو
هغه وخت ئې نهٔ دا خپل غشے په کار شو
نهٔ ئې ورغله په ښه وفا د ښځې
د دښمن له لاسه ژر په وينو رنګ شو
دغه جنګ د دهٔ د ژوند آخري جنګ شو

* * *

چې دا جنګ د دې سړي آخري جنګ شو
او د دهٔ مړے ئې سور په وينو راوړ
نو دا چيغه شوه له هرې خوا را پورته

کـتـابـتـون ټـولـنـه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د دۀ بنايسته ناوې بېوفا ده
دَے چي کله په دښمن پسې ؤ تللے
هغې ځان ته د بل چا لاس دے پرې اېښے
څکه سر دغه غريب و خوړ په جنګ کي
د داهسي کار سزا په کانو مرګ ده
خو تر داسي مرګ ئې وړاندي دا حق هم شته
چي وروستے ارمان ئې موړ سم ور پوره کړو
او د دې وروستے ارمان بل څۀ کېداے شو
بې له دې چي په کوتلي سر دا کله
د ړندو او د کنو له دنيا درومي
نو شي کوزه له خاوند سره ملګرې
يوۀ قبر ته او کور د دواړو يو شي
دا سبب ؤ چي کوم وخت په درنو کانو
خلکو و وژله دا مظلومه ښځه
د دې مړے ئې هم هغه ځاى ته راوړ
چي ؤ پروت پکي د دې د ښتن مړے
اوس ئې دلته لوى و کم په ننداره وو
قبر يو تيارېدۀ او مړي دوه وو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاروَے

را روان ؤ لاروَے له لري ځايه
را پرېږ کړې ني وه ډېره لويه لاره
د دا کوم مزل په ګرځ چي ني مخ پټ ؤ
دا د دهٔ لومړے مزل نهٔ ؤ په ژوند کي
نور هم ډېر ؤ ګرځېدلے په جهان کي
وې تر مخ ني تېري شوي ډېري پېښي
خو دا رنګ حېرانوونکې بله پېښه
چرته هم په مخه نهٔ وه ورغلې
لکه دا وخت چي ني ؤ د سترګو مخته
پروت د شنو او د سپېرو کانو په منځ کي
يو باچا په خپلو وينو کي بېهوښه
خادمان ني شا و خوا ور ته ولاړ وو
کتل تولو په مړو سترګو و يو بل ته
يو هم دې ته تيار نهٔ ؤ چي له مځکي
دغه خپل خوږمن باچا کانډي را پورته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تمام اولس بابا ګاندي را پورته

* * *

لاروَے وُ را روان له لري ځايه
خپل مزل ئې واهۀ ورو ورو مخ په وړاندي
چي ئې دغه ننداره مخي ته راغله
دلته و کتل دۀ هر شي ته په غور
په يَوه خبره باندي خو سم پوه شو
چي باچا پر دې غريځه لاره باندي
د آسونو ګاډی وه روانه کړې
ګاډی ده ګوره چي څۀ رنګه اوښتې
دَے ئې دے پر مځکه باندي غورځولے
خو په دې باندي ئې هيڅ هم سر خلاص نۀ شو
چي دا دومره خادمان ور ته ولاړ دي
دې خبري ته دُوی ولي تيار نۀ دي
چي ور و دانګي د خپل بادار کومک ته
کړی په غېږ کي ئې را پورته ژر تر ژره
بيا ئې و رسوي کور ته ژر تر ژره

* * *

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاروَے وُ را روان له لري ځایه
خبر نهٔ وُ چي د دې خلکو په فکر
باچا داسي مبارک او پاک سړے وي
چي تر دهٔ پوري دا نور وګړي واړه
ډېر خیرن او ډېر مترڼ ګنلي کېږي
چي تر څو پوري د دهٔ خپل امر نهٔ وي
تر هغو هیڅوک هم دا کولای نهٔ شي
چي نې پاک او مبارک تن ته لاس ور وړي
که نې ور وړي نو دا وي داسي یو جرم
چي سزا ئې د قانون له رویه مرګ ده
هغه څوک به وژل کېږي په هر حال کي
چي نې ګوتي له باچا سره وي نښتي
که و نهٔ وژل شي ځان په څهٔ چل خلاص کړي
نو د دې سړي سزا به تول اولس ته
ور کوي د آسمانونو باچا داسي
چي راځي به یو ډېر لوی عذاب وربانديي
وي به تول بیا د بلا تر ګزار لاندي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړوے وُ را روان له لري ځایه
په لیدو ئې د دا هسي خادمانو
دواړي سترګي شوې په اور د قهر ډکي
خو په خُلهٔ ئې هیڅ هم و نهٔ ویَل چا ته
چي توبته ئې وه په شا پوري تړلې
له هغې ئې د اوبو پټک را واخست
نور ئې واړه شیان کښېښوول پر مځکه
او په بیړه د باچا خوا ته ور تېر شو
په ډاډه زړهٔ د هغه و سر ته کښېنوست
دغه وخت چي ئې د دوو سترګو په وړاندي
په سرو وینو رنګ دا کومه ننداره وه
دا د دهٔ د ژوند لومړی ننداره نهٔ وه
دهٔ دا رنګه نور هم ډېر څهٔ وو لیدلي
ځکه اوس د دغه خپل پټک په مرسته
په لږ وخت کي په خپل کار کي بریالے شو
په کوښښ د دهٔ باچا په هوښ کي راغے
د دې لُوی اولس بابا په هوښ کي راغے

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاروے له لري ځايه ؤ راغلے
په کومک ئې اوس باچا په هوښ کي راغے
باچا و کتل يَوې او بلي خوا ته
چي ورو ورو ور ته خبره شوه څرگنده
نو ئې وکړ خادمانو ته دا امر
چي ما و رسوئ ژر خپلي مانۍ ته
اجازه چي خادمانو وته و شوه
هغه وخت نو لاروَے دې ته حېران ؤ
چي دا خلک خو تر اوسه تيار نهٔ وو
چي باچا له سپېرو خاورو کړي را پورته
مگر اوس ورباندي دا رنگه کړېږي
لکه تول چي پتنگان د دې څراغ وي
وس کوي چي ژر ئې يوسي خپل محل ته
بيانې بوت لاروَے هم ور سره هلته

✲ ✲ ✲

لاروَے له لري ځايه ؤ راغلے
اوس مبلمه ؤ د باچا په لُوی محل کي
چي زخمونه د باچا د بدن جوړ شول

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو پر دې خبره باندي غور و شو
چي کوم چا چي د باچا بې اجازته
د هغه وجود ته خپل لاس دے ور وړے
دا مهال په کار ده څهٔ ور سره و شي؟
د قانون له رويه وه خبره سپينه
بله هيڅ چاره نې نهٔ وه بې وژلو
چي باچا نې وُ د مرګ له خُلې ژغورلے
د مرګ خُلې ته اوس هغه پوري وهل وُ
پر تخته باندي د دار پورته ولاړ وُ
او زندې نې وه تر غاړي رسېدلې
باچا لاندي وُ ولاړ، ور ته وَيل نې
چي ستا ښهٔ به تر قيامته موږ هېر نهٔ کړو
يو په دا چي زهٔ دي خلاص کړمه له مرګه
بل دا اوس چي دلته تهٔ قرباني کېږې
ستا د دغي قرباني په برکت به
دا خطر شي د دې قام له سره لري
چي راځي به يو ډېر لوی عذاب ور باندي
وي به واړه د بلا تر ګُزار لاندي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو سر په يوهٔ غمي

ماشوم زُوی د هغې کونډې چې خلمے شو
د دې ور شو چې د پلار ميراث خوندي کړي
نو دې مور هغه پېسې په ګوتو ور کړې
چې له پلاره ئې په مرګ وې پاته شوي
پر دې کونډې که هرڅو خوارۍ او لوږې
وې راغلي د کونډتون په دغو شپو کې
دې ور ورے دې پېسو لره لاس نهٔ وُ
وې له ځانه ئې لا هم پټې ساتلي
چې وخت راغے نو يتيم زُوی ئې خبر کړ
د مړهٔ پلار دا امانت ئې په لاس ور کړ

* * *

امانت چې د مړهٔ پلار دغه ځلمي ته
په لاس ورغے، دا وخت نو هغه وخت وُ
چې چنګيز او د هغه درنو لښکرو
وطنونه وُ په مخه ړا اخستي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبَول ئې په سرو وینو اولسونه
دا مهال ئې د دُوی خاوره وه په وړاندې
د دا هسې لُوی لښکر یَوه دسته شوه
یَوه ورځ د دُوي په سیمه هم ور ګډه
او لګیا شوه په لوټلو، په وژلو
په لږ وخت کې ئې سپېرې کړې ډېرې مېنې
چې هر څهٔ په لاس ور تلل هغه د دُوی وو
ډېر مالونه ئې را غونډ کړل لور له لوره
خو له چا سره چې نغدې څهٔ پیسې وې
هغو تولو د دې کوندې د زُوی رنګه
له دښمنه کړله پټه دغه پنګه

* * *

چې له چا ښخه دا پنګه دُوی کړه پټه
دا د هغه لُوی لښکر یَوه دسته وه
چې د دُوی هېواد ئې تول وُ لاندې کړے
وُ باچا ئې هم له تخته غورځولے
دلته هلته هغه ځغاست په تېښته تېښته
دوه زامن د دې باچا په دا ناورین کې

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دُوی سیمي ته را و رسېدل داسي
چي د پلار د خزانې ډېر زیات غمي ني
هم له ځانه سره را وړل مګر دلته
دواړه ورغلو په لاس د یرغلګرو
هغو تېره کړه چاړهٔ د دُوی پر غاړه
ترې قبضه نې کړل دا ښکلي غمي واړه

* * *

دې دښمن لره چي ورغلل په ګوتو
دغه هومره ښهٔ غمي، نو هغو وکړ
دا اعلان چي دُوی له دې ځایه روان دي
خو تر تګ وړاندي یو کار لري په نیت کي
هغه دا چي دغه ښکلي غمي خرخ کړي
دا غمي که وو هر څو د ګراني بیي
دُوی ور و لګول خلکو ته ارزانه
خلکو و ګڼله دا په خپل خپل فکر
چي لیدلي دې تاتارو هیڅ هم نهٔ دي
په ارزښت د دې غمیو څهٔ پوهېږي
دا په نغده پیسه باندي خوشحالېږي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک نغده پیسه دُوی ته په لاس ور کړي
نو بیا دا خبره نهٔ ښکارېږي ګرانه
چي دا تول غمي ترې واخلي په ارزانه

* * *

په ارزانه چي غمي خرځېدل پېل شول
نو د ډېرو خلکو زړهٔ ور ته نرے شو
چي نې وې خپلي پيسې پټي ساتلي
د غمیو سوداګرو ته نې راوړې
مخ په مخه نې سودا ور سره و کړه
چي نې بيه د يوهٔ غمي درلوده
هغه واخست يو غمے او ترې روان شو
چي څلور غمي به کوم چا اخستے شول
د هغه به وو څلور غمي په لاس کي
په دې رنګ دلته خبره وه تر وسه
چا چي څومره وس درلود په هغه شمېر نې
غمي اخستو او ووت به له مېدانه
پای د کوندي زُوی هم خپلي پیسې راوړې
کوم غمي چي اخستل د دهٔ په وس وو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه دوه یا ځلور نهٔ وو، پوره لس وو

* * *

یرغلګرو چي غمي ارزانه ور کړل
په دې چل ئې هغه خلک تول معلوم کړل
چي پېسې ئې وې له دُوی پټي ساتلي
په دې خیال چي ځوک بیا دا رنګه و نهٔ کړي
یو ځل بیا د دُوی له اړخه اعلان و شو
په اعلان کي ئې ویل چي مورږ تاتار یو
په خپل ژوند کي مو لیدلي هیڅ هم نهٔ دي
په ارزښت باندي د شي سم نهٔ پوهېږو
د دې خپلي نالیده ورځي له لاسه
په ارزانه تول غمي را ځخه لاړل
دا غمي په ګرانه بیه بېرته اخلو
د یوهٔ غمي په ځای کي به هر چا ته
ورکوو پرېکړے سر د انسان دلته
په دې رنګ ئې بیا سودا کړله روانه
چي د چا کره به هر ځومره غمي وو
په هغه حساب به دُوی د تیغ په ځوکه

(www.kitabtoon.com) کتابتون پوهنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د همدغه کور د خلکو له بدنه
ښلوليې ککرۍ او بيا نې ښېرته
د همدغه کور تر ټولو مشر کس ته
د غميو په بدل کي ور کوليې
چي د کونډې کره دا سوداګر راغلل
د هغې د زوی سر یو او غمي لس وو
سوداګرو وېل دا سر داسي سر دے
چي قيمت نې تر يوهٔ غمي ډېر زيات دے
په يوهٔ غمي نې نهٔ ور کوو چا ته
خرڅوو نې په پوره لسو غميو
بيا ئې پرېې کړ دغه سر په تېره تُوره
لس غمي ئې له دې کونډې کړل تر لاسه
او د زوی پرېکړے سر نې په لاس ور کړ
د هغې تر خُلې ختلې سوي چيغي
او وېل نې زهٔ يم خومره بد نصيبه
چي پېښي مي وې ټول عمر خوندي کړي
په هغو مي نن د خپل بچي سر واخست
پر وړو مي د وير خومره لُوی غر واخست

(WWW.KITABTOON.COM) کـتابـتـون تـولـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلمے سردار

چي د مرگ په سفر تللي وو کوم خلک
و هغو ته هم لېږل دُوی پېغامونه
او د قام د هر وګړي دا باور ؤ
چي دا هر يو پېغام مړو ته سم رسېږي
د ژونديو په احوال هغوی خبرېږي

❊ ❊ ❊

د غو خلکو چي به تل د مړو جهان ته
په څۀ توګه ور لېږل خپل پېغامونه
هغه دا وه چي د مړۀ نوم او نښان به
د دې قام سردار استازي ته ور وښوو
له دا پس به ئې پېغام په څو واره
ور ته واوراوۀ ورو ورو په خوږه ژبه
چي استازي به ئې هر يوټکے ياد کړ
نو سردار به اشاره وکړه جلاد ته
او جلاد به ئې سر و ـواهۀ په ـ تُوره

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې توګه به استازے د ژونديو
ور دننه شو د تللو وير جهان ته
چي خپل مړۀ ته پېغام و رسوي هلته
مګر کله به بيا پېښي دوې او درې وې
نو سردار او د دۀ قام به فکر وکړ
چي يو کس دا سمي نۀ شي رسولای
داسي وخت به د يَوۀ پر ځای دوه تنه
دُوی لېږل د مړو جهان ته له وطنه

* * *

بيا چي کله د سردار عمر آخر شو
نو تر مړينه ئې لږ مخکي خپل زُوی پوه کړ
چي زۀ ځم د مړو جهان ته په دوه لاسه
قام، رمې، ورشو، رغونه، غرونه، سمه
هر څۀ ستا دي او و تا ته پاته کېږي
زما حق که شته نو دومره دے چي هلته
د دې ځای د هري پېښي خبر مومم
را رسيږي هم استازے هم پېغام ستا
لمانځل کېږم کله کله په سلام ستا

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي خلمې سردار د پلار پر ګدۍ کېښنوست
نو د پلار وروستۍ خبره ئې په ياد وه
چي هر ځای به يَوه نوې پېښه و شوه
د هغې حال به ئې ټول استاوۀ دۀ ته
تر هغو چي يو بل قام له بلي مځکي
د دُوی خاوري ته راننووت په زوره
چي خلمې سردار پر خپله خاوره باندي
مخامخ شو د دا هسي دښمنانو
چور، چپاؤ، يرغل، تالان، لوټ او تېري ته
نو د خوږ او زخمي شوي پړانګ په رنګه
قهر واخست او د جنګ چيغه ئې وکړه
جنګيالي د قام ئې ټول شا ته را غونډ شول
له غليم سره ئې داسي جنګ روان شو
چي په وينو کاني بوټي ټول ککړ شول
پای راغلي يرغلګر تېښتي ته اړ شول

❊ ❊ ❊

چي راغلي يرغلګر په تېښته لاړل
او په سيمه کي کراره کراري شوه

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ځلمي سردار ته بيا پلار ور په ياد شو
زړهٔ ئې غوښت چي بيا ور و لېږي استازے
خو دا ځل کار د يَوهٔ استازي نهٔ وُ
دلته وې دومره خبري پېښي شوي
چي يَوهٔ استازي نهٔ شوې رسولای
دغه کار لره په کار وو ډېر سرونه
ځکه ډېر مړيان را غونډ کړل دهٔ خپل مخته
چي هر يو سم په خبره باندي پوه کړي
کړي بيان و هر يَوهٔ ته يَوه پېښه
دغه پېښه کړي په زده تکے په تکي
بيا ئې يو په بل پسې واستوي پلار ته
دا سي ولېږي تول حال زاړهٔ سردار ته

* * *

چي ځلمي سردار را غونډ مخته مړيان کړل
هغه وخت جلاد هم تېغ په لاس ولاړ وُ
د دهٔ خنګ ته او کتل ئې دې سرو ته
چي يو خيال ئې په مغزو کي را پېدا شو
هغه دا چي که دا هر يو سر قلم شي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هر کس لاړ شي د تللو و جهان ته
زوړ سردار به په دې خومره په عذاب شي
چي وي جوړه ور ته داسي ګنه ګونه
او له هر يَوهٔ دے روغه قصه اوري
ښائي دا خبره داسي شي اسانه
چي ځلمي سردار ته هر څهٔ ور معلوم دي
هره پيښه نې په ذهن کي خوندي ده
دا مړيان چي به کوم کار کوي په تولو
دَے هغه شي په يواځي سر کولای
دَے دي لاړ شي په يواځي سر خپل پلار ته
زموږ حال دي يوسي تول زموږ سردار ته

✲ ✲ ✲

د ځلمي سردار د تګ دغه کوم خيال چي
را پيدا شو د جلاد په ککرۍ کي
دې ساده وګړي داسي و ګڼله
چي بس دهٔ د اساني دغسي لاره
کړه پيدا چي د بل چا ور ته پام نشته
د زارهٔ سردار د حق ادا کولو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون توتنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې کار کي نې له خَندہ کار وا نۀ خست
شو را وړاندي او په رپ کي نې د سترګو
د خَلمي سردار سر و واهۀ په تُوره
د هغه د وينو داري شولې پورته
کوم مړيان چي وو ولاړ په دغه ځاى کي
هغوى پوه نۀ شول چي خوب دے دا که وينه
يو ګړے داسي درنه چپيا خوره شوه
لکه وي چي کائـناتـو سـا نيولې
او بيا پورته شو يو شور، زوږ او نارې شوې
مړيان ټول پر دې جلاد باندي را مات شول
په وهلو په کوتلو نې ور مات کړل
په پوستکي کي دننه ټول هډونه
او په ډېره ناروا توګه نې مړکړ
هغه خوک چي دُوى نې واړه په دې ځاى کي
وو د مرګ له درنو ژامو را ايستلي
دا مړيان، دا چي د دۀ تر سر اوس تېر شول
دۀ دې ټولو ته وُ نوے ژوند ورکړے
که دَے نۀ واى اوس به هر يو واى يو مړے

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ړومبي باران

د ګولیو دا باران وروستے باران دے
چي نن زهٔ ور سره دلته مخامخ یم
دا باران را یادوي هغه وختونه
چي په ژوند کي په ړومبي ځل پر ما باندي
وېرووںکي سرې ګولی وې اورېدلي
زهٔ ماشوم وم په هیڅ شي مي سر خلاص نهٔ وُ
له خپل ځان سره مشغول ومه په لوبو
کړې خپلوانو د توپکو خُلې را خلاصي
ترې را و وتې لمبې او دزهار شو
را رواني شوې ګولی زما و خوا ته
لګېدلې دلته، هلته، مخته، شا ته
زهٔ د وېري ښپو واخستم په مخه
سوي چیغي مي له ستوني شوې را پورته
خبر نهٔ وم چي د دُوی دغه نیت نهٔ دے
چي زما وجود غلبېل کړي په ګولیو

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

دُوی دا غواړي چي په دغه ماشومتوب مي
د توپک له ډز او ډوز سره اشنا کړي
د ګولۍ وېره مي و باسي د زړهٔ نه
او دې حال ته تنها زهٔ مخامخ نهٔ وم
دلته دا له هر ماشومه سره کیږي
موخه داوي چي دا رنګ به زړَور شي
د زمري جنګ ته به ځي چي کله ستر شي

✲ ✲ ✲

د ګولیو دا باران وروستے باران دے
دا باران رایادوي هغه وختونه
چي خپلوانو را ته سم کړل توپکونه
او ګولۍ شوې را رواني زما خوا ته
هغه وخت هم لکه نور وختونه تېر شو
خو د دغسي وختونو وېره پاته
د سړي په ککرۍ کي شي دا رنګه
چي تول ژوند بیا ترې ځان نهٔ شي خلاصولای
دا د ذهن د یې شمېره دېوالو نه
شا ته وي چرته دا رنګه غلې ناسته

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي سړي ته نې پخپله پته نهٔ وي
او هغه نې په دا رنګ بې خبرۍ کي
همېشه پوري وهي او ور پسې وي
تل کوي وربانديي دا رنګه کارونه
چي کوونکے نې په اصل سبب بانديي
خبر نهٔ وي خو کوي نې، بس کوي نې
لکه موږ چي تل لګيا يو سره وژنو
يُو خپلوان خو وهو يو د بل سرونه
خبر نهٔ يو چي دا ولي سره وژنو
او وهو ولي دا يو د بل سرونه
په خپل کاني کوټو څله خپل سرونه

* * *

د ګوليو دا باران وروستے باران دے
دا باران را يادوي هغه وختونه
چي خپلوانو را ته سم کړل توپکونه
په دې نيت چي ما په دغه ماشومتوب کي
د توپک له ډز او دوز سره اشنا کړي
د ګولي وېره مې و باسي، د زړهٔ نه

(WWW.KETABTOON.COM) کتابتون پوهنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي بیا وروسته زَړور غوندي خلمے شم
په څرګنده د دُوی دا هیله پوره شوه
زهٔ خلمے شومه او داسي زَړور شوم
چي په سیمه او اولس کي چي به چرته
څوک پیاوړے او تر تولو زَړور وُ
نو هغه به وُ اغزے زما د ستړګو
وم لګیا به چي ور مات ئي کړم لاسونه
ژر تر ژره ئي را پرېباسم له برمه
او زیاتره به په دې کي بریالے وم
مګر اوس چي ور ته ګورم داسي ښکاري
چي په ما کول دا هر څهٔ هغي وېري
چي زما د دې خپل ذهن په دنیا کي
ګوره چرته د دېوال شا ته وه غلې
دغه وېره وه د سرو ګولیو وېره
دا ګولی هغه ګولې وې چي خپلوانو
اورولي وې پر ما په وړوکوالي
د خپلوانو د توپک او ګولی وېره
را پسي وه نو به دا به مي په خیال کي

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو همېش د دغه خپل اولس وګړي
دا وګړي مي همه واړه خپلوان ؤ
دا خپلوان که به تش لاس وو خو نو بنه وه
که په کور کي به د چا چرته توپک ؤ
نو بیا ما لره خوب نهٔ راتهٔ په شپه کي
وس مي دا ؤ چي توپک ور ته پېدا کړم
وخت ور نهٔ کړم چي دَے وار کاندي له مخه
خُلهٔ د خپل توپک پر ما کاندي را خلاصه
ترې را اوزي سرې لمبې او ډزهار شي
را رواني شي ګولۍ زما و خوا ته
مخامخ مي یو څل بیا کاندي بلا ته

❊ ❊ ❊

د ګولیو دا باران وروستے باران دے
دا باران راولي خیال ته دا خبره
چي دا سترې تنها ما ته پېښهٔ نه ده
دا اولس داسي اولس دے چي ډېر خلک
وي لګیا پکي دا رنګه لکه ما چي
د خپلوانو خلاف بیا تن سنګر ونیو

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د توپک خُلهٔ مي هغو ته کړله سمه
هغو هم په دغه ژبه جواب راکړ
اوَروي مي سرې گولۍ پر سنگر باندي
د گوليو دا باران وروستے باران دے
بيا بل دا رنگه باران ليدلای نهٔ شم
اجل وازه خُلهٔ ولاړ دے زما مخته
په بدن کي مي گولۍ ده لگېدلې
دا گولۍ داسي کاري ده لگېدلې
چي ارتيا به نوره دې ته پاته نهٔ شي
چي به بيا څوک اوَروي گولۍ را باندي
د گوليو دا باران وروستے باران دے
دا وروستے باران په دغه وروستي وخت کي
را ولي هغه ړومبے باران و خيال ته
چي خپلوانو مي گولۍ را اوَرولې
را ته سم وو توپکونه، ډزهار وَ
زما زړهٔ لاندي تر غرونه ډار وَ

✽ ✽ ✽

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زني

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې منظومو زنې

په دې کتاب کې راغلې هره منظومه چې له کوم زنې یا
ځخه را ټو کېدلې ده. هغه که ځوک کتل غواړي نو په لاندنیو کربنو
نې کتلای شي.

۱. وورې سر: امیر تیمور چې کله بغداد ونیو. هغه مهال س
قهرېدلې و. لښکریانو ته نې امر وکړ چې هر یو دې د بغداد د یوه اوسېدو
پربکړے سر راوړي. بس بیا څه و. لښکریانو ټولو سرونه وهلو ته ملا ترلې
د بغداد خینو سپدانو ، عالمانو او شېخانو د پناه دپاره په ځۀ ډول د
پناه دربار ته خان و رساوۀ. هغوی پناه وموندله او له دغه آفته په امان شو
محمود حکیمي/ هزار و یک حکایت تاریخي (ځلورم ټوک)

۲. د دښمنۍ تراخۀ: متل دے چې سختړې یو تر بل بت
په پښتنې ټولنه کې چې کوم شیان د دغسې سخترو زېږندویه وي. په
کې د ټوپک نوم تر ټولو له مخه راځي. ځکه خو وېل کېږي چې ټوپک
دې راته مخ شه مۀ شا.

۳. د وني ډډ: په دې منظومه کې چې کومې پېښې
شوې دي. دا ټولې تاریخي پېښې دي. او ما د فارسي ژبې له هغه ځ
کتاب ځخه اخستې دي چې نوم نې دے "زندګي پر ماجرای نادرشاه ا
او لیکونکے نې دکتور محمد حسین میمندي نژاد نومېږي.

۴. د مار سر: کله کله موږ د خینو پوهو خلکو له خلې
چې ښۀ دے چې یو د بل د زړۀ په حال نۀ یو خبر. او دا خبره سمه به
دهچې د خلکو په زړونو کې کله کله داسې خواهشونه پټ وي چې
خلک پرې خبر شي نو څرمن به نې په ژوند واړوي.

(WWW.KITABTOON.COM) کـتـابـتـون پـولـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵. ایره: د برطانوي نیوګني په ختیځو قبایلو کي چې ځوک مار
ر کړي نو بیا ئې سوځي. او ایره ئې ځنګل ته د تګ په وخت په خپلو
ېنو پوری مږي. دا ځکه چې په داسې کولو سره بیا دوی بو ځو شپې
ه مارانو په امان وي ــ فریزر ــ ګولډن بو (دریم باب)

٦. زړسوځ: دا قصه د قاضي احمد غفاري له تاریخ نګارستان
خه محمد احمد پناهي سمناني په خپل فارسي کتاب "چنګیز خان ـ
چهرهٔ خون ریز تاریخ" کي رانقل کړې ده. او له یوې تاریخي پېښي څخه
نظم جوړولو په خاطر ما څه لږ غوندي بدلون پکي کړے دے.

۷. دریم زوی: ژوند د یوهٔ داسي داستان په څېر دے چې څوک
حمق ئې اوروي. شر و شور پکي ډیر وي خو معنی هیڅ نهٔ بندي ـ شیکسپیر ـ
میکبث ـ د پنځم ایکټ پنځمه ننداره.

۸. بلا پر بلا واوښته: انسان په هر څهٔ کي نوے والے خوښوي.
دې حده چې جابران په یوهٔ رنګ له سزا ورکولو څخه هم خوا توري شي. کوم
ي پاڅهٔ جابران او په خپل دغه هنر کي کمال ته رسېدلي واکمن تېر شوي دي.
نو د سزا ورکولو هم نوي طریقې را ایستلي دي. چې یوه ئې
ډاکتر مهمندی نژاد په حواله په دې منظومه کي په لږ بدلون سره ځای شوې ده.

۹. خوب: له شلو کالو راهسې یو انځور کله په یوه او کله په
ه بڼه زما ذهن ته راځي. خو زهٔ ئې له نظم کولو ډډه کوم. اوس چې مي
خل بیا ذهن ته راغے نو زړهٔ را ته و ویل چې پرې ئې ږده چې
ستونکي هم دغه ویرووونکے خوب در سره و ویني.

۱۰. د رندو ګزار: .... چې د یوهٔ نوي عمارت د تاداو
ږوولو په وخت به ئې یو ژوندے انسان د بنیاد تر تیږه لاندي کړ او د عمارت

کتابتون ټولنه (WWW.KITABTOON.COM)

(c) ketabton.com: The Digital Library

دېوالونه به يې ورباندې پورته کړل. عقيده به يې داوه چې دا ډول به دا بنياد ټينګ او عمارت به پايداره ابت شي ــ فريزر ــ ګولډن بو (اتلسم باب)

۱۱. خواست:....... چا چې د ښار ساتنه به کلکه کړې وه. هغه څلور زره تنه وو....... تېمور هغوی بخښلي وو او لوړه يې ورسره کړې وه چې په ښار کې به وينه نهٔ توېيږي. خو کله چې ښار په لاس ورغے نو دغه څلور زره تنه يې ونيول. د وينې له توييدلو خو يې قسم کړے وو نو دوی يې په هغو خندقونو کې واچول چې ددهٔ په امر کندل شوي وو. داسې يې هغوی ژوندي په ګور دننه کړل ـ محمد احمد پناهي.

تېمورلنګ ــ چهرهٔ هراس انګيز تاريخ (لسم فصل)

۱۲. عذاب: ...... د دغه ټاپو خاصو خلکو ماته و ويل چې (تر اسلام راوړلو دمخه) د دې ځای کومو خلکو چې به پېغلې لونې درلودې هغو به هره مياشت قرعه سره اچوله. د هر چا نوم چې به را وخوت نو هغه به خپله سمه سنګار کړې لور هغه پيرې ته ور استوله چې.......... هره مياشت به يوه شپه په سمندر کې راڅرګندېدهٔ. سهار چې به خلک د سمندر د غاړې هغې بتخانې ته ورغلل چې بيګاه دوی پېغله ور استولې وه. نو پېغلې به ژوند او پت دواړه له لاسه ورکړي وو. او مړے به يې دوی را واخست ــ د ابن بطوطه سفرنامه. (د مالديپ د ټاپو ګانو بيان)

۱۳. سورسترګے: درانهٔ مشر پوهاند عبدالشکور رشاد په خپل يوهٔ اثر "نېروتنې" کې د خپنو نورو ليکونکو تر څنګ د ارواښاد غلام محمد غبار هغه تاريخي نېروتنه هم په ګوته کړې ده. چې د ميرافغان نور محمدخان عليزي د قام په باره کې يې کړې ده. د دغې ليکنې پېل استاد د نادر افشار په ذکر سره کړے دے. او د هغه د ظلم په اړه يې يو څو کرښې ليکلې دي. د استاد دغه څو کرښې زما د دې منظومې ټومنه ده.

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۴. **شاگرد:** د خینو خلکو خیال دے چې د حضرت خضر په بته ګوته کې هډ نشته. څکه نو دغسې خلک چې د روغبړ دپاره چا ته لاس ورکوي د هغه پر بته ګوته باندې د دې دپاره زور راوړي چې بې هډه خو نهٔ ده که داسې وي نو مطلب به ئې دا وي چې خضر په لاس ورغلے دے. او د خضر په وسیله د سړي د زړهٔ هر مراد پوره کېداې شي.

۱۵. **یو رسم:** دا رسم نه تش د پښتنو په خینو سیمو کې تر دې نزدې وختونو پورې تر سره کېدهٔ. بلکه د پښتنو په خینو ګاونډیو قامونو کې هم موجود ؤ. بلکه دا چې پوهانو چې د دنیا دودونه او رسمونه را غونډ کړي او په کتابونو کې ئې خوندي کړي دي. له هغو څخه څرګندیږي چې د دا کوم مقصد دپاره چې پښتنو دغه رسم تر سره کاوهٔ. د هغه د ترلاسه کولو په نیت د نړۍ په بېلا بېلو سیمو کې دې ته ورته بېشماره رسمونو وجود لرلے دے. ما یو خل پخوا هم دغه رسم د پابند شعر په شکل نظم کړے او چاپ کړے ؤ. خو بیا مې له خپله کلامه ایستلے ؤ. اوس ئې یو خل بیا په دې نوې شکل په دې نظم کوم چې زمونږ له موضوع سره سمون خوري.

۱۶. **اووم سر:** د فیوتا وحشي قبایلو به قاتل ته د اتل په سترګه کتل. په ډېرو قبایلو کې نجونو له هغه چا سره وادهٔ کول نهٔ خوښول. چې په روا یا ناروا توګه به ئې خوک نهٔ ؤ وژلے. د سرونو د ښکار رواج خو لا تر اوسه هم په فلپاین کې شته. په د غسې ښکار کې چې به چا تر ټولو زیات سرونه راوړل. هغه چې به بیا د کلي پر کومه نجلۍ باندې ګوته اېښوده نو هغې به په دې هیله ورسره ډېر په خوشحالۍ وادهٔ کاوهٔ چې له دهٔ ئې ګوندي سړي وزونکي زامن وشي ـــ ول ډیورانټ ـــ د انساني تهذیب ارتقاء(څلورم باب)

۱۷. **د سرونو دوه څلي:** د کش په ښار کې د شیخ شمس الدین فاخوري په نامهٔ یو پیر ؤ چې خلکو ئې ډېر زیات درناوے کاوهٔ.

(WWW.KITABTOON.COM) کـتـابـتـون تـولـنـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېل کېږي چې تېمور ډېر د مفلسي په حال کې د خپل تن جامې خرڅې کړې او په دغو پېسو ئې یوه بزه واخسته. بیا ئې د یوهٔ پرې یو سر د بزې په غاړه کې او بل ئې په خپله غاړه کې واچاوهٔ. او بزه ئې دا ډول د دغه شیخ دربار ته ورو سته ..... او هلته د شېخ پښو ته ور ولوېد......... شېخ چې دا هر څهٔ ولیدل نو وئې وېل چې دې سړي چې هر څه لرل هغه ئې مونږ ته راوړل. او له مونږه چې څه غواړي. (د مخکې د مغ باچهي) نو هغه د خداي په در کې د غوماشي د وزر برابر هم نهٔ دي. پکار ده چې مونږ دے نا اُمیده نهٔ کړو. بیا ئې لاس پورته کړل. دعا ئې ور ته وکړه. له دغې ورځې پس تېمور ته د بخت مخه شوه ـ محمد احمد پناهي.

تېمور لنګ ــ چهرهٔ هراس انګېز تاریخ (شپږم فصل)

۱۸. ګوډه پېغله: ډېر خله داسې کېږي چې یوه اورېدلې قصه زما نوره ښځې هېره وي. تش یوه ټوټه ئې داسې وي چې وخت نا وخته ذهن ته راځي. په د غسې ټوټو کې یوه دا هم ده چې یوه ګوډه هوسې کله کله په داسې حال کې زما د ذهن پر پرده باندې راڅرګندېږي. چې یو ښکاري پر آس باندې ور پسې وي او چل ئې نه ور باندې جوړېږي چې ښکار ئې کړي.

۱۹. خط: د دې منظومې بنسټ چې پر کوم خط باندې اېښودل شوے دے هغه څهٔ خیالي یا افسانوي خط نهٔ دے. بلکه یو تاریخي خط دے. او د دکتور محمد حسین مهمندي نژاد د کتاب " زندګی پر ما جرای نادرشاه افشار" په پانو کې خوندي دے. دلته که پکې ترېو حده څهٔ کم شوي یا زیات شوي وي. نو هغه به هم بس دغومره وي چې د ادب چوکاټ ته د یوې تاریخي پېښې د رانته ایستلو په وخت اړتیا ور ته پېښېږي

۲۰. آخره خاتمه: څوک چې به جنګ ته لاړ نو د هغه ترېرته رانګه پوري به ئې د کور د یوهٔ نر څناور وزل د هر چا دپاره به کلکه منع وُ

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که چرته به داسې وشول نو بیا دا خبره یقیني ګڼله کېده. چې دغه جنګ ته تللي وګړي به هلته د خپل دښمن په لاس وژل کېږي ـ فریزر ـ ګولډن بو (دریم باب)

۲۱. شاعر: د اصفهان د کلابندۍ په دوران کې چې پښتانه (د شاه محمود په مشرۍ کې) له ایرانیانو سره په جنګ وو. زه له پُل عباس سره نژدې ولاړ، د جنګ ننداره مې کوله. یو پښتون مې ولید چې ښي لاس ئې پرې شوی وُ او پر شا باندې را روان وُ. د صفونو شا ته چې کوم څارونکي ولاړ وو. د هغو خیال شو چې له جنګه تښتي. څکه د ده وژلو ته تیار شول. ده خپل پرې شوی لاس ورته را مخته کړ. خو هغوی ئې عذر بیا هم و نه مانه. او ور ته و ئې ویل چې یو لاس که دې پرې شوی دی نو دا بل خو دې روغ دی. په هغه جنګ وکړه. که هغه پرې شي. نو بیا څُله لرې په څُله جنګ وکړه او د دښمن پر مخ لاړې ور تُو کړه چې خدای ﷻ ئې عوضونه در کړي. دا ډول ئې هغه بیر ته جنګ ته واستاوه ـ کروسنیسکي ـ (تاریخ سیاح مسیحي)

۲۲. لعلونه او سکروټې: د هر وطن ټولې خزانې به تر هغه تخت لاندې ګڼل کېدې بلکه په ربښتیا به لاندې وې هم. چې د دغه وطن باچا به ورباندې ناست وُ او دغسې هر باچا هر چرته چې به وُ. په دې ویره به مبتلا وُ چې د دنیا هر بنامار غواړي چې دے و وهي او دغه خزانې تر خپله تنې ورځخه لاندې کړي. څکه به ئې نو له خانه سره داسې یو هوده ګر ساته چې د دغسې مارانو د غاښ پخولو او د هغو د زهر کمولو په چل به پوهېده. دغسې هوده ګر ته به ئې وزیر ویل.

۲۳. پر مخکه پروت زړګے: په دې منظومه کې خای کړل شوي پېښې ټولې د تاریخ په کتابونو کې راغلې دي. خو کومه وړه پېښه چې د منظومې زنې با تخم ده هغه ما د اردو ژبې د مشهوره ورځپاڼې "جنګ" په یوه کالم کې لوستې وه. کالم بناغلي محمود شام لیکلے وُ. خو د ورځپاڼې د دغې ګڼې د چاپ نېټه مې هېره ده.

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون پروژه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۴. اوومه ګنبده: د جاهلیت په زمانو کې داسې ډېر اولس
تېر شوي دي چې د قدرت بنې وښادی او همدغه راز د قدرت له
رانلونکې خوارۍ به نې تولي د باچا له ذاته سره تړلي ګڼلې او د دغسې
او ښادیو د ترلاسه کولو او له خواریو څخه د خان ژغورلو دپاره نې خ
تاکلي لارې جارې درلودې. چې د ډېرو حال نې موږ د فریزر په لیکنو
لوستلای شو. اوومه ګنبده هم د همدغو لیکنو پر بنسټ باندې ولاړه ده.

۲۵. د جنت اوبهٔ: دا خیال وړاندې ما په یو بل شکل
کړے وٙ چې تر همدې عنوان لاندې چاپ شوے هم وٙ. بیا وروسته مې
منسوخ کړ او خیال چې څنګه په لومړي خل زما ذهن ته راغلے وٙ. هماغ
مې دا دے بیا نظم کړ.

۲۶. دوه مړي: فریزر د یوې وحشي قبیلې دا مقوله راوړې
چې کله چې د ښکار دپاره توپک ډکوې نو ګولۍ نې په توپک کې تر اج
دمخه یو خل په خپله خُلهٔ کې اچوه. دا ډول به دا خبره یقیني شي. چې
دغه ګولۍ ویشتلے ښکار به ستا خُلې ته راځي. او ګولۍ به نهٔ خطا کېږي.
د دغسې خلکو دا عقیده هم بیانوي چې کوم څوک چې جنګ ته تللے
او ښځه نې تر شا په کور کې پاته وي. دغه ښځه که په دغه دوران کې
وفائي وکړي نو جنګ ته تللے مېړهٔ به نې د دښمن په لاس وژل کېږي. دا
به د بېوفایۍ په تور ډېري ښځي وژل کېدلې هم.

۲۷. لاروے: د سیام د باچهانو بدن ته لاس ور وړل یا په
بله توګه هغوی مس کول منع وٙ. او که به چرته چا دغه کار وکړ نو دا
داسې جرم وٙ. چې سزا نې مرګ وه. همدغه راز د کمبوډیا باچا یې د
له امره چا مس کولای نه شو ـ فریزر ـ ګولډن بو (یو ویشتم باب)

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۸. یو سر په یوهٔ غمي:...... او د هغه (جلال الدین) نورو
ېو ورونو آق شاه او اوزلاغ شاه د قوچان ولایت ته خان رسولی وُ. دلته د تاتارو
بوې دسنې په لاس کنبیوتل. هغو دواړه ووژل. کوم ګران بیه غمي چې ورسره
؛ هغه د مغلو په لاس ورغلل. مغلو دغه غمي د دغه خای پر خلکو باندې
ارزانه بیه په دې نیت خرخ کړل چې په قتل او کشتار ئې بیا بېرته ورخنې
خلې. محمد احمد پناهي ـ چنګېز- چهرهٔ خونریز تاریخ (دیارلسم فصل)

۲۹. خلمې سردار: د وحشي دور انسانانو به خېنې وختونه مړو
. به با قاعده توګه پېغامونه لېږل. په یوه قبیله کې د دغسې پېغامونو د لېږلو
ریقه دا وه چې د یوهٔ مریې (غلام) مخته به د قبیلې سردار خط ولوست او بیا
. ئې د دغه خط د لېږلو دپاره د هغه سر قلم کړ. که به له سرداره د خط کومه
رخه هېره شوې وه. نو د هغه دپاره به ئې د یوهٔ بل مریې سر وواههٔ ـ
ل ډېورانټ ـ د انساني تهذیب ارتقا (خلورم باب ـ خلورم فصل)

۳۰. ړومبې باران: ما د هلکوالي په زمانه کې د خینو
ښنني قبیلو په باره کې اورېدلي وو چې هغوی د خپل یوهٔ ماشوم
وزنه داسې کوي چې کله کله له لرې خطالي ډزې ورباندې کوي.
وخه ئې دا وي چې دارنګه هغه زړهٔ ور آموخته کړي او د توپک
و ګولې وېره ئې له زړهٔ وباسي.

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون ټولنه

...له آدمه تر دې دمه انسان هر وخت، هر خای چې شوے دے، بلا ته مخامخ پاته شوے دے، خو بلا هر څومره چې لويه او زورَوره وي. دهٔ ته بواځې دا چې له هغې څخه د خان ژغورلو هڅه کړې ده. بلکه په پرله پسې توګه يې دا کوښښ کړے دے چې خپل زور دومره زيات کړي چې د بلا سر و وهلای شي، خو د بلا سر چې يې وهلے دے، د هغې پر وجود باندې دوه نور سرونه را پيدا شوي دي. او دغو دوو سرونو که هر څو دهٔ ته خطر بو په دوه کړے دے. بلا بيا هم توانېدلې نهٔ ده چې دے له منځه يو سي. بلکه ورو ورو دهٔ خپل وس دومره ور ته زيات کړے دے چې د بلا دغه دوه سرونه يې هم وهلي دي. او چې وهلي يې دي نو د بلا سرونه بيا څلور شوي دي. دا ډول د انسان ستونزې او خوارۍ چې څومره زياتېږي. هغه د دهٔ د زور د زياتېدو سبب ګرځي او چې د دهٔ زور څومره زياتېږي. هغه په هغه اندازه د دهٔ ستونزې او خوارۍ زياتوي. داسې د دهٔ زور او د دهٔ خوارۍ يو د بل په مقابل کې تل په زياتېدو پاته شوي دي. او دا وخت چې انسان په خپل دې مخ په بره مزل کې څومره پورته ختلے دے. د خپل زخم زخم وجود پر زينه باندې په داسې حال کې ختلے دے. چې له يوهٔ زخمه پښه اخلي. پورته يې په بل زخم کې ږدي. او له بله يې اخلي بيا يې په بل کې ږدي. په دغه په ويښو لړلې لار کې چې پر دغه اتل باندې څهٔ تېر شوي دي. په دې کتاب کې همدغه غميزه په داستان پسې د داستان په شکل نظم شوے ده. دغه داستانونه که څهٔ هم هر يو پر خپل خای باندې يو بشپړ داستان دے. مګر له لويه سره دا ټول داستانونه د هغې لويې غميزې بېلا بېلې ننداره دي. چې وراندې يې يادونه وشوه...

(WWW.KITABTOON.COM) کتابتون تولنه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library